

CHITRA DARSANAM.

By
Kannampuzha Krishna Warrior,
Sanskrit Vidwaan.

(Author of *Kanjana Soudham, Mulhra Rakshasa,*
Pushpamalai, Mandhathivu, Sulochana,
Kochu Rani, etc. etc.)

EDITED BY
V. GOVINDAN POTTY B. A. L.

PUBLISHED BY
T. THENNATTU REDDIAR.
S. P. PRESS, QUILON.

Price Re 1-4-0.

ചിത്രദർശനം .

I

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

പ്രഭാതം.

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ തമോഗുണപ്രധാനരായ രാക്ഷസ
ന്മാരെല്ലാം നിഗ്രഹിച്ചു സിന്ധവാടുക്കുടി സപരിവാര
നായി അയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ വന്നുചെന്ന്; അനന്തരം,
അതുവരെ ഭക്തബലം കരുന്യാസത്തെപ്പോലെ ഭക്തനാൽ
സുരക്ഷിതമായിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തെ സവിമരിച്ചു അദ്ദേഹം
രാജ്യാഭിഷിക്തനായി. ഒരു പുരുഷനെ വേണ്ടുന്നതും,
അതിൽക്കവിഞ്ഞതും, അസാമാന്യവുമായ അനവധി ഗുണ
ങ്ങൾ രാമചന്ദ്രനിൽ സഹജങ്ങളായുള്ളതാണ് ദൈവക
രുണയെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ഇതു
വരെ അദ്ദേഹം പാരുണഭൂമിയിൽ അപസന്ദം, ഒരു രാജ്യ
ഭ്രഷ്ടൻകൂടിയും അതിരുന്ന. ശ്രീരാമവൻ 'സകലമാന
പേരുടേയും' കണ്ണിലുണ്ണിയും, സ്നേഹമഹത്തമാനപാത്രവുമാ
കണന്നതു് നിസ്സംശയമാണ്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണ
ശീതി വിശിഷ്ടവും സുഖപ്രദവുമായിരിക്കുമെന്ന് എല്ലാവ
ർക്കറിയാം. എന്നാൽ, പട്ടാഭിഷേകം കഴിയുംവരെ
അതാൻ അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. രാമാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ

നാറുതൊട്ടുതന്നെ ഏല്പാവതും മനഃപോലെ മനസ്സും
നേടി സന്തോഷമുണ്ടായുടമയ്ക്കും മെയ്ക്കും.

രാമാനുജാചാരികൾ ഭക്തചരിത്രം കേൾക്കുവാനിടമുണ്ട്
ചിത്രീകരിക്കപ്പെടത്തക്കതായിരുന്നു.

“വിശേഷരാജാവിനെയും മെയ്ക്കും
വിശേഷനെയും വെച്ചിട്ടും മറ്റൊരും
സമ്പ്രദായമുള്ളതായ് ചരിത്രവെച്ചും
ഉത്സവയുക്തങ്ങളായി ഗ്രാമങ്ങളും
വൃക്കങ്ങളെല്ലാമിന്നുപ്രദേശം
പക്ഷങ്ങളോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.”

(ഉന്നതരാജാവിൽ അന്തർഗതം.)

നാട്ടുകാരുടെ അടുത്തു പൊതുവിതരണത്തെ
പ്രശംസിച്ചു. രാജാവിന്റെ കൈമാടുന്നതിൽ
ഏതും സന്തോഷം ഏല്പിക്കുന്ന സുഖിച്ചുവാനും. വിളിച്ചു
കാത്തു “ഇങ്ങനെയായിരിക്കുന്നിട്ടും” ഗ്രാമങ്ങളിൽ
കൂടും, തൊറുന്നതും മനഃപോലെയും, വെച്ചുനടക്കുന്ന
പോകുന്ന പുരയിനമെന്നും രാജാവിൽത്തന്നെ, നാനാമെയ്ക്കും
അന്തിയിലൂടെ വെച്ചിട്ടിരുന്നു” ഞായർ കൈമാടുന്ന നാട്
സമീപനങ്ങളും മേൽപതിയുടെ വിചിത്രചരിത്രങ്ങൾ
അന്നായിരുന്നു.

“ഭൂമിയും രാജാവിൽ പ്രീതികൊണ്ടെന്നപോലെ
വീടയില്ലാതെ വെച്ചിട്ടിട്ടു മേൽപതിയും,
മാതൃസേവ്യനെന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടെന്നപോലെ
മാതൃതന്മാനും മേൽ സുഖമായ് വീടയിനാൽ,

(2-3)

(2-3)

(2-3)

(2-3)

കാല വരിഷിതമല്ലാ വനങ്ങളും
 രാമപൂജാപരന്മാർ നന്മാർ ഭൂവി
 രാമനെ ശ്യാനിക്കുമ്പോൾ സന്തതം
 എല്ലാവരുംമുണ്ടെന്നുവെന്ന് കാനസേ
 നല്ലതൊഴിക്കത്താരു ചിന്തയില്ലാക്കും
 നോക്കാനില്ലാതെ പരദാമം
 ഉൾ മുഖി പാദവൃന്ദകൾ
 ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹമല്ലാവരും
 നിന്ദിതപ്ര പരസ്യമാക്കും
 നന്ദനന്മാരെ ചിന്താപരകരിക്കുന്ന.
 വന്നു പ്രഭുക്കളെ ചാരിച്ചു രാമവൻ."

(അശ്വതഥനാമകാണ്ഡം.)

ഉദാത, സജ്ജനപൂജ, തത്ത്വതത്ത്വത, കാലം ഇ
 ഒന്നിന് സകല ഗുണങ്ങളിലും ഏകം അർത്ഥശക്തിനായി
 തന്നെ ശ്രീരാമദേവൻ. അതുകൊണ്ട്, "യഥാഭാവം തഥാ
 പ്രഭാവം" എന്ന കട്ടിൽ അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കു ഗുണാത്മ്യ
 നത്തിനുള്ള ഒരു രംഗമായി പ്രദർശിച്ച്. അശിതി,
 ദൈവം, അധർമ്മം, പ്രചാരം മുഖമായ നീതിപരിപാ
 ടിക്കൊണ്ട് രാമദേവൻ ഏകദേശം പ്രീതിപ്പെട്ടു. തന്മൂലം
 "ഇഹനാമതു അർത്ഥം ഭൂപതിക്കെന്നറവും
 ഏകദേശം പ്രഭുക്കളിലേയ്ക്കുമാർന്നിടുന്നു."

(ഉ-രാ-ഭാ-ഗാ)

എന്നാലും,

"പുഷ്പനാം ചന്ദ്രനായത്വർഗ്ഗത്തിലെന്നപോലെ
 ശിഷ്യനാം നൃപന്ദ്രൻ ഭേദമില്ലാമാളിയും."

(ഉ-രാ-ഭാ-ഗാ)

യോഗ്യന്മാരും നിശിതരുകളും ഓരോ മന്ത്രിമാരോടു കൂടി വേണ്ടവിധം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു മാത്രമേ അദ്ദേഹം രാജ്യ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഒരു വിരലുതയ്ക്കണം, “രാജ്യം സ്വാമനസ്സുനടന്നുപോകുന്നു” എന്ന് സന്തോഷിക്കേണ്ടതായ ഒരു സന്ദർഭം അറിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങളെപ്പോലെയും, മിത്രങ്ങളെ കൈമാറ്റമുള്ളവരെപ്പോലെയും, സ്വയംശ്ലാഘനത്തോടു കൂടിയവരാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നത്.

“മനോഭരണിനവേണ്ടി-
ശനിവു, സൂര്യം, ചന്ദ്രൻമാർക്കിടയിലല്ല
മനോഭരണമെപ്പോലും
മനോഭരണമില്ലാത്തതല്ല.”

(മ-ഭാ-ച-നാടകം.)

എന്നായിരുന്നു പ്രജാവസ്ഥനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ. മുഖ്യധന പണയം, സഞ്ചനങ്ങളെ കൈകൾക്കും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുക. ഭരണാധികാരിയുടെ നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൈമാറ്റം നടത്തിയിരുന്നതു്. പക്ഷേപോലാൻ വേണ്ടിയുള്ള ശിക്ഷാനിയമവും അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിയില്ല.

“വസുനി വാണമൻ നവശി ന മസുനാ
സ്വയമ് ഇത്യേവ നിവൃത്തകാരണഃ
ഗുരുപദിഷ്ടേന ഹി വൈ സുതേപി വാ
നിഹന്തി ഭരണേന സ യമ്ചിപ്ലവം.”

(കിരാതാജ്ജനീയം.)

ശ്രീരാമപന്റെ ചതുരപാതപ്രയാഗങ്ങൾ കരിക്കു
 ലും വൃത്തങ്ങളായിപ്പോയിട്ടില്ല. ശോശാഹൃത്താവിന്റെ
 രാജാ ശോസനമേയും, അമ്പതിലുള്ള ഭക്തിദണ്ഡാദരങ്ങളെ
 ഉൾ, സകല രാജാക്കന്മാരും പ്രജകളും മലർമാലപോലെ
 മുടിയിൽ ചൂടിവന്നു. പ്രജകൾക്കുവേണ്ടി രാജ്യം ഭരിച്ചി
 രുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ സംഖ്യ കണക്കാക്കാൻ ആരെ
 കിലും മുറിഞ്ഞുപകന്നു അതിൽ കന്നിപ്പികായിപ്പിതൻ
 ശ്രീരാമനായിരിക്കേണം തിരുതുപറമാം.

സുശ്രീയശോഭനപ്പോലെ അത്രാമൽ ചരതപരേരിയ
 ഒരു രാജപരമാരന്യര പുരാണശാക്തന്മുഖമായിട്ടില്ല.
 ആ സൽക്കലത്തിന്നു 'കൊന്നിൻപുണാഴ്'ങ്ങളായി പിറ
 ന്നിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ നിറവയിക്കാകുന്നു. കൈയ്യുക്കുകൊ
 ണ്ടും, മിത്രങ്ങളായ വിവിത്ര കരിത്രങ്ങൾകൊണ്ടും ആ രാജ
 സ്വാമിന്മാർ ഇങ്ങും സമീപന്മാരായിത്തന്നെ വർത്തിക്കുന്നു.
 നാമധികൃഷ്ടന കന്നിമണ്ഡലമായിപൊഴുവും, സ്വർഗ്ഗവരേ
 തേർനടത്തുവാറുള്ള ശക്തിയും വൈഷ്ണവ നിസർഗ്ഗസിദ്ധത
 മത്രം കാര്യം കാണുവരേ പ്രവർത്തിക്കുമത്ര ആ മഹാ
 രഥന്മാരുടെ ദൃഢപ്രഭം. അസാധ്യമെന്ന ശബ്ദത്തിന്
 തരതാരാർദ്ധ്യം അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഭാസിച്ചിര
 ന്നില്ല. ഭക്തിമന്ദിരാരാജാവിന്റെ ചരീത്രം ഇതിന്
 സർവ്വാപരി ദൃഷ്ടാന്തമാണല്ലോ.

“കരിക്കലും മുതിർന്നു ചെന്നിടാതെ,
 പരാശ്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടിടാതെ,
 ഭരിച്ചിടുന്നോർ മരണാർക്കുറിഞ്ഞാർ
 വരിയു മാക്കുകുണയൊക്കവൃത്തർ.

സുരഭ്യപ്രസാദം അതിശക്തിമൂർത്തം.
ഗിരിശൈലം പൈതൃകമിച്ഛേച്ഛം,
സമാസ്രവണമിച്ഛേച്ഛം,
കുതന്തിനാമിച്ഛേച്ഛം,
കുര്യതവമിച്ഛേച്ഛം,
നിവാസമിച്ഛേച്ഛം.

പെറ്റിക്കാക്കത്താളുടെ എപ്പതിപ്പും മോശപ്പടി
മാണ്. “മാതാമോ അമ്മമ്മമാ” എന്ന മറ്റിനൊരു
കുടുംബം സൂത്രം. മാതാമോമാരെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അവ
കൾ.

പ്രശ്നങ്ങൾ അഞ്ച്. നാട്ടിന്റേ നാട്ടാൽക്കം തീവ്രവൃഥയെ വലിച്ചുവെള്ളുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ സൂര്യചരണത്തിൽ പിറന്നിട്ടില്ല. പിതാപിതാമഹന്മാർ നടത്താവുന്ന വഴിയിൽനി

മുറയ്ക്കപ്പെട്ട മദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നത്
അനുമതിയില്ലാത്തതാണ്

(ח-סג-א נא)

[illegible]

ചെറുകുടുംബത്തിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ പാണി
 തന്ന മുനിമാക്കു കൈപ്പറ്റിയത് അതോ പട്ടാഭിഷേകത്തിൽ
 നിന്നോ യാത്രയാക്കിയോ, കൈമാറ്റം ചെയ്തോ, അപരരെ അറി
 ത്വപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും
 തരം മാനുഷികമായ കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകാതെ, കൈമാറ്റം ചെയ്തോ, അല്ലെങ്കിൽ
 സംസ്കൃതമായ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തരം മാനുഷികമായ കൈമാറ്റം
 ഉണ്ടാകാതെ, കൈമാറ്റം ചെയ്തോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തരം മാനുഷികമായ കൈമാറ്റം

“പാസാദിക്കിൽ നിന്നും വന്നിട്ടു കണ്ടാലോ ൧൦൦
 കെട്ടുകൊണ്ടു വരികൾ കെട്ടിക്കിടക്കിൽ നിന്നും
 പശ്ചിമദിക്കിൽനിന്നു വന്നിട്ടു കണ്ടാലോ ൧൦൦
 വിശ്വവർണ്ണവും ജാതകവും കണ്ടാലോ
 അതിൽ ഏതൊരുവൻ ജാതകവും വസ്തുവും
 ഉപയോഗിക്കാൻ നിന്നു വന്നിട്ടുണ്ടാകുമോ”

(71-52)

ചോദ്യം: ഗുഹയിനാഥി നാടകം ൧൮ സ്കീംബരി
 എന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധതയോട് കൂടിയവർത്തുൽ നന്ന
 പ്രോവിടണ പാഠ്യകൾ കർമ്മങ്ങളാലായുതം

தமிழக வட்டவாரியக் கமிட்டி: “தொடர்ச்சியாகப் பாரம்பரியமாக” ஆகவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளதால் இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[illegible]

(סמך כיור ה' נ' ו')

[illegible]

[illegible][illegible]

॥ ५ ॥

(2 5 7 8)

[illegible]

இந்த உட்கருவியைப் பற்றி, தலைநகரில்
மேற்கண்டிருந்த அலுவலர் அவருடைய பணி

மூலக்கோணிதான் உருவாகியது. ஆகவே, நான் உருவாகும் முன்பு
என் பெயரையிடக் கண்டேன். 'இந்த மூலக்கோணி' என்று
கூறியது உருவாகியது. 'இந்த மூலக்கோணி' என்று

[illegible]

(21. 53.)

ഭൂമിയിൽനിന്നു വരുന്ന വെളിച്ചം നമുക്കു
 കണ്ടുവരുന്നതായാൽ അതിന്നു സമീപം
 ഉള്ളതായ ഒരു വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരിക്കണം
 എന്നു ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതിന്നു
 സാധ്യതയുണ്ടെന്നു ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവരങ്ങൾ പ്രകാരം, അതിന്റെ

பெருராசுதான் மீதும் சமூக சேவை மிகுந்தது.
சமூகநீதியை, சமூகநீதிகளை உபயோகித்திருந்தது.

• പുതിയ ജനസംഖ്യാശാസ്ത്ര രേഖകൾ കണ്ടു
വിശദീകരിക്കുക. അതിനുള്ള നാമി

ബെംഗളൂരുവിലെ "ദൈവം, എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ഒരു സമൂഹം ചിന്തിക്കുന്നത്" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയത് "എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ഒരു സമൂഹം ചിന്തിക്കുന്നത്" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയത് "എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ഒരു സമൂഹം ചിന്തിക്കുന്നത്" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

[illegible]

പിതൃനിരന്തരത്തെ ശിരസ്യാധരിച്ചു കയ്യാരൻ
അവിടെയെത്തുന്ന് പാപ്പുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ
മിക്കൽ,

“സിലഭദ്രപാപ്പാരോടനുവദിക്കുന്ന
പ്രസ്തുതനാകിയ പൊറ്റാണൻ
മകര ശിരസ് പുറപ്പെട്ട ഭൂമിത്താ-
ലങ്കാരമോടു പിതാപദന പഴിപ്പാൻ

പുല്ലുക്കോ പാദന ചോക” — നാളെ, മകളു നാ
നാത്തന്നു നാദന ചോടിച്ച് പാതാളയോരം പൂക്കളെ
ച്ചുപാങ്ങിതന. രാകുനനാരുടെ പരമ്പരാസന്താന
മായ സുകാമി സ്വപ്നമുതലായ കേകസിയെ കൂട്ടി നില്ക്കുന്ന
സമയത്ത് ‘കാട്ടുനാത്താറു’ കണ്ടു. സുകാമിപ്പ പൊരു
ക്കാവരല്ലാത്ത ഒരു ‘കണ്ണുകടി’യും വല്ലാത്തതാരിയ്ക്കും
അല്ലെപ്പാഴ്ക്കൊരി.

“പുതുതാൻ കേൾക്കുന്നതെന്തിട്ടുമാൻ ചെയ്തിടേണ്ട
തെന്തുകൊണ്ടുതീർച്ചി പനിടും നമുക്കെല്ലാം ”

ഇത്തരമുള്ള പഴയ പദനാദയങ്ങൾ അലർന്നു ഹൃദ
യത്തെ പ്രകാശിച്ചു.

“ചൊന്നാൻ മകളോടു സാദരമെന്നും
പുത്തരുടെ പുതിയതായ നിനക്കിത
വന്നിതു മെമ്പനും ചൊല്ലും കഴിഞ്ഞിതു
നിന്നെ വിവാഹം കഴിപ്പാനുപായവും
മറ്റേതെ കണ്ടിതു ചൊല്ലുംകൊണ്ടുപർ
ത്തം പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടു കരില്ല മേ

വൈദികന്മാരുടെ ശ്രീകീർത്തിയും
 കല്യാണവും കഴിയാത്തതത്രെപനാം
 വല്ലഭൻ എന്നൊടു കൂടെ സുഖിച്ചു നി
 നിത്യം പരിഭവനതാമര! കാണാത്തു
 മിഴെങ്കുട്ടിയാണവ സന്താപമുഖമെ
 കെഴി മധ്യം പൊട്ടുവണൽ പാത പൊ
 കെഴു പന്തപ്പൻ ചമിക്കുന്നൊഴുതി
 ഉത്സാഹമുഖമു നിനക്കെകിരിയ്ക്കുന്നു
 തമ്പരനാണവൻ പുതുമെ പൂർവ്വം

(അ-രാ)

സുമാധി കേകശ്വരൻ ഉ നിമിത്തം വെച്ചു “മകളേ,
 അങ്ങനെയൊരു പുരുഷൻ കന്യക പശുമാലം മാന്യസംഭവ
 ത്തിന്മേൽ പ്രഹരണ കാരണമാകുന്നു ‘അതെ പരമേശ്വരൻ മക
 ലെ പാപം പശുമാലം അതെ പരമേശ്വരൻ വെച്ചു’ ഇങ്ങി
 നെയ്തുള്ള കിന്യകളാൽ ആ പാപാദിന്റെ പ്രഭവം പ്രാ
 യേണ വിശദീകരിക്കാമെന്നു തന്നെ ഉദിക്കും ”

“അമ്മേ! നീയും അമ്മയുടെ പൂർവ്വ കന്യകയും
 പിന്നെയാകെക്കിട്ടുന്നതാഴെ പരമേശ്വരനും
 എനിവ മുതലും അമ്മയുടെയും സംരക്ഷണത്തിൽ
 കനം കടക്കുന്നതാകട്ടെ പരിശുദ്ധ പാപാദി.”

(പാ-രാ)

അതുകൊണ്ടു നീ ബ്രഹ്മാശിഷ്യന്മാർ പിന്നെവരും
 പുണ്യത്തിന്റെ പുതുമായ വിശുദ്ധ്യയെ കൈമാ
 സന്തോഷം കൈമാകു എന്നാൽ, പൈശ്വര്യം ഇല്ലാ
 യാതെ ശ്രദ്ധയോടെയായ പുതുമെ മെച്ചം നമ്മുടെ

സിജയുടെ ധൃതരഥ നിരന്തരം കലശലായ കലശലായതന്നെ
 ഉള്ളതും ഈ വിധം അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന്
 തക്കതായ ഒരു സന്ദർഭം അവർക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ
 തന്നെ

മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 തനിക്ക് നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മരുതീവനം തന്റെ പുത്ര
 മരുതീവനത്തിൽക്കുടി പുത്രം വന്നു. മരുതീവനം
 സമുദയം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും. തന്റെ ദേശത്തിൽനിന്നു
 കുന്നു കുന്നു കലശൽ തന്നെ. മരുതീവനം. 'മരുതീ
 തന്നെ തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ
 തന്നെ തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ

"മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 ഉള്ളതും നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു."

തന്നെ മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ
 തന്നെ തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ

"മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 ഉള്ളതും നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു."

തന്നെ മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ

"മരുതീവനം കേരളം തിരുവനന്തപുരം ദേശത്തുള്ളതും
 ഉള്ളതും നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു." മരുതീവനം. മരുതീ
 തന്നെ തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ
 തന്നെ തന്റെ ദേശം തന്റെ ദേശം. മരുതീവനം. മരുതീ

[illegible]

1. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 2. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 3. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 4. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 5. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 6. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 7. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 8. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 9. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?
 10. അതിന്റെ പേര് എന്തായിരിക്കണം?

(810-03)

ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട് പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രാഹിതമുദാസത്താദിനാശം-

ലിംഗമുദാസത്താദിനാശം-

പാദമുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

മുദാസത്താദിനാശം-

വിജീഷണൻ—“സാമീ, അവിടുത്തെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നെ അതിൻ കൃത്യത്വനായിരിക്കുന്നു അവിടുത്തെ തിരുവുള്ളം ഈ സ്ഥലത്തിൽ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിക്ക് മിടുവരങ്ങളെ പ്രാഥമിക്കാതെ നമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അവിടുന്ന് അപ്പൂർവ്വമാണു്. പുതുവലിയ ആപത്തിൽപ്പെട്ട് വലിയനിടവരപോലെയും ഏകൻ കനസ്സ് അയക്കുന്നു അങ്ങനെയും സ്കർക്കോതിരം പാൻ അവിടുന്ന് കാണുവാനിടമുണ്ടു്. എന്നുതന്നെ തല്ല, ഏറ്റവും മലയിൽ എന്റെ എഴുതും ഉത്തരമാണു്. കർമ്മമാരിൽ അയ്യം വേദം ഇങ്ങനെ അറിയാൻ ആദ്യമായി വേദമുണ്ടുവന്നു എന്നുതന്നെ പ്രകാശം എന്നതൊന്നും സാധ്യമാകുന്നതിനാൽ, തന്നതാണു് അന്നതിൽ ഉദാഹരണമാണു്. കടമുണ്ടു് എന്റെ കനസ്സിന്റെ ആശയമുണ്ടു്. വലിയവരങ്ങളായ് മരിക്കുന്നവരുടെ പ്രകാശം കർമ്മങ്ങളും കനസ്സ് അയക്കുന്നവരിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്നവരും അങ്ങനെയെ നായികിയായപ്പോൾ കഴിഞ്ഞവരും ഈ വലിയനിൽ വെങ്കലമുണ്ടുവരയും ഇങ്ങനെയും വേദമുണ്ടുവരയും അതു കൊണ്ടു അവിടുന്ന് കർമ്മങ്ങളായിട്ടുള്ള ഈ വലിയവരല്ലാമതല്ല അവിടുത്തെ കർമ്മങ്ങളായിട്ടുള്ളവരല്ലാത്തവരും.”

ഇവർ—“കർമ്മം നീ കർമ്മങ്ങളായിട്ടാണു് പിറവിമെടുത്തതെന്നും നിന്റെ കനസ്സ് വലിയവരമാണു്. അതുതൊണ്ടു് നമ്മളായിട്ടുവരുന്ന നിന്റെ അയ്യം കർമ്മങ്ങളെല്ലാം സാക്ഷ്യമാകുന്നതാണു്. അതുനിമിത്തമെന്നായ നിനക്കു് അതിൽ അയ്യംതന്നെത്തന്നെ തരുന്നു. നിനക്കു് നിത്യമുണ്ടു് വലിയവരും.”

• അനന്തരം ബ്രഹ്മവ്യം കുടകണ്ഠനാൻ പ്രാകോടുകോപാ
നായ തീർത്ഥം അപ്പോൾ ദേവകളാകെ കൂടി അകാ
ശത്തിൽനിന്നു പറയുകയാണു്

“അങ്ങനെയൊന്നായതെന്തുവാൻ ദാസാനന്ദന
കുടകണ്ഠനാൻ നരകം നൽകിയതാണിതേ.
ദുഷ്ടനാമുദ്യമം വെട്ടി വീഴ്ത്തേണ്ടതും അയാൻ
പെട്ടെന്നു അധീശനായി മുന്നോട്ടു പോൻ.
നന്ദനാശനാൽ കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടാണിതേ
സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതും നവസ്ത്രം കെട്ടും
കൊണ്ടിന്നിത്ര വിനയമുണ്ടിതേ. ദേവ
ധനമാനവന്മാരും മനസ്സു ചെലുത്തി
നല്ലൊരു നഗരം കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാണിതേ
വല്ലാത്തതും കോടാനന്ദനാകെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാൻ
കൊല്ലുന്നവനാണിതേ. മനസ്സു ചെലുത്തി
കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാണിതേ. നന്ദനാശനാൽ
അതിനാൽ നരകം നൽകുന്നതാണിതേ. മുന്നോട്ടു
മതിരാംമോദിയാണിതേ. ദേവകളാകെ
നല്ലതുവെച്ചിട്ടും കോടാനന്ദനാകെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാൻ
മല്ലമെന്തിതേ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടാൻ കോടാനന്ദനാൻ.”

(പാ ൭)

നിന്ദിതന്റെ നിരോധനങ്ങൾ പ്രയുക്തമായ നീം
ജ്ഞാനി വാണീകാരിയെ മനോഹരമായി വിട്ടിട്ടു അന്ത്യ
ർക്കു് അദ്ദേഹത്തിനും സമ്പ്രദായം ചെയ്യുകൊണ്ടു്
ദേവി പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവിടുത്തെ നിന്ദിച്ചു
നിന്നു.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

പാമ്പനാലാ 1000-ത്തരം.

സമസ്തരൂപ കർമ്മകരിയുകയാൽ അനസ്തുൽ രാജനന്റെ വിധിപരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി പിന്നെയും പറഞ്ഞു:—

രാവണാദികൾക്കു വരം വശ്യമാണെന്നും, അവർ അമിതപരാക്രമശാലികളാണെന്നും ഉള്ള വർത്തമാനം അറിഞ്ഞമാത്രമിടത്തന്നെ സുകാശി അനുകരണാരോടു കൂടി പാതാളശാലകം വിട്ടുപോയു. കാരീചന്ദ്, പ്രഥസ്തൻ, വിജ്ഞാപാക്ഷൻ, മഹേഷൻ എന്നീ നാലു് അമാത്യരു ചേരും അവനെ തുടന്നു. സുകാശി തന്റെ പൊതുനായ രാവണനെ തഴുകിക്കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു —

“രാഗ്രഹൈവഭവംകൊണ്ടു വസ, നി സംപ്രാപിച്ചു
ശ്ലാഘ്യരാം മനോരഥം നിരൂപിച്ചതുപോലെ.

ഉണ്ണി, നി ത്രിദൂപനനാഥനാം ചതുർത്ഥൻ—

തന്നോടുത്തകങ്ങളാം വരങ്ങൾ ഖടിക്കയാൽ

നല്ലൊരു പുരിയായ മരുഭൂമി വിട്ടു അങ്ങ-

ളെല്ലാം സന്ദാതവം ഗമിപ്പാൻ നിമിത്തമാം

പൈകണ്ഠൻതന്നിരെന്നും വദിച്ചു അമിച്ഛാ-

ളാകവ നശിച്ചിതു നിന്മുഖം മഹാഭയ!

പലവട്ടവും വിണ്ണു അങ്ങളെല്ലാതിക്കയാൽ

നിമയങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുൻ ദുഃഖത്തൊട്ടും

അങ്ങെല്ലാക്കൊന്നിനെയും ഭരണത്തോളം
 ഭരണമെന്നൊഴിച്ചുവെച്ചാൽ പ്രവേശിച്ചു
 മാത്രമല്ലാതെ നമുക്കുള്ളതാണെന്നാൽ
 പുത്തനായ ലഭ്യപട്ടണം മനോഹരം
 ബുദ്ധിമാൻ നന്നാശിരൻ നിന്നുടെ സമോദര-
 ന്നായ നല്ല ദിനത്തെക്കുറിച്ചൊന്നാണിപ്പോൾ
 അപ്പുറത്തേക്കു സമാഹരിക്കേണ്ടതാൽ അനുകൂലമായി
 തന്നെ ഭരണമൊഴിച്ചു നിറയെ വീണ്ടെടുക്കാൻ
 ദീനനും നിന്ദിക്കുന്ന കഴിയുണ്ടെന്നു കൽ ചിരം
 പാലും സുഖംപൂർണ്ണ പാശിരം നമുക്കല്ലാ."

(വാ. ൨)

സുമാരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു - "നിന്റെ വിനയത്തിൽ
 വേരുന്ന പ്രവർത്തനപക്ഷം വിശിഷ്ടമായ ഒരു രഹസ്യ
 പുസ്തകം നിന്ദിക്കുന്ന ഏതൊരു ദാസ്യത്തിനും. എന്താ
 മാത്രമല്ല ഭരണാധികാരിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുള്ള
 കഴിഞ്ഞ സമയത്തെയും അധികാരത്തെയും കൈമാറ്റം
 ചെയ്ത മാതൃകയും നിനക്കുണ്ടെന്നു സമ്യക്തമാകും.
 അതിനാൽ കടമയെ നിറവേറ്റുന്ന സംഭാവനയെ സംഭവി-
 യ്ക്കാവൂ."

പിതാവിന്റെ വാക്യം കേട്ടു മാവേലൻ കുറച്ചുനേരം
 ചിന്താമഗ്നനായിപ്പോയി. അനന്തരം, "കഷ്ടതയെ ചൂണ്ടി
 ചൂണ്ടുന്നതാണ്, അതും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കേണ്ടവനാണ്
 ഞാൻ. ആ രാജാവിന്റെ ഇടയിൽ അവിടുത്തെ പറയുന്നത്
 ത്രാസകരമാണ്" എന്ന് മാവേലൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. സുമാരി
 തലോടിയൊന്നാലോചിച്ചതെ അവിടുത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തും
 ചെയ്തു.

பின்னாலும் கருதுகாமல்கூடிக் கதிர்நகரே மேலே மலி
 மறுகியோதே தூக்கி மூலப்படுத்த மீதான மாயவான
 மையாழிபிடி அழைப்புமே மாயவானே ம. என்னை மூலமாய்
 மிழிபிட்டு மூலப்படுத்துகின்றாய் நான் உன்னைத் தூத
 மூலமாய் மறுகியுள்ளேன் மாயவானே தூதவானே —

[illegible][illegible]

നേരം ചിന്താക്രാന്തനായിരുന്നു. അനന്തരം അവൻ അതുവിധമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട് ഉള്ളിൽ സമ്മതം പുണ്ടു. ഉടൻ സകല രാജസന്മാരോടും വിട്ടിച്ച് ദശകന്ധരൻ ത്രിഭുവനത്തിലേത്തി അവിടെ പാളയമടിച്ചുകൊണ്ട് വാക്പാട്ടുപാഠ പ്രാസസ്തനെ കരയരസനായിയിട്ടവസ്തു് ദൈവത്തിനായി നിരോധിച്ചു.

രാവണ ചാക്രത്തെ ശിരസാ വഹിച്ചു ചെന്ന് പ്രാസസ്തൻ കരയരരോടിക്കുനെ പറഞ്ഞു —

“ഇങ്ങു തപാസമുനായ ദശാനനൻ-
തന്നുടെ ചൊല്ലിനാൽ വന്നിതിപ്പാഴഹം.
പുന കരണശ്ചരണായ വോതോട്ട
കാഴ്ച പറക്കത്ത ചൊല്ലിവിട്ടീടിനാൽ
നക്കമെന്തൊക്കെ പണ്ടുപോയതുള
പത്തനമാത്ര വെളാപുരപ്പെടാ
ഇത്രനാളും കാൽ പാലിച്ചതു പുന-
തെളയുമെന്നു തെളിഞ്ഞിതെല്ല-വശം.
ഇങ്ങനെയൊക്കെയും മീളുകയില്ല
ദൈവത്തിന്നുതപോഭവേ ഗുണാംയുതേ!”

(അ-രാ)

സദന്തരമെല്ലാം നെസ്സിരുത്തിക്കൊട്ടതേയും കരയരൻ അതിവാനീതനായി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:—
“എങ്ങനെയായിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്തെ എന്റെ പിതാവു് എവിടേയായിരുന്നു. അതിനാൽ അന്നിവിടെ എന്റെ ശുഭകാരമൊട്ടുകി വന്നു താമസം തുടങ്ങുകയുംചെയ്തു. ഇങ്ങനെയായിട്ടു കാലം കഴി കഴിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

അകത്താൽ ചോരയാക്കുന്നതപ്പോൾ നിമഗ്നനും
 നൽകിനാൽ പിതാവാൻ രാവണനനുഗ്രഹമാണ്.
 രാവണൻതന്റെ നല്ല മേൽമാന്ത്രികപുര
 രാവണസുതനവൻ ക്രമേണാൽ വളന്നാൻ,
 രാവണവരസ്ത്രീകളുപന്നതപ്പോറീടിനാൽ
 ചാവകൻതന്നെ ശൂന്യക'ന്യങ്ങളെന്നപോലെ.

(വാ.രാ.)

രാവണന്റെ പ്രയാപങ്ങളൊന്നും പറഞ്ഞാവാവില്ല.
 സരപുരർദ്ദനം, സത ശാർംഗം, പരമാർപഥരണം
 തുടങ്ങിയ ദുർഗ്ഗന്ധികളെല്ലാം താൻ നിരന്തരമായി
 ചെയ്തവനും. ദേവദാനവ, സുവാദികളെല്ലാം അവൻ
 കഠിനമായി മർദ്ദിച്ചു നന്ദനാരാമത്തിൽ കാട്ടാനകണക്കു
 ചാടിക്കൊണ്ട് കല്ലുവെക്കുകളും വെട്ടിനശിപ്പിച്ചു.
 സുമയ്യന്തികളായി അവന്റെ കാന്തപുരത്തിലെ പരിചരരി
 കമാർ. ഉപശീരോദിയാളായ സ്വാപാദവധുക്കൾ അവന്റെ
 സദസ്സിലെ അട്ടശാരികളും പാട്ടുകാരികളും അരതിത്തീർത്തു.

“സംചുണ്ണതപനതന്ന സതതമുദിതനം-

ദക്ഷണമേന്ദാങ്ക, നക്ക-

നന്ദോദാജാതങ്ങളെങ്ങും വിവിധതിരുപാദം

മുഴുകുകടാരുവണ്ണം,

വൻപാൽ പുറത്തന്നൽ യെന്ദീകൃതപിണ്ഡയവധു-

നീലികരേന്ധന മുൽപേ

സംഭാഷ്യമാതാതദേക വിഹൃതിമകൃത ല-

ഭേദശാസ്ത്രനാമകാശ്വത.

ഭീരുവായ് നാമമേതൊരാൾ കഴിഞ്ഞു നിന്നാൽ
 മോക്ഷം കാത്തുനില്ക്കും
 നന്നാക്കേണ്ടതും പറ്റത്തോ പറ്റാത്തതുമായ
 നീടിലും കാണുകയായ്!
 മോക്ഷം ഭൂപ്രസിദ്ധമാണെന്നു വാദിക്കുന്നിടം
 തല്ലിക്കൊണ്ടുനന്നാക്കേണ്ട
 മൃഗങ്ങൾക്കൊക്കെയും കൊല്ലും പരിമുഖനായി നീ
 മോക്ഷം നന്നാക്കുകയായ്!

(അദ്ധ്യായം.)

അതുകൊണ്ടുനന്നായിട്ടു മാനുഷന്റെ ദൈവസ്ഥിതി
 തരും. സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികമായ ഭാവപ്രവൃത്തി
 കളുമാറ്റം കേട്ടു വൃഥാമായ യന്മാനിപാൽ അക്കാ
 ത്താ പലപ്രകാരം സമാധാനമേതരം ആക്കിപ്പോയ മാനു
 ഷന്റെ അടുത്തുള്ള ഒരു പുനരന്വേഷം മൂലം മോ
 നന്റെ മുമ്പിലായാൽ വിവിധമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞു —

“മാതൃസമാജം, ജനജനം സന്തം
 മോക്ഷിതൃണീവ, പ്രഭോ, ഗുണവാനീവ
 അഗ്രജന്മാരുടെ സദൃശ്യവർത്തനം
 സർഗ്ഗജനാദയേ, മഹാത്മാവേകേ
 ഉഗ്രമാത്മൈയു അപസ്തംഭം താമ്രം
 മൊക്കെ കരുതിച്ചുപോയോടോടോടോടോ
 മൂന്നു പലതും അപമാനം മൊക്കെ നീ
 മൂന്നുപോലെയും മോക്ഷപദം മെട്ടും
 മഹനാഥം നാമം ഉജ്ജ്വലിനാൽ
 മഹാനീളമോ മിശ്രമാ മായുസ്സോടോ
 മോക്ഷനാഭിയും നിതരേണുമാന
 മോക്ഷിക്കുകയും മൂലത്താൽ നിസ്സന്ദം

ത്തിൽ ഈ ഭൂസ്വഭാവം ചെന്തുകൂടി. ഈ വർത്തമാനക
റിഞ്ഞ കിന്നരന്മാർക്ക് ചിലരെല്ലാം, രാവണന്റെ നേരി
ട്ടുനീലുവാൽകൂടി തങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു
തൽക്ഷണംതന്നെ ഈ സ്വഭാവംവിട്ട് “താവതി”യെ യുദ്ധം. മറ്റു
ചിലർ, തങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ അനുജന്റെ വാവുപ്രമാ
ണിച്ചു സൂര്യപ്പുരാതി, വിവാഹം കഴിഞ്ഞു അറിയി
ക്കാൻവേണ്ടു പറഞ്ഞുപോയി. വൃദ്ധത്തിനൊരുത്തനൊന്നുവ
ന്നാണു് രാവണനെത്ത കഴിയാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴേ അമ്പർ
മനസ്സിലാക്കിയുള്ളു.

“അനേകം തരകൊന്നാഥനാകിയ ഗണേശന്റെ
സൈന്യവും കൈമാറി ചിട്ട വൽക്കടൈ ന്നപോലെ.”

ഗനാധിപന്റെ അനന്തപ്രകാരം അനവധി സൈ
ന്യങ്ങൾ അജപരികരമായി യുദ്ധവിഗ്നത്തിലേയ്ക്കു് പുറ
പ്പെട്ടു. ഈ രണ്ടു വിസൈന്യങ്ങൾ നിമിഷമാത്രംകൊ
ണ്ടു കൂടിയണഞ്ഞു മണമായി.

“വേദാദരമായുള്ള യുദ്ധം തക്ഷരാക്ഷസപ്പു
പാരമായ് തമ്മിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതന്നെ
രാക്ഷസപ്പട്ടമന്ത്രം കഴങ്ങിത്തളന്നപോയ്
രാക്ഷസാധാപ്യന്മാരുമത്രയും വൃഥിതരായ്
* * * ശത്രുവനായ രാക്ഷസരാജൻ
തന്നുടെസൈന്യത്തിന്നു തൊല്ലുവന്നതുകണ്ടു,
വന്നോതസ്വാധരമൊട്ടു ചൂത്തിയമറിഞ്ഞൊ
ണ്ടെന്നും തക്ഷരാട്ട നേരിട്ടാൻ കപിതനായ്.
രാക്ഷസരാജൻതന്റെ മഹിമാമായുള്ളൊരു
രാക്ഷസവീരരെറെ വിക്രമം കലന്നവർ

മന്ത്രിമാരും മൂകൻ നൽകുന്ന പ്രാധാന്യമേറിയതും
 ശേഷം പദ്ധതിയിടുന്നതിനായി
 വിത്തുവെക്കൽ ശേഷം ഉണ്ടായ സാമ്പത്തിക
 പ്രശ്നങ്ങൾക്കും മറ്റും കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

(22-03)

കുറവായതിനാലും കഴിഞ്ഞ ൩ മാസമായിട്ടുള്ളതും മറ്റും
സാമാന്യമായിട്ടുള്ളതും ആകയാൽ

[illegible]

പീഡിപ്പിച്ചു നടന്നു ദുഷ്ടന്മാർ ചലതൊന്നിടത്തു വെ
കനകളനുഭവിച്ചു' നവകാലകളെന്നത് നില്പിവാക്കാ
കുന്നു. കേവലം ജാതന്മാരായ നിടനാട്ടു അമലപ്രദേശം
കെവലം ചാടിപ്പറപ്പട്ടു എന്റെ ജന്മത്തെ അറി

പ്ലേറ്റിം അപഹരിച്ചു. നീ നിഷ്കാശമായി പാവപ്പെട്ടവരെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. എന്നാൽ, നിനക്കു ഒരു കൊണ്ടു വെച്ചു ഫലിച്ചുണ്ടോ? അതൊട്ടില്ലതാനും. നീന്റെ രാവി അത്രയും ദയനീയമാകുമെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നീയും നിന്റെ വേഷവും കുറ്റത്തിന്റേ നാശനഷ്ടവും സംഗ്രഹമാണല്ലോ.”

“യുക്തം പറഞ്ഞു / ദയ്യപ്പെടുത്തു സം
നമുനായ് ചെന്നുണ്ടെന്നു യന്ത്രപ്രദർശനം
തന്നുടെ ധീരതയെ നീശാചരൻ
നിന്നുൾ പേടിച്ചു കനാലുതാനും
സതതം മനസ്സു നന്നും ചരാധിതനെ
മുഖനാണെന്നിപ്പാൻ ഗനാധിപൻ
മുഖപ്പെടുത്തു വിറപ്പാൻ ഭരാനന്തൻ
ഇത്രയായിട്ടു നാശനഷ്ടമാണെന്നും.”

(അ-രാ.)

മടുവിൽ വൈശ്രവണനെ മോഹിപ്പിച്ച് രാവണൻ നീവപേരിപ്പിച്ചു. പത്താലികളായ മുനിശിരം ഉടൽതന്നെ അവിടെനിന്നെടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ നവനാളാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു.

വിജിതനായ ഭരാനന്തൻ കക്കനത്തിൽ പുഷ്പകുന്തിലേറി ആനയിച്ചു. ശാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചെന്നപ്പോൾ വിമാനം സൂര്യശമായിപ്പോയി. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് രാവണനോട് മന്ത്രിമാർക്കു കനസ്സിലാകാത്തതുമാത്രമേ അറിയുന്നു. അപ്പോഴേക്കും നന്ദികേശ്വരൻ വാനരരൂപത്തിൽ അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി. “ശ്രീപരമേശ്വരൻ

മൻ തൃത്തമാട്ടുന സ്ഥലമാണിത്, ഇവിടെ വേലനും കടക്കാനതികാരം ഇല്ല. നീ വന്നപ്പഴിയെ വേഗം പൊയ്ക്കൊള്ളുക. അഹങ്കാരം മരണത്തിന് കാരണമായെന്നും” എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വാനരന്റെ വേഷവും വാക്കും മാറുന്നത് അപഹാസ്യമായി തോന്നി. അതിനുള്ള നന്ദികൾക്കു ശക്തി,

“വാനരബന്ധുവീ നിവിട്ടുപാക്കും

വാനരന്മാരാൽ വരും കഥനാ രച്യം.”

പുണ്യായ ശാപം മാവതുകൊടുത്തു. ‘വേലച്ചെങ്കുണ്ടനെ നീ നിറയ്ക്കുമായി പീഡ’ പിച്ച് അന്തനാരത്തിനുള്ള പഴികൾ താമളം ഉണ്ടാക്കുക’ എന്നും നന്ദി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ രാവണൻ ഈ കഥയെ നാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല.

ശേഷൻ പുന പന്തപ്പെട്ടുനമ്പൽ ആരാണെന്നൊരു ജിജ്ഞാസ ഉടൻ രാവണനുണ്ടായി.

“തേർപ്പഴിയെ കേ ചോകതെങ്ങിൽ നീ
പോവതൊഴിച്ചുകൊൾ നാലെന്നെന്നാകിലോ
എന്നുചറഞ്ഞിട്ടുളീടിനാൻ കൈവാസ-
മൊത്തകുടിയെന്നും പൊയ്ക്കൊൽ
ചന്ദ്രപൂഡാസചരന്മാർ വിറച്ചിതു
കരാനനന്മാര പാമ്പരിരേവിയും
അപ്പപ്പുക്കോടി വിറച്ചു തേപ്പുണ്ടു
ഗാഢമാമിഗനം ചെല്ലുളീടിനാൾ
മോക്ഷമാന്വപുണ്യന്നുളകളെന്ത-
രാഗവശനാമ്പ് ളിടിച്ച് മേഘരേഖ
മാമപാദംഗയുദ്ധ നിശ്ചിതതു-
നേരമുറപ്പിതു കൈവാസശൈവവും.

കേകസീപുത്രൻ ശൈലമിളക്കി
 കൈകളീരൂപതും പർവതത്തൊടു
 കീഴായ് ഞ്ഞെത്തിച്ചതെന്തുകാരണം
 മൃഗീയും ആഴിയും ശൈലവനങ്ങളും
 കേഴുന്ന നാങ്ങെടുകേട്ടു വിറച്ചിതു
 വലകത്രയത്തിങ്കലുള്ള ജനങ്ങളും
 ശോകകവൻ യോഗിമന്ദോദരൻ
 മറസ്സുണ്ടെളയങ്ങു വീണയാക്കിക്കൊണ്ടു
 തന്നെയു സാമഗാനംചെയ്യുന്നതും
 ഉത്സുക്കു മനോഹരീച്ചിന്തതുമനരം
 മേതിയും വലിച്ചിതു ദശവക്ത്രനും."

കുഞ്ഞുപിരിയ്ക്കയും, വലിച്ചും, സ്നോളുണ്ടാവാതിയും
 മാവണൻ ആ കിടപ്പിൽ ആരും സംവത്സരം കിട
 ന്നു. ആ ദീർഘകാലംകൊണ്ട് അവന്റെ അമ്മകാരെ
 ല്ലരും നിവർച്ചിച്ച് പനസ്സിൽ ദുഃഖമായ ശിവഭക്തി സംഭവ
 തമായി ദശമപാദം സ്ഥിരമായ കേരളത്തിന്റെ സുശ്രുഷ്ഠ
 നായ ശങ്കരമൂർത്തി പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടിങ്ങനെ
 അരുളിച്ചെയ്തു:—“നിന്റെ അസാമാന്യമായ വീര്യംക
 ണ്ട് ഞാൻ പ്രീതനായിരിക്കുന്നു. പശുതം നിന്റെ കയ്യി
 ന്നേൽ പതിച്ചപ്പോൾ നീ പുറപ്പെട്ടുപിട്ടു ശബ്ദമുഖം
 വലകമത്രയും മുഴങ്ങുകകൊണ്ട് നിനക്കു ഇരട്ടമുതൽ
 മാവണൻ എന്ന സംഭവത്തെ നാം പ്രദാനംചെയ്യുന്നു.
 നിന്റെ പേർ സർവ്വലോകത്തിലും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരും.
 ഇനി നീ ചൊല്ലേണ്ടതും.

മാവണൻ:—“പ്രഭോ! അവിടുത്തെക്ക് അടിയനിൽ
 അവിടുണ്ട് എങ്കിൽ ഒന്നാണ്ടു വരെയെടുടി നൽകമാറും

കണം. ദേവന്മാരോ, ഗന്ധർവ്വന്മാരോ, അശുരന്മാരോ, മറ്റു സഭാരം എന്നെ കൊൽവാൻ ശക്തല്ല. മനുഷ്യനെ അൻ വിധവയ്ക്കുന്നതില്ല. അവർ വെറും പുഴുക്കളത്രെ ഇതെല്ലാം അൻ പഞ്ച് ബ്രഹ്മദേവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു സന്ധാദിച്ചു. അവിടുന്ന്, അയ്യർശ്ശാർത്തയും ഒരു ശസ്ത്രത്തെയും കല്പിച്ചുതന്നെ.”

ശിവൻ—“അതെ, അൻ അതു മറ്റും നിറക്കുന്നതാം” ഉടൻതന്നെ ശിവൻ അവിടീപ്പാലം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചന്ദ്രമാസം എന്നൊരു വാളും അയ്യർശ്ശാർത്തയും അവൻ കൊടുത്തു. വാൾകൊടുത്ത സമയത്ത് ശിവൻ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകമായി പറയുകയുണ്ടായി. “ഈ ചന്ദ്രമാസത്തിന് അവകാശമുള്ള സമയത്ത് അതുൾ എന്നെന്നേക്കും പ്രാപിക്കും.”

മാവണൻ മാരമപേരുന്ന നമസ്കരിച്ച വിഷവാണി വിമാനത്തിലേറി അവിടെനിന്നു യാത്രയെറിച്ച്. മറ്റൊരു പുരുഷനായ മാവണൻ കൂമിപ്പുറത്ത് ചുറ്റിപ്പറ്റിയിട്ട് സകല രാജാക്കന്മാരെയും കീഴടക്കുകയും, അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത വരെ പടവെട്ടി കായത്തുടർച്ചയും ചെയ്തു.

മാവണൻ പിന്നെയും യോദ്ധാവിത്രകണം ചെയ്ത് നട്ടത്തുവാൾ കലിക്കൽ മറിയവൽപാർശ്വത്തിൽ ചെന്നു കൂടി. അപ്പോഴവിടെ സുരനിയും സുന്ദരിയും ഒരു കരയുവതി മാൽതോൽ തരിച്ച്, മുടവിരിച്ച് അധാനിയായി ഇരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ രൂപലാവണ, മേൽ ശനത്താൽ കാമാർത്തനായിത്തീർന്ന മാവണൻ സമീപത്തു ചെന്നു ചോദിച്ചു:—“അല്ലയോ, സുരനി, ചെന്നി രൂപ

ത്തിന് വിരലമായ വിധം സാഹസ്യത്തിലിരിക്കുന്ന
വല്ലോ. ഇത് ശരിയല്ല. കഷ്ടമായ സാഹസികതയ്ക്ക്
പററിയ കാര്യംതന്നെ ഭാരതസാധനമായ യൗവനം
നിന്റെ അമ്മനമ്മമാരെയും ഭർത്താവിനെയും അറിവാൻ
അാൻ അർത്ഥപ്പെടുത്തും. ചേരിയുടെ പ്രേമത്തിന് പാ
ത്രീഭൂതനായ ഒരു പുരുഷൻ അയാളുടേതാവും അതിഭാഗ്യ
വാൻ അന്നുതന്നെയായിൽ പക്ഷാത്ഭാഷി. എന്നാൽ, നി
ന്റെ ഈ തപസ്സനുഭവത്തിൽ ഉദ്ദേശമാണ് എന്നിങ്ങ
്തിന്റെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

കന്നുക-ശ്യാമസ്തരിയുടെ പുത്രനായ ശ്രീ കേശവ
ജനാബ് ചുണ്ടാ ചിതാച്ച്. അദ്ദേഹം ചേരഭാര്യനും
ചെല്ലിടിക്കുവേദം വാചാമുഖനായ കനകനായി അൻ
പറന്നു. അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും എന്താണെന്ന് വിളിച്ചു
വരുമ്പോൾ ചേരനും ചിതാച്ചും ചേർന്നു ചിതാച്ചും
വന്നു പരക്കു, ചിതാച്ച് അപരക്കും ചുറ്റുന്ന കരകു
ന്നില്ല. “മേരാവിട്ടു എന്റെ അമ്മതാവാതിരിക്കണം”
എന്നായിരുന്നു അമ്മയുടെ അഗ്രഹം. ഇതിന്റെ ഭംഗം
ചേരൻ കരകുൻ കേൾപ്പിച്ചുനാമി, അതി കിടന്നുറങ്ങുന്ന
അമ്മയെ നിഗ്രഹിച്ചുവെക്കുക. അമ്മയെ പരക്കായ അ
മ്മയെക്കൂടി ചിതാച്ചും വിട്ട് ഉടൻതടിപ്പാടി മരിക്കുകയും
ചെയ്തു. അമ്മയുടെ സൗന്ദര്യം നിറവേറുന്നതെന്ന പ്ര
ശ്നം അമ്മയുടെ എന്തെങ്കിലും മനസ്സിൽ ബലമായുണ്ടി.
എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദ്ദേശം മറ്റൊന്നല്ല, അൻ
മേരാവിട്ടുവെന്നല്ലാത്ത മറ്റൊന്നും വരികെന്നല്ല.
എന്നിങ്ങിനെ നിന്റെ നിയമം ഉപയോഗപ്പെടും അറിയാം.

എന്നാൽ എന്റെ ചരിത്ര ഇതാണ്. ഇനി അങ്ങയ്ക്ക് പോകാമല്ലോ.”

കാമപീഠിതനായ രാമൻ പരിശുദ്ധനായ ഒരു കന്യകാരത്തോട് വിവാഹം മുഖിച്ചു. —“സുരേഖി, നീ എന്നെത്തന്നെയാണ് ആർ വേറെ വേണമെന്നു. താപാലത്തിലായപ്പോൾ ചെന്നുചെല്ലേണം. സകല ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടുള്ള നീ ഇങ്ങനെ അയക്കപ്പെട്ടതായാൽ പറയുന്നതല്ലാ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ പൊതുവെ പോകുന്നതു സഹിക്കൂ. ലോകപിതനായ രാമൻ നാൽക്കാരൻ. നീ എന്റെ ഭാര്യയായി വാഴുന്നതു കൊള്ളാം. വീര്യം, ഐശ്വര്യം, അംഗം, അപൂർവ്വമായി ഉയർന്നൊന്നും നീ പറഞ്ഞ ഒരു നാരായണൻ എന്റെ മറ്റും നിശ്ചയില്ല. നിനക്ക് അപരനൊരാൾ സർവ്വമാ അനുഭവിക്കാൻ തന്നെയാണ്.”

അവന്റെ നിന്ദയായ രാമനും വേദവേദത്തെ വെട്ടി വെട്ടി വെട്ടി. അതിനെ പൊതുവെ —“നീ മഹാമുഖനാണ്. അതാണ് മഹാമഹാനാഥനായ ഒരു തന്മാസി ഒരു ഉപവിതം പഴിക്കുന്നത്. പ്രഭയമുള്ള വേദനും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു പറയുകയില്ല.”

ഒരു കന്യകയുടെ നിന്ദാപുസ്തകമായ വാക്യം രാമനെന്നതും സഹിച്ചില്ല. അവൻ വേദവേദത്തിന്റെ തലമുടിയിൽ പിടിച്ചു തലോടാൻ തുടങ്ങി. ഉടനവൻ ഒരു മുടി ഒരു കൈകൊണ്ട് നിശ്ചയിച്ചു പിടിച്ചെടുത്ത് ദൂരത്തറിഞ്ഞു. അതുകണ്ട് രാമൻ അയക്കുന്ന നിശ്ചിതനതിനിടയിൽ വേദവതി, മഹാമാഗ്നിയിൽ കറേക്കുടിവിറകുകൾ കോരിയിട്ട്

നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളത് എന്ത്? പാടിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ സംഗതിവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മോശവതിയിൽമെക്കൻ ഫണിക്കളയും മണിമതിയിൽ കടന്ന് നിവാതകവചന്മാരെയും അവർ പരാജിതരാക്കി നിവാതകവചന്മാരെ ജയിച്ചുത് സഖരൂപജനമായിരുന്നു. അകത്തു, വെള്ളാട്ടുകുടി വളരെക്കാലം താമസിച്ചു പരിവർത്തനപ്രയോഗങ്ങളെയും അവർ വശമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

വരണപുരണിദൈവമായിരുന്നു അവർ പിന്നെപ്പറഞ്ഞത്. താമ്രാമധ്യത്തിൽ തന്നെക്കിടന്നു കാവകെ താകിക്കളയെല്ലാം അവർ നിഷ്പ്രയാസം കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ട് നേരെ വരണപുരം പ്രവേശിച്ചു മേയിടെ നടന്ന യുദ്ധം ഒഴിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. രണ്ടു പക്ഷത്തിലും നിരവധിസൈന്യങ്ങൾ ഉദ്യാശ്രമി. എങ്കിലും വരണപുരയിൽനിന്നും കടന്നുവന്നുവന്നും അപ്രതിമമായ അനുകൂലതകൊണ്ട് അവർ തന്നെയാണ് ഒടുവിൽ വിജയിതനായത്.

ഇങ്ങനെ അവർക്കുവേണ്ടി വിജയങ്ങളെയും എടുത്തു പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കുമില്ല. സൂര്യമോക്ഷം, ചന്ദ്രമോക്ഷം, വായുമോക്ഷം മുതലായ സകല മോക്ഷങ്ങളെയും അവർ സ്വശക്തിക്കു കീഴടക്കി ഇത്രയുമായി പടപൊങ്ങി സർഗ്ഗീയവിഭവങ്ങൾ സകലതും അവനപഹരിച്ചു. ഏതാളെങ്കിലും കടലിലെത്തിയെങ്കിലും അവർക്കു മോശ്യൻ സർവ്വജീവികളെയും സകല ഭൂതന്മാരെയും മേകുവിക്കാക്കി. എങ്കിലും മെക്കനാലും അവർക്കു പ്രതാപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവന കേൾപ്പാ

നഗരം. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥലം.

மதுரை அருங்காட்சியகம்.

உறுப்பினர்களின் கூட்டம் தொடங்கியது.

ജനറൽ മാനിഫസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മാവേലിയിൽ ഏകദേശം 1000 പേർ പങ്കെടുത്തു. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ശേഷം കോളിയാലിൽ ഏകദേശം 1000 പേർ പങ്കെടുത്തു. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ശേഷം കോളിയാലിൽ ഏകദേശം 1000 പേർ പങ്കെടുത്തു.

പ്രകാരമുള്ളതും കാര്യങ്ങൾക്കനുസരണമനു
സരം കൈപ്പിടം നോക്കുകയും താനെ
ന്നിപ്പോൾ രാജാവിനോട് കാര്യങ്ങൾ
പ്രതിപാദിക്കുകയും ശക്തിയില്ലാത്തതായി
നമുക്കുവേണ്ടിയും ശക്തിപ്പെടുകയോ?

(20-22)

[illegible]

തമ്മാണ്ട് അത്ഭുതൻ അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കി അയച്ചു.

അനന്തരം രാവണൻ കിഷ്കിന്ധാധിപനായ ബാലിയെ മുതിർപ്പാതനായി ചുറ്റുമുട്ടുകയുണ്ടായി കിഷ്കിന്ധത്തിൽചെന്ന സമയത്ത്, ബാലി സാധുരാവദാനത്തിനായി പൊമിരിക്കുമായിരുന്ന സാധു സമുത്ഥാനവും കളിമുട്ടു സന്ധ്യാവദനമാ പാടിപ്പു എന്നാത്ര ബാലിയുടെ നിർമ്മുഖം. ഈ വിവരം ഓർത്താൽ രാവണനോടു പറഞ്ഞത്, താൻ ചിന്തയും രാവണനോടു സാമ്പ്രമാ യുപദേശിച്ചു — “ദേവൻ ബാലിയോടു യുദ്ധത്തിനായാണല്ലോ വന്നത്” അത് അത്ര പതിയാമെന്ന് എന്നിങ്ങനെ നാനിപ്പു. അതാ ദാദാഗിരിപാദാ കിടക്കുന്ന ആ പൂർണ്ണമന്ദിരവും ബാലിയെ പതിക്കൊട്ടുവരേ ശരീര ബലിൻ ബാധിച്ചിരുന്നതാണ്. നിനക്ക് ചാകാനാണ് ആ ശരയ്യിൽ വേഗം വെക്ക സമുദ്രത്തിന്റെ കരയിരോട്” വെല്ലു, പക്ഷേ അപ്പോഴവിടെയുണ്ടായിരിക്കും.

രാവണൻ ഒരു വിദ്വേഷാജ്ഞ ഭൂതവർഗ്ഗത്തോടു കൂടി പുഷ്പകംഗി തൊക്കസമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തിലേയ്ക്കു പോയി. ആ ദൃഷ്ടൻ അവനെ ചെന്നപ്പോൾ ബാലി തൊക്കട്ടു തിരിഞ്ഞു യാതനയനാമിരിക്കയാരുമുണ്ടെന്നു അവർക്കുണ്ടെന്ന് നിരൂപിച്ച രാവണൻ പിറകെ മന്ദമേലാ ചെന്നു എന്നാൽ ബാലി അവന്റെ പരവ്വ അന്യമാണെന്നിട്ടു. “കളനേപ്പിടിപ്പാൽ വരുന്നിതിവെന്നത്” എന്ന് കരുതിയാണമട്ടിൽ ബാലിയിരുന്നു. അന്നോടു അടുത്തുപറന്നു അറിഞ്ഞുകൂടി ബാലി വാമു

നീട്ടി രാവണനെ വട്ടംമുറി ബന്ധിച്ചു. കരമരണങ്ങൾ അനങ്ങാൻ ഉത്തരവിനും ഉപയോജനപ്പെട്ടു. അതിലകുന്ന് യോദ്ധാക്കൾ രാക്ഷസന്മാർ അധിപതിച്ചു പരസ്പരമുണ്ടാക്കി. ബാലിയാടുകൾ, ഇങ്ങനെ കരയൽ തന്റെ വാലിൽ കടുങ്ങിപ്പിടുങ്ങുന്ന കരപോലും നടിക്കാതെ അധിപതിച്ചു. ചാടി ചാക്കുസമുദ്രത്തിലും അതുപോലെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള സമുദ്രങ്ങളിലും കരയുന്ന സ്കന്ധം മെഴുന്ന് തുപ്പുന്നതുകഴിഞ്ഞു കിഴക്കിനെയും പടിഞ്ഞാറേയ്ക്കും.

അങ്ങനെ കരയുന്ന മം കഴിഞ്ഞുവെട്ടിയതും ബാലി രാവണനോടു ചോദിച്ചു — “നീ അറയ്ക്കു? നീ എന്തിനാണു് ഏതൊരു വാലിൽ ഇങ്ങനെ കരയുന്നത്? നിനക്കു് പേരുണ്ടല്ലോ വാലിൽ?”

രാവണൻ നാണിച്ചു തലകുളിക്കാണുപോയതു — “വിശ്വവസ്ത്രന്റെ പുത്രനായ രാവണനാണു് അൻ. അന്നുവിട്ടു വന്നപ്പോൾ ഏതൊരു വാലിൽ കരയുന്നവനാണു്. യോഗനായ ചോദനാടു് അൻ സമുദ്രത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കിഴക്കിനെയും പടിഞ്ഞാറേയ്ക്കും നമുക്കു നന്നായിരിക്കുന്നു.”

പിന്നീടു് ബാലി യോദ്ധാക്കളോടൊന്നിച്ച് രാവണനോടു കൂടി അഗ്നിശാക്തീകമായി സമുദ്രമെത്തും അന്നുതന്നെ പരിവാരസമയം അധിപതിച്ചു മരുമിരേക്കു് തിരിയുമെന്നും മെഴുന്ന്.

രാവണനു് അഹങ്കാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വന്നു. ശക്തിയുള്ളവർ എവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടെന്നു കേട്ടാൽ മതി, ഉടൻ രാവണൻ അവിടെ മെഴുന്ന് പടർത്തുകയായി.

[illegible]

രാവായെന്ന് ക്ഷൗരചരണമാർക്ക് കണിച്ച് പ്രശസ്തമാക്കപ്പെട്ട ഒരു വിപിണിയാണ്. കഠിനമായ കാഴ്ചനന്മ വിശ്വസനീയത്താൽ വട്ടാണാചാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചതായി. ആ ദശമത്തിന്റെ രീതികൾ ക്ഷൗരചരണന്മാരിൽനിന്നും രാക്ഷസന്മാരെല്ലാം ചരിതചരിതാചാര്യനായി തിന്നു. അവരെക്കൊണ്ടു രാവണനോടു പറഞ്ഞു - "പ്രഭോ, അങ്ങനെയൊരു രാജാവിനെപ്പോലും അങ്ങനെയൊരു പ്രവൃത്തിയെപ്പോലും, ഇവയെ നിശ്ചിതമാക്കിയവരും അങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. ചിന്നുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ കണ്ണി."

പ്രിന്ററുടെയും" രാജകുടുംബം ഓരോരിടത്തെയും ചിത്രീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം രാജകുടുംബത്തിന്റെ പരമ്പരയെ പൂർണ്ണമായി അവതരിപ്പിച്ചു. പിന്നീട്

രാവണൻ സ്വന്തംരൂപത്തെ കണ്ട അധികം മിടുങ്ങമാക്കിത്തീർന്നു. യാതൊരു സാരാതിരൂപത്തെയും അവൻ ശ്വേതദീപ്യാന്തത്തിലേക്കു കടന്നുചെന്ന്, രാവണന്റെ വലയ ചിമ സ്ത്രീകളെല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയാക്കിരുന്നു. അവൻ അടുത്തുപനച്ചപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ പെട്ടെന്നു മുന്നോട്ടു നടന്നുചെന്ന് അവന്റെ കൈ കടന്നുപിടിച്ചു ചോദിച്ചു — “നി ആരാൾ? ഇവിടെ എന്തിനാണു വരുന്നത്? പന്നാവിന്റെ ഉദ്ദേശക്കന്മാരാണ്? നിന്റെ പേരെന്താണ്? അതെന്തെ സന്ദേശമുണ്ടാണു് നിന്റെ പുറപ്പാട്?”

രാക്ഷസരാജാവിനു സാമീപത്തായ്ക്കു കോപമുണ്ടായി. “രാക്ഷസരാജാവായ രാവണനാണു ഞാൻ, എന്റെ അച്ഛൻ സാക്ഷാൽ വിശ്രുതസ്ഥനും. അടമാടണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു പുരുഷനെ പ്പോലും കാണുന്നില്ലല്ലോ.”

രാവണവാക്യംകേട്ട് സ്ത്രീകളൊക്കെപ്പിടി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“പെട്ടെന്നുകാലിച്ചതിനൊരുസ്ത്രീ പന്നിട്ടുകൽ കുട്ടിയെത്തട്ടമന്വേൽ കളിനാമെടുത്താമോ! മൃഗവേ പലവട്ടം മുഴന്നി ഭവിപ്പിച്ചു തോഴിമാർ നടുവിമരയ്ക്കുനിന്നതാൾ ദശാസ്യനെ മറെറാരുസഖിതന്നെ വിളിച്ചിട്ടുപരി ചൊന്നാൾ തെന്താണു കണ്ടിട്ടുക തോഴിയിപ്പുഴവേ നീ പതുക്കെസ്തകമുണ്ടു കൈകളുണ്ടിമപതി. അന്ധത്തിൽനിന്നു പൊട്ടിച്ചുണന്നത്തോടുതുല്യം.

[illegible]

(၁၁၃-၁၁၄)

കോപിസ്തനായ രാധനാർ ഞാ.മുണ്ട കുത്സിന്മേൽ കൃഷ്ണളായ നാലഞ്ചെട്ടി താഴ്ന്നിരിക്കുക. ഉടനെ അസ്തി വേദന സഹിക്കാൻവന്നാൻ അപനെ സമുദമല, ത്തിവേസ്തു് ഭരതവുകൊടുത്തു. ഹിതി പ്രകാരനായ രാധനാൻ കർമ്മിതനായി അധിടയെന്ന കിടന്നു. ശ്രീനാമമുനി ഉണ്ടെല്ലാംകണ്ടു പൊട്ടിച്ചിരിപ്പുംകൊണ്ടു് അവിടം വെട്ടിത്തുറപ്പായി.

അപ്പോഴും മലയാളംകൊണ്ട് വിവരനായ നായ
 നൻ കരവിതം നീന്തിത്തുടങ്ങുക കണ്ടു. 'കയ്യോ!
 ലോകം അത്രയും ജന്മിച്ച നായനൻ സ്ത്രീകളോടു തൊറ്റു
 ചോരയല്ലോ. സ്വതന്ത്ര അമ്മകളായ സ്ത്രീമാരിൽ ഇത്ര
 ബലം വൃഷ്ടനേ സംഭവിക്കും! ഇവിടെയുള്ളവരെല്ലാം
 പൂർണ്ണമാണെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. നാമകമനിയൻ

മിത്തം മോഷകമുഷിനരായ വിഷ്ണുവന്മാർ അശരാതി ശൈവ ശക്തിമന്ത്ര വക്ത്രമാക്കി അസുപർവ്വം ചെയ്തു. ദേവന്മാരൊത്തുകടി ഉഗ്രമായിച്ചെയ്തു ആ സംഗമത്തിൽ മരണാസുൻ മരണങ്ങൾ എളുപ്പ് വശംകെട്ട് വിഗ്രഹംതന്നെ മിത്തു വെത്തു. അതുകൾ പ്രത്യക്ഷനായ രാവണി, “പിതാപേ യുദ്ധം നിറുത്തുക. നമുക്കു ചോകാം. നാം വിജിതമായിരിക്കാം. ഉദ്ധർപ്പുരത്തിൽനിന്നും, ഏതല്ല സർവ്വവനത്തിൽനിന്നുമെന്നും നാമനാനെന്ന് പറയപ്പെട്ടു ന്ന വാദാദികളെ പടിച്ച് ഞാൻ ബന്ധനാധിനാശിപ്പിക്കട്ടെ. ഇനി ഉപദേശ കൂടുതൽ കാണുവില്ല” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ട് ദേവന്മാരൊന്നും സുതന്ത്രരായി യുദ്ധം ചെയ്തു. രാവണന്റെ കളിപ്പറമ്പ് തെളിഞ്ഞു നെളുമെല്ലാം തീർത്ത് രാവണൻ പാപാദസമേതനായി മരുതി മേയ്ക്കു നിവിട്ടു താഴ്ന്നു സ്വപുത്രനെ പ്രശംസിച്ചു കൊണ്ട് രാവണൻ പറഞ്ഞു —

“ഉത്തമനാം ബന്ധുനിൽ കരുതു നിൽവികരം
ഏറ്റവും വളർന്നി നിത്യതർക്കമാനങ്ങളെ
നിസ്സമാവലംചെയ്തമിസ്സമശ്വരനെയും.
മന്ത്രം സമരെയും മുതിച്ചുനല്ലോപവാൻ.
വാസവൻതന്നെ ക്ഷിപ്രംകൊണ്ടിങ്ങുവന്നപേഗാൽ
വാസവരിചോ! സേനയൊത്തു നീ ഗമിക്കക്കോ!
നിന്നുടെ പിന്നിൽത്തന്നെയെന്നെയും വേദാനന്താൻ.
വന്തകൊള്ളുവാൻ നിമു മന്ത്രിമാരോടുകൂടി.”

(വശം.)

മോചനാർത്ഥം ജനകാലത്തെ ശിരസാവഹിച്ചു് സൈന്യങ്ങളാലും ബാധനാധമനാക്കപ്പെട്ട ഇന്ദ്രനോടും കൂടി ചക്രിവേഗം പോയി.

ദൈവന്മാരുടെ പരാജയവും ബാധനാധമനയും നിമിത്തം ദൈവങ്ങളെല്ലാം ഭൂമിയിന്നാശായി ബ്രഹ്മാവിന്റെ സമീപത്തുവെന്ന് സങ്കടമുണ്ടായിട്ടു് അവരുടെ പരിപാലംകണ്ട് നന്മയിന്റെ പിതാവിനെ മുമ്പിൽകൊണ്ട് മോചനനോടു് സേവകമായി ഉപചാരം അർപ്പിച്ചെല്ല

“വാഴ്കരുതെന്നുനീനേനാഥനാത്”
 ശോകമകനൊരു മോചിച്ചുണ്ടാതെ
 പുത്രനും മോചനീനാമനുഭവകാശൻ
 ഏതുമ്പോഴാവാതെന്നൊരു ചോദ്യം.
 ഇന്ദ്രനെ യുദ്ധം ജയിച്ചുതുക്കാരണം
 ഇന്ദ്രജിത്തെന്ന നാമം കൊടുത്തതരണം.
 ഇന്ദ്രനെമെന്നാട്ടുകൊണ്ടു് സേന-
 മെന്നാവമീഷുപരം തരുന്നങ്ങുക്കാൻ.”

(അ.മാ.)

ബ്രഹ്മാവു് ഇങ്ങനെ അർപ്പിച്ചെല്ല സമയത്തു് ഇന്ദ്രജിത്തു് പറഞ്ഞു:—

“മോചംപഴിഞ്ഞു കഴിച്ചാണെനിക്കുടൻ
 മോചകസ്ഥത്തിങ്കൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന
 കൈകീഴെനിന്ദാൽ വേണമെന്നെ.
 മോചകനെത്തന്നെച്ചൊല്ലുകയാലും
 വേണമെന്നെനീയേ മോചകമുദിതാനെ
 കാരണന യുദ്ധംതുടങ്ങുകിടന്നോ.”

വന്നുവെക്കൽക്കുറേ പുനരല്ലായിൽ

തന്നാത്തതപവും വന്നുകുറേ.

അൻ മക ബാഹുവംകൊണ്ടു വാങ്ങുന്ന

കാച്ചുത്തായ വരങ്ങുറിഞ്ഞാലും

ഇതും വരങ്ങുറിഞ്ഞിൽ പിമപോട്ട

വൃതാതി പോയാലുണ്ടെ ചെല്ലിനിന്നാൻ."

വിവിഞ്ചൻ അവിടുള്ള വരങ്ങല്ലാം അവനു കൊടുത്തു. ഓരോന്നിടുകയെന്നാലു ദേവനോടു കൂടി ബ്രഹ്മാവിനു അധിഷ്ഠിതനായിട്ടായാ ചെല്ലയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ രാജാവിനു വല്ലാത്തൊരു സന്തോഷമുണ്ടായി. 'തന്നാൽകൂടി അങ്ങനെയൊന്നും മാത്രമേ കൂടിയും പ്രാപ്തം ഉണ്ടായാൽ പ്രാപ്തം സമ്പാദിച്ചു' വിസ്മയപ്പെട്ടതായ ഒരു സന്തോഷത്തോടെ ഇത്രമാത്രമൊട്ടു രാജാവിനു ചൊരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:— "അല്ലയോ രാജാ, നീ പറയ്" ദിഗ്വിജയത്തിനായി സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് രാജാവിന്റെ വളരെ വിശിഷ്ടമായ അനേകവിധ താഴങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടായി. അന്നിപ്പോൾ, അശ്വമേധം, സുവർണ്ണം, രാജസൂയം, ഗോമേധം എന്നിവയെല്ലാമത്രെ രാജാവിന്റെ ഭാഗ്യമേധം. അന്നത്തെ അവൻ ഏതുധീനനാലും സാധിക്കപ്പെടാൻ വയ്യാത്തതായ വൈഷ്ണവമംഗം ചെയ്തു, അതിലും ഉയർന്നതായ മഹേശ്വര താഴം ചെയ്യാൻ മുതിന്നു. അതു ചെയ്തതിന്റേപ്പോൾ സമ്പൂർണനായി പ്രത്യക്ഷനായ മഹേശ്വരൻ രാജാവിനോടു അഭിഷേകസമിച്ചുള്ള വരങ്ങു പ്രദാനം ചെയ്തു.

"കാമപോൽ ഗമിപ്പോൽ" ദിഗ്വിജയകാരത്തിൽ താമസമെന്നു സഞ്ചരിച്ചിടം നൽകുന്നതും

ശ്രീമദ്ദേവശ്വനൈഷധകാവ്യകാവ്യകൃഷ്ണം
 താമസിഞ്ഞനാജ്ഞാത ഭാഗ്യം നൽകിയിന്നാൻ
 മാകുസകുമാരശാല, കേരളം നീ സമേന്തി-
 ലക്ഷണമൊരുമിടയെ പ്രായാദിയിൽ
 പോക്കളുംതന്നിൽ പൈരിസമ്മിരിച്ചിടുന്നതു
 പാക്കുമ്പാറം സുരാസുരന്മാരുമെ തിരിയാതാം.
 അകുതങ്ങളായുള്ള രാവനാദികളെയും
 അകുതിനബലമുള്ള ഭക്തന്മാരെയും
 യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെയാകവേ ഹനിക്കുന്നാ-
 തലതബാണത്തെയും വരമാന്ത്രികീകീറിനാൻ.

(വര-രം)

ഇവക കേൾച്ചുകിട്ടുകൾക്കു കാലക്രമേണ സമമാസ്തി
 തോരാൻ മോഹനാഭൻ ഉത്രേൽ പരാക്രമിയായതു്.
 അവനെ യുദ്ധത്തിൽ ജയിപ്പാൻ പോക്കത്തിനാലും അതു
 സുകരമല്ലതന്നെ. യുക്തൻ പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധാംഗ്യം
 കേട്ട രാവണൻ വിസ്മിതനായി “ഇത്രജിതമെല്ലാമു്
 അത്ര പറ്റിയില്ല നമ്മുടെ ശത്രുക്കളായ ദേവന്മാരി-
 കളെ അനേകവിധാവും നശിക്കുവതു് അവൻ ചൂണ്ടി
 ചൂണ്ടിയു് എങ്കിലും അജിതസിലിടുകയായല്ലോ. അതുകൊ-
 ണ്ടു തമക്കേടില്ല” എന്നാണു് ദൈവാത്മ്യത്തിന്റെ കഠിന
 പ്രേരണനിമിത്തം രാവണനപ്പോൾ പറഞ്ഞതു്.

അല്ലയോ ഭക്ത, ഇതാണു് രാവണന്റെ പുവകരി-
 ത്തങ്ങൾ. ഇതിൽനിന്നു് ഇത്രജിതത്തിന്റെ ധാരാളമായ ശ-
 ക്തി എന്താണെന്നു് ചോദനം കൺസ്മിയാക്കാമല്ലോ.

ഏകീഭവം മെത്രാന്മാരുടെയടുത്തായ അവസരങ്ങളിലും നിരവധിശേഷിമാക്കിത്തീർന്നു മാത്രമല്ല അപ്പോസ്തലിക സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആചാര്യം അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതായത് ഈ കേന്ദ്രീകൃതമായ പ്രതിരോധാത്മകതയെല്ലാം തന്നെയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആചാര്യം അറിയിച്ചു. ഈ കേന്ദ്രീകൃതമായ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആചാര്യം അറിയിച്ചു. ഈ കേന്ദ്രീകൃതമായ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആചാര്യം അറിയിച്ചു. ഈ കേന്ദ്രീകൃതമായ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആചാര്യം അറിയിച്ചു.

II

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

—

“മേടിയിവരികൊണ്ടിട്ടു നമുക്കു തൊഴുത
മേടിനീയുതയൊട്ടുകൂടെ മി. 100 രൂപയ്ക്കു
വനപ്രിഡയും ജനകീയവും ചെറു വീടും
മനഃപ്രീതിയുപകൂടെ പൊതുജനങ്ങളിടം
മെച്ചപ്പെടുത്തിയ ചിന്തയെക്കൊണ്ട്
സമസ്തരംഗം നോക്കുക മനസ്സെടു ചെയ്യൂ”

(പ്രസംഗം)

“ഈ വിശിഷ്ടവ്യക്തികളുടെ പാദപ്രാർത്ഥനകൾ ഏതെങ്കിലും സീതാഭാഗി അമ്മമാരുടെ” ശർമ്മ ഭർത്താവ് പൊതുജനങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും ക്രമേണത്തോടെ ഉള്ളിലേക്ക് വിടുകയും ചെയ്തു. പ്രതിപക്ഷപ്രവർത്തനം പല ശർമ്മ ക്രമേണ വിട്ടുപോയി. സാമൂഹികവും പൊതുജനങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായം അറിയാൻ തന്നെ.

“പ്രസ്തുത വിഭാഗം ചുരുങ്ങുന്ന ശ്രമത്തിലൂടെ
മെച്ചപ്പെട്ട അഭിമാനമുണ്ടാകും

മെച്ചപ്പെട്ട അഭിമാനം മെച്ചപ്പെട്ട നന്മകളെക്കുറിച്ച് വിളിക്കുകയും
മെച്ചപ്പെട്ട അഭിമാനം

മുഖോക്ഷിതാൻ മനഃശഃ, ത്രിദശമുനിപട-
 ണസ്ത്വിദവാകിത്തുടങ്ങി-
 മൂർത്തം ചിത്രം! ജടാന്നം ജനകൗപസ്യതാ-
 ഗർഭമേകം ബഭാസേ.

“പരേഷാതാഗ്രം കപ്തം, വടിവൊട്ടു നടുചി-
 ന്നതും, വരംകെട്ടു വീണ്തും,
 പ്രകാശംഗം വീരനും, പ്രതാപിഭക്ത-
 ന്നതും, വിമുക്തം കരപാലം
 കൈവ്യം മറ്റുതും, കളഭാതി ചെറു-
 ത്തതും, വിടനാഭം പെറ്റുതും,
 മൂലം ദൈവത്തെത്താല്തും ജനകൗപസ്യതാ-
 ഗർഭമേകം ബഭാസേ.

“ചരിമളനി, ഭാണനും, മദ്ധ്യഭേദം നിറഞ്ഞതും,
 കളഭാതികൾ കറഞ്ഞതും, കാതവ്യം ചെടിഞ്ഞതും,
 ചിമ പൊഴുതു കറഞ്ഞതും, ദൈവമെന്ന പറഞ്ഞതും,
 തെളിവാടചന്തിച്ചു ഗർഭമേകം ബഭാസേ.

“കേടേന്തി ചംക്രാനിന്നിടയിടെ നെടുവി-
 പ്പിട്ടു നില്ക്കും ചെറുക്കും
 ഗാഢാശ്വം വിറയ്ക്കും പ്രജകറിനമിര-
 യ്ക്കും വിധൗ നോക്കുമോക്കും
 കെട്ടിപ്പറമ്പാവലംബം ചടുലമിഴി നട
 കും വഴിക്കും പടിക്കും
 പാടേ പാടേ വിശിഷ്ടസ്തതികളുവനിമു-
 ഗർഭമേകം ബഭാസേ.”

(ജ.ചമ്പു)

യത്തുള്ള സങ്കല്പത്തിന്റെ ചെറുകുത്തേയും നിർദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ് പ്രിയാമൻ ദേവിന്റെ അനുഗമിപ്പിപ്പാൻ ഇ നിന്നതത്. അതിനു ഭേദവിധിയായ മുമ്പടി, “ബന്ധുജനങ്ങളുമായുണ്ടാകുന്ന വന്ദനം അനുഗതങ്ങളാണ്” എന്നാകുന്നു. അതപ്രകാരമിനെയുടെ ആചാരത്തിന് വൈകികീർത്തിയിൽ അതൊരു മുമ്പടിയും പറയുവാൻ പ്രിയാമൻ ശക്തനായില്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃപ്രസ്തുത ദുഃഖത്തെ ടൂപ്പി ചിത്രീകരിക്കാനു വരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, എങ്കിലും, ദീർഘദൂരത്തായ മൈഥിലൻ, തന്റെ ഹൃദയത്തെ അവിവാഹകലിക്കാക്കുക, സീതയുടെ സന്താപത്തിന് നിവൃത്തിയാക്കുവാനും ചില വലിയ നായന്മാരെല്ലാം പറയുവാൻ തുടങ്ങി. “ദേവി, പ്രാഞ്ചാലാസരം കണ്ടെല്ലാം ഇന്നുനഗ്നനായാണ്, കേട്ട് മിക്കവാറും മനുഷ്യാർക്കു മുന്നിൽ മലന ചെഴ്ചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അതാണു ചില മഹാത്മന്മാരും ഉപാധി സംസാരാധാരങ്ങളെല്ലാം ഭൂതം ചിത്രീകരിച്ചു വന്നതാകാതിൽ കേന്ദ്രം വെട്ടുകയും കനിയും മാതം കഴിച്ച് ഉപദേശാധ്വാനമാകാതി വഴി നേടുന്നത്”

സംഭാഷണം ഏതെങ്കിലും ഒരു ചന്തനത്തിലു നടപ്പാക്കി “പ്രാജ്ഞാശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും അത്യാവശ്യമായി എഴുന്നള്ളേണ്ടതാണെന്നു വന്നാൽ ഒരു കണ്ണുകി മാത്രം നോക്കിയിട്ട്, ഒരു മറയ്ക്കിയുടെ സമാധാനം സിതാരാജന്മാരെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മെഴുക്കു. അദ്ദേഹത്തെ വേഗത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനായി സിതാദേവിയും മാമദേവനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അഭയാർത്ഥം നൽകി.

അയ്യോവകൃതി ദയനകരം സന്ധിപാദംകൊ

ശ്രദ്ധയും മാനസശക്തിയും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സാമാന്യൻ
 ഷാർപോലും ചിലപ്പോൾ ചിലതു പറഞ്ഞാൽ കുറിക്കു
 കൊള്ളാറുണ്ട്, ആ സ്ഥിതിക്കു സാക്ഷാൽ സച്ചരക്കി
 യോടു കൂടി സംഗമം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ജ്ഞീശ്വരന്മാർ കൗ
 മരീഞ്ഞ് സന്തോഷപൂർവ്വം പറയുന്ന അനുഗ്രഹവാക്യങ്ങൾ
 ഏതൊരു മലസാധുക്കൾക്കു കേൾക്കേണ്ടതാകുന്നു? അതിനാൽ ത
 നിങ്ങളോടുകൂടി സന്താനങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ടതായിത്തീരുക
 എന്നതാണ് ശ്രീമാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ മുന്നി
 ള്ളതിനാൽ 'അഹം അനുഗ്രഹീതരാം' എന്നു മാമച
 റ്റൻ നിസ്തംഭനായി പറഞ്ഞു.

ശർമ്മാജിയായ സീതാചോദിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു
 അനുഗ്രഹവും ഉടൻതന്നെ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന്
 മാമചര്യനോടു പറയുവാനായി അയാൾക്കു ഭാരസ്ഥിതി
 യും ശാന്തയും പ്രഭാതം പറഞ്ഞുപിരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന വി
 വരം അപ്പോൾ കൂടി പറഞ്ഞു. ശ്രീമാനത്രന്റെ മനോ
 നിശ്ചയവും കേൾക്കുന്നതായിരുന്നു. പുലർച്ചെ, അമ്മയുടെ
 മന്ദിരം അത് പ്രത്യേകം പരമേശ്വരിയിടുന്നതായി കേ
 ടുപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ കയറുകയും സന്തോഷമുണ്ടാ
 യി. "അവളുപശ്ചേഷ്ടനായാൽ ഞാൻ സാധിച്ചുകൊടുക്കാം" എന്നു ശ്രീമാൻ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ—ജഗദ്ഗുരു മുന്നി വേതിയോടു പറയു
 വാനായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പക്ഷത്തെ, ഈ
 യോഗാസഭയിൽ നിന്നുള്ളതി സംഭവ സിദ്ധിക്കണമെ
 ന് എനിക്കു മോഹമുണ്ട് എന്നാൽ എനിക്കതിന്
 കാര്യമില്ലാത്തതല്ലായി. നീ ശർമ്മാജിയായിത്തന്നെ

സീതയുടെ പിതനാദനമനുസരിച്ച്, തങ്ങളുടെ പുത്രപരിത
 ണത്തെ മിത്രമുപേക്ഷിച്ച് മിത്രശോഭനത്തിൽ വെച്ചിരിക്കണമെന്ന്
 മകന്മാരെക്കുറിച്ച് രാജൻ ഉദ്യമം പറഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു.
 അത് മുഴുവനും ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ
 വിവരം രാജാവോട് പറയുന്നതിനായിട്ടാണ് സേനാ
 നി അപ്പോൾ അവിടെ വന്നത്.

റഷ്യൻ മനസ്സ് — “അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗത്തിന്മേൽ കർമ്മത്തെ ന്യായം നോക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരും, അതു കണ്ടിതരത്തിൽ വലിയ മാറ്റം തീർത്തിൽ ചിത്രകാരൻ വരുത്തേണ്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നു നമുക്കു് അവിടുത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മപ്പെടു് വിടുന്നതിന്നും.”

வினா 27—“கடல், நிலம்’ போன்றவற்றை உபயோகப்படுத்தி உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம், கட்டமைப்பு, கட்டிடப்பணிகள் ஆகியவற்றை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுமா?”

7. **ചയ്യുന്നതിൽ** - “ആയുര്യുടെ അനിവർത്തിയിലാണ്.”

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ഈ പാത്രം കേട്ടപ്പോൾ കൗതുക
യനായി. ദേവിയുടെ ലാഘവത്തുകൂടിപ്പോയി ജനങ്ങൾ
മേൽ സംശയമുണ്ടാകരുതല്ലോ എന്താതും ഭയമിതാണ്
അദ്ദേഹം ഇത്രമേൽ കഠിനമായ ഒരു കൃത്യത്തിലേക്ക്,
ദേവിയെ നിന്ദാശിച്ചത്. ഐയ്യംഗത്തിന്റെ മുമ്പന്ത
മായ കീഴ്ത്തയുടെ പരമപ്പൈതൃക പ്രബലമായി ചിന്തി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ സമയത്തു, ദേവിയുടെ ഉണർച്ചകേൾക്ക
ലായ ശരീരത്തോടൊ, കണ്ണിന്റെ അതിഭയങ്കരമായ
ഭാവശക്തിയോടൊ കൂടി അദ്ദേഹം തീരെ വിചാരി
ച്ചില്ല ഇപ്പോൾ ഈ രംഗത്തെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
അതിനാൽ ലക്ഷണന്റെ പ്രസ്തുത വാക്യംകാൽ ദേവിയെ

ക്കാണു് ചെയ്തിട്ടു കഠിനകൃത്യത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ
സ്മരണയെ അദ്ദേഹത്തിൽ വളർത്തി. അതുകൊണ്ടു് ശ്രീരാ
മചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു:—

“ജനകജ ജനനാത്മാൽക്കണ സംശ്രുജയല്ലോ
പുനരവളിൽ വിശുദ്ധിക്കൊന്നിനാനുവസ്തു്
അനലാഭമതുപോലത്തിന്മുഖാരികമോത്താ-
വനാവകയെ വരുത്താനനുവസ്തുക്കൾ വേണോ?”
(ഉ-രാ-ച-നാ)

കാക്കമോറും അടക്കുവാൻ വയ്യാത്ത തീവ്രധൂമ അദ്ദേ
ഹത്തെ അപ്പാദിതം വായിച്ചു. “പ്രിയ, ചേരി യാഗശ്ര
മയിൽ ചിറ്റന്നുപളാൺ. അതുകൊണ്ടു് അജ്ഞപരിശു
ദ്ധയുമാകുന്നു, അതുകൊണ്ടു് ചേരിയൊട്ടു് അൻ അന്നു പ
റഞ്ഞ ആ വാക്യം, അല്ല ദേവിയെക്കൊണ്ടു് ചെയ്തിട്ടു ആ
കമ്മം, രീരെ ശ്രമമായിപ്പോയി. എന്റെ അപരാധത്തെ
ചേരി മൊപ്പുപ്പം ക്ഷമിച്ചുതരണം. എങ്കിലും യോഗാപ
സാനം പരെ ഈ അപവാദം ചേരിയെ ചിന്തിക്കുവാനിരി
ക്കയില്ല. എന്തുചെയ്യാം, എന്റെ കമ്മം എന്തെ വേദ
നിഷ്ഠിക്കുന്നു. —

“എന്തുംചെയ്തു ജനതളിൽ കവധനം
നാദകേണമുപുഞ്ച-
ച്ചിന്തിച്ചിങ്ങനെ ഹനാ! അനശ്വരമോ-
മാവാക്യമോതിടീനേൻ,
കാരേ, നിന്നൊടു വേണ്ടതല്ലതു ശിര-
സ്സിൽ തരിക്കേണ്ടതാം
ഗന്ധം ചേണൊരു നല്ല പുഷ്പമിനെ
ക്കാൽകൊണ്ടു മർദ്ദിച്ചുത്താൻ.”

(ഉ-രാ-ച-നാ)

തങ്ങളുടെ ചാരിത്രശ്രദ്ധിതസ്സന്നി കരൻ്റെ ഭർത്താക്കുമാരോ മറ്റു വല്ലവരോ സംശയിക്കേണ്ടവയിൽ, അതിലും വലുതായ ഒരു ഭീഷം സ്രീകരംശിപ്പുതന്നെ. മലാകസാധാരണമായ ഈ സ്രീസ പദാധം സീതാഭവിക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അതില്ലല്ലോ. താൻ രാവണരാജ്യത്തിൽ കരക്കാരും താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ശ്രീരാമനും മറ്റുള്ളവരും സംശയമുണ്ടായതും, അതിന്റെ നാശനഷ്ടമേവമി, തന്നെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ഈ മലാകകളെത്തപ്പുറിയുള്ള ചാർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം സ്വീകർത്തേയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോയുകയുണ്ടാവില്ല. ഏന്നാൽ, കേവലം ജനവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അൻ്റെ പ്രിയതമൻ കണക്കാക്കുന്നത് ഈ ശ്രീയ ചെയ്തിട്ടുതന്നെ ഇത് ഭവിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട് ഭവിക്കുകയാണെന്ന് അശ്വസിപ്പിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം രാമചന്ദ്രൻ്റെ കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരയും പറയുന്നതും, “അയ്യപ്പനും, അതൊക്കെയായിരിക്കട്ടെ; പക്ഷെ, നമുക്കു ചിത്രം കാണാൻ പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞതാണെന്നും മുമ്പത്തെങ്ങിനെയും ചിത്രശാധനയെക്കുറിച്ചും ചോദ്യം ചെയ്തു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ചിത്രകണ്ഠം.

ശ്രീമാമളദന്തൻ പൂർവ്വചരിത്രത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. അത് കാലാനുസരിച്ച് സീതാ മന്ദാരകൊണ്ടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വകുപ്പുണ്ട് സന്നദ്ധനായി നിന്നു. ഒന്നാമതായി പൂഴ്ത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ചിത്രം കണ്ടു. ഭാഗ്യം, “മുകളിൽനിന്നുകൊണ്ട് അയ്യപ്പനെ സ്തുതിക്കുന്ന മട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഈ ചിത്രത്തെക്കുറിച്ചാണിത്” എന്നു ചോദിച്ചു.

വകുപ്പുണ്ട് - “ദേവി, മഹത്തമ മന്ത്രശക്തിയോടുകൂടിയ ഭാരതസമുദായം, കൃഷ്ണാർച്ചനാൽനിന്ന് വിശ്വാചിത്രമഹർഷിക്ക് കബളങ്ങളായ ഈയെ പണ്ട് അടക്കാതെ സമയത്തിൽ അദ്ദേഹം മോയ്താനുപാശ്രയിച്ചുകൊടുത്തു. അന്നേരം അപമാനം മോയ്താനെ പ്രാപിക്കുന്ന മട്ടിലാണ് ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.”

മറ്റൊരു ശ്രീമാമളദന്തൻ പറഞ്ഞു - “ദേവി, ഈയെ വന്ദിച്ചു പണ്ട് ബ്രഹ്മാപ്പു മുതലായ മഹാത്തമാക്കൾ വേദമെഴുതുമ്പോൾ വളരെക്കാലം ക്ഷാപ്തമെഴുത്ത് അപമാനം പ്രദാനം ചെയ്ത് അകുതിച്ചുണ്ട് പ്രത്യേകപ്പെട്ടതാണ് ഈ അസുന്ദരം.”

സീതാദേവിയോടു് അൻ കൈയ്യോരായ മഹാപരാതണ്ണപ്പറിക്കുന്ന ചിന്തിച്ച് വിഷാദകുലശിരോമിരിക്കുമായിരുന്നുല്ലാ മഹാമളദന്തൻ ഹൃദയം. ഈ അസുപ്രസാദം

അതിന് ഏതാണോരു ശാസ്തിനാൽകി. സിതാദേവി അസ്ര
ങ്ങളെ നമിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടൽക്കണ, അ മനശ്ശാസ്തിയുടെ
ഫലമായി ശ്രീരാമൻ, “അപ്പോ, ഈ ദ്രവ്യാസ്രങ്ങൾ സർവ്വ
മാ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ പ്രാപിക്കും” എന്ന്
ഏതരംതുറന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഈ ദ്രവ്യാസ്രങ്ങൾ
ദേവിയുടെ ശർക്കാര പ്രാപിക്കും അന്താവിന്റെ വരപ്ര
ദാനത്താൽ നശിച്ചുപോയ ദേവി “അാൻ അനുഗ്രഹിത
യായി” എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഹി ഹിദ്രവ്യത്താൽ അപ്പോയിക്കു ചിത്ര
മാതിരുന്ന ധൃഷ്ടദയ്യുതിനോടു് ദിവ്യചാപത്തെ കയ്യി
ന്റെത്തു വെച്ചുപിടിച്ചു് പ്രാണനാഗനോമായി നിൽക്കുന്ന
പ്രിയമാക്കൻ അകൃതിദരാതിരമാരു ചിത്രം ജാനകിയെ
നോക്കിയപ്പുളകിത്താക്കം. പുരുഷൻ വിദിൻനില്ക്കുന്ന
കരിങ്കുറുളപ്പുപോലെ ശ്വാമംപുണ്യ, കാന്തി വഴി
ഞ്ഞെഴുക്കുന്ന ഒരു ശരീരകാരിയെ ജാനകി പ്രത്യംഗം അക
ന്നുരുൾ കരനേരം സ്തബ്ധയായി നിന്നുപോയി. അ
പ്പോഴേയ്ക്കും മകുണ്ഡൻ മഹാറാമചിത്രം മൂങ്ങിക്കാണിച്ചു.
“ഓരീ, ഇതാ ഈ ചിത്രം നോക്കൂ. ദ്രവ്യങ്ങളുടെ അച്ഛൻ
സ്വന്തം കരഗുരായ ശതാനന്ദനോടുളടി മാസിപ്പുൻ
തുടങ്ങിയ ബന്ധുക്കളെ അനുപപാവനോമായി പൂരിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നില്ലേ?”

കാണത്തക്ക ഒരു ചിത്രമാണിതെന്ന് ശ്രീരാമൻ തോ
ന്നി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—

“കൊടുക്കേതെ രാവവരകെമിധനാ-
ക്കിടയ്ക്കും ചാട്ടു സ്തബ്ധതയാക്കം

കൊടുത്തതും കൊണ്ടുതന്നിരിക്കൽ
മിടുക്കനാം കൊടികനേക്കനാത്താൻ "

(ഉ-ദാ-ച-നാ)

വിവാഹവേഷം അണിഞ്ഞുനീല്ക്കുന്ന ശ്രീരാമദാരിക
മുൻ ചിത്രമായിരുന്നു പിന്നീട് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്.
അതു ജാനകിക്ക് പ്രത്യേകമായ സന്തോഷമുണ്ടാക്കി.
അപ്പോഴേക്കും അന്നത്തെ കാരാ സുനേകളും ഏകദ
ത്തിൽ പൊങ്ങിപ്പോ. താൻ ആ കാലത്തു ആ വേഷ
ത്തിൽ നീല്ക്കുന്നതായി അപ്പോൾ ദേവിയെ ഭാരാണി രാമ
ചന്ദ്രന്റെ മനോഭാവവും ഇതിൽനിന്ന് അധികം വ്യക്
തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു —

“പരമേശ്വരൻ വാമിച്ചിരുന്തുംപോലെ ജോരം
തരമതി ദൃഢം നിൻ കങ്കണം ചേർന്നു ഹസ്തം
തരണി, മര കാത്തിൽ ശ്രീശങ്കരനാഥപ്പി.
ഉച്ചാത സമന്തമിപ്പോഴൊന്നു തോന്നാൻ കാരണി”

(ഉ-ദാ ച-നാ)

ജനകമഹാരാജാവിന്റെ നാലു പുത്രികളുടെ ചിത്ര
അച്ചായിരുന്നു പിന്നീട് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവരിൽ
“ഇതു അയ്യപ്പാണു, ഭരതന്റെ യുദ്ധ പതിയായ രാമൻ
വിരാണിതു; ഇതു സഹോദരിയായ ശ്രീരാമദാരികയുടെ
എന്നിങ്ങനെ മുഖരേയും വക്ഷുണൻ സീതയ്ക്ക് നിർദ്ദേശി
ച്ചു കൊടുത്തു. ഉമ്മിളമ്പൊന്നി കണ്ടു മിന്നാതെ വക്ഷു
ണൻ അടുത്ത ചിത്രത്തിന്റെ സമീപത്തിലേക്കു പോവുക
യാണുണ്ടായത്. അതു കണ്ടപ്പോൾ ദേവി സ്മയമാർദ്ദ്രങ്ങളായ
മിഴികളെളിക്കൊണ്ട് വക്ഷുണനെ കടാക്ഷിച്ചു, അ

സ്വകുളെ കളിയാക്കുന്നതിൽ സ്രീകൾക്ക് സാദാവികമായുള്ള വാസനയോടുകൂടി “വസാ, വേദേ ഒരു സ്രീയുക്തി യുണ്ടല്ലോ, അതാണിത്” എന്ന് അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

മകുഷ്ണൻ സാധാരണയിലായിരും ലക്ഷ്യമെന്നായി. ഒരു വിദ്യയുടെ ചോദ്യം കേൾച്ചുകൂടി തന്നെ കളിയാക്കുവാനാണെന്ന് അദ്ദേഹം കീഴ്ച്ചപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം താഴ്ന്നു. അതുകൊണ്ട് ചോദി അറിയുവാൻ തയ്യാറായി. മകുഷ്ണൻ കഴിഞ്ഞ സീതയെ കണക്കിനൊന്ന് അങ്ങോട്ടും കൊടുത്തു അടക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു. “അയ്യോ, ഇതാ പാശ്ചാത്യർ” എന്ന് പറഞ്ഞു. മാനകി പെട്ടെന്നു ചോദിച്ചു “വിദ്യയെപ്പോലെ, വിചാരമേറിയതും കഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതും തന്റെ പ്രാണേശ്വരനെ പോലെയെങ്കിലും അയ്യോ സീത എങ്ങനെ മറക്കും? ദേവി ശ്രീമാനായിരും വിദ്യയെ, ശ്രീമാനാകട്ടെ, അതിരുകൾക്കു വെളിച്ചമില്ല. അല്ലാത്തതും മകുഷ്ണൻ, പശ്ചാത്യരെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ ചിത്രം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഇനിത്ത. എന്നാൽ, ശ്രീമാൻ അ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയില്ല. അതല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾക്ക് ഉപദേശിക്കുവാൻ ശ്രീമാൻ പറഞ്ഞു — “ഇനിയും വളരെ കാണാത്തതല്ല, അതൊട്ടു ചോദിക്കൂ.”

ശ്രീമാൻ പറഞ്ഞു ഇത് അതിശയനീയമായ മറ്റൊരു ഭാവന കണ്ടു, മാനകിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ബഹുമാനവും പരമാനന്ദവും ഉണ്ടായി. “അവിടുത്തെ ഉദാരതയും വിനയഭാവവും മഹാനീയമാണ്” എന്ന് ദേവി പറഞ്ഞു.

പരശുരാമകഥയെ വിട്ടുകളഞ്ഞതിനാലേയും അതോ
 ബുദ്ധിയിൽ അങ്ങിനെയൊന്നാൽ പതിക്കുകയോട്ടുകി എന്നായി
 തിന്നുന്നതായ ചിത്രത്തെ വെക്കുകയോട്ടുകി നൽകേണ്ടിയിട്ടു. അന്നു
 നന്നു അ ചിത്രംകൊണ്ട് വാങ്ങൽ നന്നുതന്നെ കണ്ണിൽനിന്നു.
 വെക്കുന്നതിൽ ഏതെങ്കിലും നന്നുതന്നെ കണ്ണിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന
 കര അപസ്മരമാണിതു. അങ്ങനെയൊന്നിൽ പുതിയ പതി
 കയോട്ടുകിയിരിക്കുന്നു; അതിനാലും നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ
 മിഴികളാൽ അയ്യനമ്മാർ നന്നുതന്നെ കണ്ണിൽനിന്നു അ
 അപസ്മരയിൽ നന്നുതന്നെ കണ്ണിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന
 നായി അയ്യൻ കണ്ണിൽനിന്നു. അങ്ങനെയൊന്നിൽ വിധ
 വകളായി മിഴികളിൽനിന്നു ചാക്കുകയോട്ടുകി, അങ്ങനെയോ
 കണ്ണിൽ പൊതുവായതായ വ്യസനനോട്ടുകി പ്രിയമാൽ
 പറഞ്ഞു.—

“അന്നയ്യനങ്ങനെയൊന്നാകാകാകാകാ
 നന്നല്ല നന്നു പുതിയ പതിക്കുകയോട്ടുകി
 നന്നായ്ക്കുലിപ്പിതിന്നു ചാക്കുകയോട്ടുകി
 നന്നായ്ക്കുലിപ്പിതിന്നു ചാക്കുകയോട്ടുകി ”

(ഉ-മാ-ച-നം)

അങ്ങനെയൊന്നിൽ അങ്ങനെയൊന്നിൽ പ്രിയമാൽ അ
 നന്നായ്ക്കുലിപ്പിതിന്നു ചാക്കുകയോട്ടുകി അങ്ങനെയൊന്നിൽ
 വിധവയെന്നിവയ്ക്കു നന്നായി. അല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെയൊന്നിൽ
 അങ്ങനെയൊന്നിൽ ചാക്കുകയോട്ടുകി ചാക്കുകയോട്ടുകി, അങ്ങനെയൊന്നിൽ
 ചാക്കുകയോട്ടുകി ചാക്കുകയോട്ടുകി ചാക്കുകയോട്ടുകി ചാക്കുകയോട്ടുകി—

“വിനിയോട്ടുകി വിനിയോട്ടുകി
 സ്വപ്നം ഉണ്ടായ്ക്കുലിപ്പി
 അങ്ങനെയൊന്നിൽ അങ്ങനെയൊന്നിൽ
 ചാക്കുകയോട്ടുകി ചാക്കുകയോട്ടുകി,

കാമനമലമ്പൻ വിവാസം മിടുമതാ-

ഖാഖന, ചും പുഷ്പമക-

ബാനന്ദാതിശയനമനമകൻ തമ്പി-

നംഗങ്ങളാൽ നൽകിനാർ."

(ഉ-മാ-ച-നാ)

ശ്രീമാമലമ്പൻ ഏതാദൃശമായ വിവാസസങ്കല്പത്തിൽ മുഴുകി അന്ധവിശ്വീകൃത 'പുഷ്പ' അഥവാ ഉദാസം അകൽ വേറ്റാൻ, ലക്ഷ്യമുണ്ട് "മുതാ ച മതാ" ഏതാപാഞ്ചത്ത് ആ വിശ്വപരിവൃത്തത ചൂഷിക്കാതിട്ടു. തന്നിലും വേണ്ടല്ലെട്ടുപോലും രാജാതിവരണവും നല്ലതാ വിഷമതിനായി തീർന്ന അപാരിവൃത്ത കാലമാൻ മാനന്ദിതാജ്ഞ താല്പര്യ വ്യക്തമാക്കിട്ടു അതിനാൽ രാജനാനം മിഷ്ണാതതന്നെ തുറന്നാട്ടുനടന്നു, തന്നിടത്തെയും അപൂനായി തീർന്നുപോ, ഉൽകൃഷ്ടവും അത ഗുഹാർവര്യം, ഇംഗ്ലീഷ്കൃഷ്ണത്തിന്റെയും ചിത്രങ്ങളെ പ്രിയതര്യം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പിതൃസത്യത്തെ നിശ്ചയം അതന്നെ ഉപേക്ഷാദമ്യമതിട്ടാണെങ്കിലും അവിചാരിതമായി നാടുപാട്ട് കാട്ടുകേറങ്ങി വന്ന അസന്ദർഭത്തിൽ പ്രിയപതിനാടും സോദരനോടുംകൂടെ ഏവിടക്കു നീല്ലാത്ത പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തി സന്ദർശിച്ചു പ്രേമശാന്തി അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിന് കാരണമുണ്ടെന്നു അ അന്തരിവൃത്ത കാലമാൻ മാനന്ദിതാജ്ഞ കൈതുകമായി കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകുക.

അന്നന്തരം ജടാപല്ലവങ്ങളെ ധരിക്കുന്ന രംഗമാണ് കാണപ്പെട്ടത്. അത് ലക്ഷ്യമുണ്ട് തീർത്ഥാടകനെക്കൂടി പാടേ ഒരു ചകിഷമാകി. ലക്ഷ്യമുണ്ട് പറയുകയാണു് —

അനന്തരം ശ്വാമനെ വടവുകുത്തിന്റെ ചിത്രം
യിരുത്ത കാണപ്പെട്ടത്. അതിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടാ
യിരുന്നു അത് ശ്രീമാകുന്ദൻ രാജ്യത്തേക്കു എന്നറി
വാനായി ജാനകി, “അവ്യക്തം ഇതിനെ സൂക്ഷ്മേ
വോ?” എന്നു സൂക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചു. “പ്രിയേ അ
നിതെങ്ങനെയാണ് മറക്കുക?

‘മെല്ലാതെ തളിർത്തു ചെന്നു-
കൊണ്ടുകിടന്നു മരണ’
മെട്ടിച്ചെന്നു ചെന്നു മെട്ടിച്ചെന്നു
പാലം ചെട്ടിച്ചെന്നു
ചെട്ടിച്ചെന്നു ചെട്ടിച്ചെന്നു
അന്നത്തെല്ലാമെട്ടിച്ചെന്നു
അന്നത്തെല്ലാമെട്ടിച്ചെന്നു
അന്നത്തെല്ലാമെട്ടിച്ചെന്നു

(ഉപാധി-നാ)

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി എ.ജ.കാമനാഥൻ അൻ മറക്ക
കു?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ശ്രീമാൻ അതിന് സമസ്ത
മാർഗ്ഗത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞത്.

പിന്നീട് മിസ്സർവിപ്രാശമായിരുന്നു വെളിച്ചപ്പെട്ടി
തുന്നത്. വിശാലന്റെ ഉപദേശം ഇവിടെ വെളിച്ചമായിരുന്ന
തുകൊണ്ട് ജാനകിക്ക് ആ ദാശം അതു പിടിച്ചുപറ്റി അറി
നാൽ ദേവി, ശ്രീമാൻ പിടിച്ചിരുന്ന വിശാലന്റെ തന്നെ
മിൽതളി നടന്നു കെട്ടിത്താങ്ങുന്നതിൽ പ്രവേശിച്ചതും,
അവിടെയുള്ള തപാലനാമങ്ങൾക്കുയും, മരണത്തിൽ
മരണമു നിന്നിരുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കുയും മറ്റും കണ്ടതും,

ജ്വലിക്കാതെ സൽക്കാരം കൈക്കൊണ്ടതുമായ രമണീ
 യോഗങ്ങളിലേയ്ക്ക്" രാമചന്ദ്രനെ ക്ഷണിച്ചു. അതെ
 ല്ലാംകണ്ട് ശ്രീരാമൻ സുബ്ബയന്നാതി അഭ്യനേരം നി
 ന്നപ്പോഴായി. അപ്പൊഴെയ്തും ഹൃദയം ജനസ്ഥാനത്തി
 ലെ പ്രസരണപര്യന്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അതിന്റെ വി
 റിതവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് വണ്ണനമയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.
 പ്രസരണപര്യന്തെ ശ്രീരാമനെ പ്രത്യേകം അനന്ദിപ്പി
 ച്ചു. പ്രേമപൂർണ്ണങ്ങളായ മിഴികളോടുകൂടി അദ്ദേഹം ജാ
 നകിയുടെ മുഖത്തുനോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:—

“അക്കാലം സുഭാഷാഭ്യർത്ഥിനിയിൽ നാം
 സൗകൃതി ചെയ്യുന്നതൽ
 സൽക്കാരത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു ബാലനാർ
 വാങ്ങത്തക്കതാണോ?”
 മൽക്കാരനേ, മധുരാംബു മണൊഴുകുക
 ഗ്ലോഭാവരീപിന്ധുവും
 തൽകൃതികളിൽ നാം വാദിച്ചതുമായ,
 മൈത്രിയ്ക്കുമോണനോ?”

അതുതന്നെയുമല്ല,

“നാലോരോ ജീവപല്ലികൊണ്ടു ദ്രവമാ-
 യാമിനെന്നും ചെയ്തത്
 പ്രേമതോരാട്ടു കപിരങ്ങളും കവിതയിൽ
 മെന്തെന്നതും മന്ദമായ്”

സാക്ഷാദം ക്രമരണിത പദ്ധതിമു.
 നന്നാട്ടൊട്ടു ചൊല്ലുംവിതരം
 താമര ചെവറമിടന്നിടത്തുവിതരം-
 തന്നെ കഴിഞ്ഞു നിരൂപ.

(2-02-11-070)

ഇന്ദ്രശങ്കരൻ എന്ന വിവിധതരം പാത്രങ്ങളിൽ സിംഹാസനമെടുത്തുകൊണ്ട് ജനസമാഗതിയിൽ പാത്രങ്ങളായി നടന്നു. ദേശസന്തുഷ്ടമായ ബ്രഹ്മചാരികളായിത്തീർന്ന കളരിയോഗങ്ങളിലും കലാപരിപാടികളിൽ, “പഞ്ചവക്രിയയിലെ പൂർവ്വകഥകളായും വിവാഹശേഷം “പഞ്ചവക്രിയ” എന്ന പേരിൽ പാത്രങ്ങളായി, “അമ്മയ്ക്കു, അച്ഛനും, അമ്മയ്ക്കുവെച്ചു സംഭാവനയും ഇതാ അവസാനിച്ചു” എന്ന സീത നിരവേളിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശ്രീരാമൻ, “പ്രഭാതം ഇതു ചിത്രമാണു” എന്നു ഉണർത്തുകയും സീത “ചിത്രകളിൽ ചിത്രമാകട്ടെ, ദൈവങ്ങളും എന്തെങ്കിലും പീഡനം വരുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു തീരും” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

സംരക്ഷണത്തെ ചിത്രത്തിൽ ഒന്നൊന്നായി കണ്ടുവരുന്നതായും പ്രിയമാന്റെ മനസ്സിൽ പലതരത്തിലുള്ള കഷ്ടതകൾ നവനവങ്ങളായി ഉഷാർവണം. അതിനാൽ ഈ യോഗോന്നം അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞുകയറ്റം, അപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതായിക്കൂടി അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. അപ്പോഴെയും ലക്ഷ്മണൻ രാമചന്ദ്രന്റെ ഈ ധൃതനാശിയിലേയ്ക്ക് നെൽകോരി വീഴ്ത്തിക്കഴിഞ്ഞു —

“കാഴ്ചയിലഥെ ദൃഷ്ടാക്ഷരർ കാമര-
 വ്യാഭജന പൊന്മാനിക്കന-
 ഞാണിപ്പുനളയാക്കി പെങ്കുതതിൽ നാം
 ചെല്ലും ശക്തിച്ചിരുകാൽ,
 ക്ഷീണിച്ചുഗുണനാകാട്ടിയ ജന-
 സ്ഥാനത്തിന്റെ ചുറ്റുമാൽ
 ക്ഷോണിപ്പുങ്ങൾ കെട്ടെടുപ്പോൽ നമുനമു-
 ണിപ്പൊന്നുരേറാ! ൩൫൧.”

(ഉ-രാ ച-൩)

ഈ സംഭവം കേട്ടു സമാധാനം, “ഭിന്നമെങ്കൾക്കുതി
 ന്” ആനന്ദോന്മുഖനായപ്പോൾ, അറിഞ്ഞതായ്ക്കു് ഈ മഹാ
 സങ്കടങ്ങളെല്ലാം ഞാണിയാൽ നമുക്കുതരി രീതിയ്ക്കു്
 ഈ പാപമാണല്ലോ.” എന്ത് സ്ത്രീകൾക്കു് പ്രണയസന്താപ
 പലതവർക്കായി പറഞ്ഞു. ജനസ്ഥാനത്തിൽ വ്യസനമി
 വർത്തനായി കാണപ്പെട്ട ശ്രീരാമന്റെ ചതുര കരകളോടുകൂടി
 വർത്തനായി സാക്ഷാൽ മിരിക്കും ജ്യേഷ്ഠനിയെ
 യ്ക്കു പരിഞ്ഞു. ഞാണിന്റെ കൈയൊടുക്കി, “അല്ല, ഇ
 ഞാണാണു്?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു വർത്തനയ്ക്കു് പറ
 യുന്നു. —

“മോരും ചൊല്ലിയതിന്നുതന്നെ കണ്-
 ശശ്രുക്കൾ വീണിട്ടുകാ
 പാരിൽ ചു സ്തിരായിച്ചിട്ടുതന്നെ ഹൃദയം
 തിങ്ങിക്കിടന്നിരിക്കുന്നു,

മോഷ്ടനും മോഷ്ടത്തിനും പ്രസ്തുതചിത്രദർശനത്താൽ വളരെ ചവിത്തായിരിക്കുന്നുവെന്നു അറിവുകൾകൊണ്ട് അതു തീർത്തുവന്നായി വെക്കുന്നത് അവരുടെ പ്രകൃത മനോഭാവത്തെയും തിരിച്ചറിവു. നിവേദന സംഗ്രഹങ്ങളായിട്ടു മലയാളത്തിലെ കണ്ടുപിടിച്ചവരും, പിതാവിന്റെ അപൂർവ്വതയെക്കുറിച്ചു അറിയുപിന്റെ ചിത്രമായിരുന്നു അത്. ആ ചിത്രം കണ്ടപ്പോൾ ജനകീയമായ മനോഭാവം അനുഭവിക്കുമായ വ്യവസ്ഥകളാണെന്നു് ചൊല്ലാത്തതിൽവെച്ച് ഒരു പിതാവിനെയും തോന്നപ്പെടുന്നതായ സ്കെച്ചെടുത്തു. മറ്റൊരു ചിത്രം വാളിച്ച് തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയെന്നു കരുതിയതായിരുന്നു തന്റെ ചിത്രം. അതായത് വീരോദയം അല്ലെങ്കിൽ വീരോദയം അവരെ എങ്ങനെ വ്യക്തികളായിരിക്കും? “ഹോ! നാളെ, ക്ലാസ്സംഗ്രഹം കേൾക്കുമ്പോൾ, അങ്ങനെയൊരു ചിത്രം പരീക്ഷിക്കാൻ ഇനി എവിടെ ഉണ്ടാവാൻപോകുന്നു?” രണ്ടാം ഉള്ളിൽ തിരിച്ചൊഴി കണ്ടിട്ടിരുന്ന മേൽവെള്ളാണെന്നുള്ള പ്രിയമൻ ഇവിടെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായി.

പിന്നിട്ടു വെക്കുന്നത് അന്യമാനത്തിന്റെ പശ്ചിമാർത്തിൽ ചിടിക്കുന്ന ചിത്രകണ്ഠമാണെന്ന ഭണ്ഡകാരനെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അന്യമാനം മനുഷ്യനായ ഒരു ആശ്രിതവും, ആമയെപ്പോലെ പൊങ്ങ കാണുന്നതും, പശ്ചാത്താപം നിർദ്ദിഷ്ടമാണ്. പശ്ചാത്താപത്തിലായിരുന്നു ശ്രീമാൻ സാത്താപാതികളെക്കൊണ്ടു മെയ്യും നശിച്ചു, പശ്ചാത്താപം മോചനം വെടിഞ്ഞു മെയ്യെടുത്തുവെക്കുന്നതായിരുന്നു. സിതാദേവി ഒരു കാഴ്ച ശ്രീമാൻ വെട്ടിച്ചു കാണിച്ചു. ശ്രീമാൻ നിശ്ചിതമായിരുന്നു.

അ സർപ്പിടനയും തന്റെ അർപ്പാഴത്തെ സ്ഥിതിക്കയും
പറ്റി ഉടനെ ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു -

“അർപ്പാഴമാക്കി, മരിച്ച ഹംസാണമാ-

ട്ടീട്ടന പക്കത്തുമാൽ

പണ്ണാകുടിനപ്പുറത്തു പെട്ടിയിൽ

കാണുംപിറം തേഗിയിൽ

നർപ്പാരുക്കുമാമ്പയും നിറയുരി-

പമ്പാലൂടെ തെങ്ങെ-

പ്പാണിർപ്പിട്ടുടൻ നി അതിട്ടമകിൻ.

പല, നിറകിട്ടി അതിർ.”

(ഉ-രാ-ച-നാ)

പിന്നെതന്നെ ചിത്രം നോക്കുവാൻ തൊഴുകുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ സിന്ധുവുറു ചുട്ടതായിട്ട് അസാമാന്യമായ ഒരു നിറപ്പാടി ഞ്ജിയാടി. “അത് പട്ടക്കൊരാലായി അ നടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാരാട്ടുചേരതിന്നു നൃത്തിപത്തു എന്റെ ജീവന ന മകിട്ടു പാതനപകാ യാണല്ലോ ഇ ട്ടേറാം” എന്നു ദേവി മുക്കുകയും പറഞ്ഞു.

ശ്രീമാൻ - “അഹോ മാതൃമിതാ തീരൻ

മഹാവിരൽ മരുതസുതൻ

ഉക്കിനാൻ നരെയും തമ്പ-

രാക്കി നാൻ ഭവനങ്ങളെയും.”

(ഉ-രാ-ച-നാ)

അന്നതരം കണ്ട ചിത്രത്തെ നോക്കി സിന്ധു ചൊരി
ച്ചു - “കുമാര, ഈ ചിത്രമെന്താണ്? പൂക്കുമാൽ നിറ
യപ്പെട്ട കടമ്പകളിൽ മരിച്ചുകിടന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. മെയ്
വിളയ്ക്ക് ചെപ്പുതളൻ ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ തണലിൽ

ഇതാ ആദ്യപുത്രൻ കരണമുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വസന്തൻ ഈ ദളമത്തെ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

ലക്ഷ്മണൻ — “നീർമലതിന്റെ നവകന്യമുണ്ടുളാൽ ഏനാലും സുരഭിവരായ കാലുവായ്പട്ടുതമാണിത്. മോഹാർഗ്ഗത്തെ കവിഞ്ഞ് നീരാവലിക്ക് വിലാസംകൊടുത്തു് ഇതിന്റെ കൊടുമുടികൾ ഉണരിപ്പുണ്ട് നില്ക്കുന്നു. ജ്യേഷ്ഠൻ ഇവിടെ — ”

ലക്ഷ്മണൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും പ്രീതാമൻ തട്ടത്തുപറഞ്ഞു — “ലക്ഷ്മണൻ, മന്ദി മന്ദി, എനിക്ക് തീരെ ശക്തിയ്ക്കുതാമിരിക്കുന്നു. ജാനകിയുമാരുള്ള അദ്യസ്ഥമായ വിരോധം ചെന്നു വീണ്ടും പിടിച്ചുടന്നപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു.”

“ഇനിയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ആദ്യത്തേയും രാക്ഷസന്മാരുടേയും കനിടനക്കാൾ ഒരു അചതുരക്കളായ വിവിധകരിത്രങ്ങളാണ്. പുനാമറെല്ലാം കാണാൻ ശ്രദ്ധയും ദേവിയും ഇപ്പോൾ ശക്തിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് കുറച്ചുനേമിതാണ് വിലാമിച്ചതിനു മേലാകാം” എന്നുപറഞ്ഞു് ലക്ഷ്മണൻ ചിത്രപടംവിട്ടു കുറച്ചുദൂരം കരിയിരുന്നു.

സീത — “ആദ്യപുത്രാ, ഈ ചിത്രമർശനം നിമിത്തം എനിക്ക് പുതുതായി ഒരു കൈതുകുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് അനാദിപുത്രനോടു് അഭേക്ഷിക്കുന്നു.”

രാമ — “പ്രിയേ, പുനോടഭേക്ഷിക്കേണ്ടാ? മല്ലിക്ക

തന്നെ ചെയ്യാമല്ലോ, ഏതു കാര്യമായാലും നിറവേറ്റിത്തുറവാൻ തയ്യാറാണ്.”

സീത — “അ മഹാപുരുഷന്റെ ഭംഗിയെക്കണ്ട് നിങ്ങളായ ശാശ്വതത്തിൽ സ്നാനമെന്ന് വിനോദിച്ചാൽ കൊള്ളാം.”

“നാദികുടലാചാര്യ, വിശ്വസിച്ച് ക
നാദികുടലാചാര്യനിൽ സന്തോഷം.”

എന്നിങ്ങനെ പ്രാപ്തപരമായ രാമന്റെ അതി
തമിഴ് വാക്യം നമ്മുടെ മുമ്പേ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വിളിച്ചു
വേദിയുടെ മുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥന അറിവിട്ടു. അതു
കേട്ട് വാനിതയായ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക അധിഷ്ഠിത
പ്രകാരമുള്ളതും.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം

൨൭ അദ്ധ്യായം

ചിത്രകർമ്മങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പൂർണ്ണാചാര്യനിൽ
കൃഷ്ണലിഖിതമാകെ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും വേദി
യെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. കരിനായകർക്കും ബാധി
ച്ചാൽ അതിനെത്തുടർന്നുവന്നു എന്നാണ് നിമി. അതി
യെല്ലാം നിദ്രാപീഡിതയായ സീത പതുക്കെപ്പതുക്കെ പ്രീതി
ചെയ്യുകയും ദൈവത്തിലേയ്ക്കു ചാഞ്ഞു തുടങ്ങി. പ്രീതി
നാകട്ടെ, അതിൽ പ്രിയപതിയെ ശരിയെത്തുടർച്ചയായ
പുനർ. പ്രേമപൂർണ്ണമായ ഒരു ശാശ്വതരൂപം വേദിയുടെ

സ്വപ്നാശ്വാസത്തിലും സേവകങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും, നിശ്ചയം
 അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചന്ദ്രകാന്തശല്യകരപോലെയുള്ള ഒരു ക
 പെല്ലുവണ്ടിയിൽ പിടിച്ചു് താമസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക
 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അപ്പോൾ ശ്രീമാനാൽ ഇത്രയും താമസം ചെയ്ത പ
 രമണന്മാർക്കു് പരമകാലത്തെ പ്രാപ്തിയും, ശ്രീമാൻ പ
 രമണൻ. —

“ഓ ഓ! മേ നിശ്ചയിച്ചാൻ പണിയിട്ടു സുഖമോ
 പൂർവ്വമോ നിശ്ചയിച്ചോ
 മോഹമോതോന്നോ മോഹം മൂലം, വാസ്തവിക
 സ്വാർത്ഥതയോടെത്തന്നെപ്പോൾ,
 മോഹസ്തർശ്വരോടൊന്നും തന്നെ, മോഹം
 മോഹിതാലിപ്രിയം
 മോഹിതാലി മനസ്സിൽ കരുതാമി, മോഹം
 മൂലം മോഹിതം.”

(മോഹ-മനസ്സിൽ)

ശ്രീമാനാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രോത്സാഹനത്തിന്മേ
 ലായി പരമമോഹം ഇതാണു്. —

“മോഹമോ, മോഹമോ, മോഹം
 വാസ്തവികമോ.”

പ്രാണനാഥ! മോഹത്തിൽ മനസ്സിനെ
 മോഹിതമാക്കുന്നു.

മോഹമോ, മോഹം വാസ്തവികമോ
 മോഹമോ, മോഹം

കാണുന്നതിൽ വിവിധമോഹമോ
 മോഹമോ, മോഹം.

ജനകുനീപിനനാമി. ദേശിക" അന്നാട്ടുള്ള നവപ്ര
പ്രണയത്തെ വിചാരിച്ചുവികരിച്ചു. കഷ്ടതയെ അത്ഭു
വിസ്മയിപ്പിച്ചുപോയി. മാതലയുടെ ചിന്തയും സിദ്ധമര
സത്തിൽ മുഴുകി നീന്തിത്തുടച്ചു -

“ചൂന്നില്ലത്തൊട്ടെ കപ്പി സൗകചിതം, നന്മന-
 അറക്കെ ചീറ്റിപ്പോയൊട്ടെ;

ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽ അതിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണി
ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഏകദേശം ൧൫൦൦൦ മീറ്റർ വരെ ഉയരമുള്ള
ചാരകുടം കണ്ടു.

മനോരമ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം
 മാതൃകാസ്ഥാപനം ൧൯൭൭

(200-1000)

അ സമയത്തുതന്നെ ദേവി ഉറക്കത്തിൽ, "അയ്യപ്പ
 ഈ, അവിട്ടുന്നിപ്പോൾ എന്തൊക്കെ" എന്നിങ്ങനെ
 പരവശയുടെ മുമ്പിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി ചിത്രകർമ്മ
 ത്താലുണ്ടായ വിരഹസ്മരണമാണ് ദേവിയെക്കൊണ്ട് ഇ
 ങ്ങനെ ചൊല്ലിപ്പോയത് " പുറത്തു മനസ്സു വാണിയ രാമ
 മകൻ ആ സപ്താവതനമെ പരിഹരം ചെയ്യാനായി ദേ
 വിയുടെ അഗ്രങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തം ചെയ്തി. അമ്പതു
 ത്തിന്റെ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ചിത്ര രാമനെപ്പോഴൊ
 യി:—

“ഒന്നായും സൗഖ്യ ദിവ്യങ്ങളിലെ നല്ലതാമ.”

சாதுகனியு முடிபு

വിനോദ്ജനനാഥകുമാരൻ കരുണാകൃഷ്ണൻ

അറിയപ്പെടുന്ന ജനസംഖ്യ,

അന്നുതന്നെതുപോലെ രാമായണം നിമിത്തങ്ങ-
ളിനും കാണുന്നതുണ്ടു കഷ്ടമെത്രയുമോർത്താൽ.
നന്മകൾ വരികയില്ലെന്നു നിശ്ചയം മന
കർമ്മമെന്നതേ പറഞ്ഞിടുവാനുള്ള പാർത്ഥാൽ.”

(കുശലവോപാഖ്യാനം)

ഇങ്ങനെയുള്ള പലപല വിചാരങ്ങളിൽപെട്ട് കര-
കാണാതെ മാതൃപുരുഷന്മാരും, വിഷ്ണുവഴനനായ
തെ പുരുഷൻ തിരുമുമ്പിൽ വന്ന് കല്യാണങ്ങളോടുകൂടി
തൊഴുതു വിനീതനായിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യക്കു തൊഴുതറി പ്രഭു-
കളുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായ വർത്തമാനങ്ങളെ ഗ്രഹ-
മാനനേചെയ്തിട്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവരാനായി അയയ്ക്കു-
പ്പെട്ടിരുന്ന ഭാര്യക്കുവന്നിരുന്ന ആ പുരുഷൻ, പ്രീതാമൻ
അവനെ മനസ്സിലാക്കി. അതിനെ , മൃഗംപോലെയെന്നു അ-
പ്രീതവത്വംവന്നതായ രാമചന്ദ്രൻ,

“എന്തു നി ദുഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്താലും
എന്തെന്നാകിലും തീർക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.
എന്തൊരു വൃത്തമാണുള്ളതു നിറംശേഷിച്ചു
ചിത്തമും വെടിഞ്ഞു ചൊല്ലുക കഴിയാതെ”

എന്ന് അപമാനം നേർന്നപ്പോഴും മറ്റിട്ട് ചൊരിച്ചു.

ചാമൻ—“സാമീ, തിരുമനസ്സിലെക്കൊണ്ടുവന്നി-
ന്നകല ജനങ്ങളും നന്മപോലെ പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നു.
മരണമരണമൊന്നായിക്കൊണ്ടു മരണമരിത്രത്തെ വിസ്മയിപ്പി-
ക്കത്തക്കപണ്ണും അത്രാമൽ മഹത്തരമാ .”

രാമചന്ദ്രൻ അവനെ കൂട്ടത്തു പറഞ്ഞു —“വേണ്ട

അളെത്താണിങ്ങെ നങ്ങാക്കെ പൊരുനതു? അഹ് നിന്നെ
 തളെല്ലാക്കെ മററാക്കെയും ഉള്ളിപ്പൊന്ന വിചാരിക്കെപ്പൊവും
 ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പന്നെത്താണിനാണിങ്ങാക്കെ പൊരുത്ത
 പറയുന്നതു? നിങ്ങളെന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയാണെ. പിൻ
 അഹ് തുണിച്ചുപും. സംശയങ്ങാ നമില്ല.

“ദോഷമവശങ്ങളെ നിക്കെതുമില്ലായ്ക്കൊണ്ടും
 തൊഴുവാർക്കുവെന്നിങ്ങാമിങ്ങാനാക്കെക്കൊണ്ടും
 ദോഷനാമെപ്പൊക്ക മിന്നാനിങ്ങാക്കെ
 ദോഷമുള്ളതാണി സുഖിച്ചുവന്നിങ്ങ നാം.”

അരുന്ധതി കുന്ദാമര മഹാപാദം അപ്പോഴിങ്ങ നതു.
 അവൻ അരികെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു വഴി ചുറ്റുന്ന മുരളി
 കോവുതു, “എന്തിനേയും, നിന്റെ മേൽക്കൊക്കെ നീക്കം
 റിന്ദാ. അത്രയും, പൊന്നെ പൊന്നെ! അതല്ല നിന്നെ
 താണെന്നെ തോന്നിപ്പൊക്കെ പറയുന്ന കേട്ടാൻ, മാങ്ങ,
 പോക്കെത്തു.”

“ശുദ്ധമാവേണ്ട നവ ദോഷമിന്നങ്ങാക്കെ
 മുരളി മിന്നാനി മിന്നാനിങ്ങാക്കെ
 സാരമേതൊഴുപ്പും അടുത്തൊരു പുരോധനം.
 മാങ്ങ പൊന്നെച്ചുമാറ്റുള്ള മുരളി
 കാക്കിനിങ്ങാക്കെ പൊന്നെച്ചുമാറ്റുള്ള മുരളി
 പ്രേമമുരളിപ്പൊക്കെ പൊന്നെ ചേർത്തു.
 ദോഷത്തെ കുറച്ചുതൽക്കായ്ക്കെ സമീകരിപ്പാൻ
 ദോഷനെപ്പൊക്കെ ചേർത്തു താണല്ലൊ അനാം.”

(കുറുപ്പൊന്ന)

മാറ്റാമൊന്ന, ഇതിനേക്കും അവന്റെ പൊക്ക കേൾ
 പ്പാന്നുള്ള ശക്തി അടിമനങ്ങാമില്ല. അതിനാൽ ചേർ

ഒന്നു ഏതെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്താൽ അത് പിന്നെ എങ്ങനെ
യാണത്രേയം പ്രവർത്തിക്കുക?

“നീക്കം നാക്കോ നാക്കോ തന്നെ ചുരുക്കം
നീക്കംകൊടുക്കുന്നതാണ്

അതാണിവിടെ മനസ്സാധിനിവേശവായി കി-
ക്കട്ട് ചെയ്യുന്നതത്രേ!”

ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കോശ്ലാസു വായിക്കുന്നതെ-
ന്നും പിഴച്ചിട്ടില്ലാത്തതും

സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെ-
ക്കില്ലാത്തതും അതാണ്

(രാ.ക.സി)

ഏതൊരു പ്രസ്തുത കാര്യത്തിൽ സമോപയോഗം
ഒരു താല്പര്യമല്ലെന്ന് കോശ്ലാസു പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്
നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് കോശ്ലാസു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പഴയ നാലാംതവണൻ ദർമ്മ
കാര്യം നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് കോശ്ലാസു മനസ്സാ-
ധിനിവേശം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെക്കില്ലാത്തതും
അതാണ്. അതാണ് ചുരുക്കം. നിന്ദാ കോശ്ലാസു വീണ്ടും
ഏതൊരു തവണൻ ചെയ്താൽ —

“പ്രസ്തുത കാര്യം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെക്കില്ലാത്തതും
അതാണ്, അതാണ് കോശ്ലാസു ചെയ്തതും

പ്രസ്തുത കാര്യം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെക്കില്ലാത്തതും
അതാണ്, അതാണ് കോശ്ലാസു ചെയ്തതും

മനസ്സാധിനിവേശം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെക്കില്ലാത്തതും
അതാണ്, അതാണ് കോശ്ലാസു ചെയ്തതും

മനസ്സാധിനിവേശം ചെയ്താൽ വിട്ടു വെക്കില്ലാത്തതും
അതാണ്, അതാണ് കോശ്ലാസു ചെയ്തതും

“അകളശ്രീതകം മന്ദനചിടപിചര-

ദ്രാതിക്കകക്കൊളുത്താനാം

കാകാള കോണിയത്തിൽ തണവിലതി! വി-

നോടിപ്പിന്നാഗ്രയന്ത്യാ

മാഴ്കാതാനംമാകട്ടിടയുവിവ വിളയും

ഗാത്രവല്ലാ നിതാനം

നാഥാധാരാ കോമി പ്രിയസഖി, പരയോ

നെയ്യും വരണം അൻ.”

“സാമ്രാജ ശ്രീപിഡാസനോടു വിരിയുമ്പും

മിതനപ്രമുദാദി

മേന്മയാമാസമുൾക്കൊണ്ടടവിക്കളിപ്പു

നോട സൗജന്യഭീഷ

തേന്മയുണ്ടാത്തതിൽ മെന്മുചെയ്തുകി മരി-

ക്കും കരിൽപ്പെട്ടെളിപ്പും

വാഴ്ചാധാര, കാമാ പ്രിയസഖി! പരയോ

നെയ്യും വരണം അൻ.”

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ക്ഷണത്തിൽ അവിടെനിന്ന് നിമ
 ഞ്ഞമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് പോയി

അനുഭവമായി. കിംകർണ്ണനാട്ടുപ്രമാണി കൈവെട്ടിയിട്ടിരുന്ന കനിവ്യാഴം കണക്കിൽ നിന്ന നട്ട്വൽ വരുന്ന അവർ നിന്നുപോയി.

ഭൂപ്രതിഭാജനം, ജനമോദനീയവേഷി സ്വർച്ച മുദപക്ഷിപ്പാൽ സാഗദ്ധ്യം, അപവാദമിവാചന രാമ ചന്ദ്രൻ അല്പകുലാണുരംഭം ശേഷം പ്രഖ്യാപനമായി ചിന്താപരമം അടക്കിനിറുത്തി, അതേ അംഗമായ അർദ്ധപാദം നിശ്ചിതമായ ഒരു ശബ്ദോപജ്ഞാശൃംഗം സോമോദനം നേക്കിപ്പോയത് ചാരുമായി. — പ്രിയപ്പെട്ട സോമോദനം, നിങ്ങൾ ഇനി ഏതൊരു കണ്ഠപ്രകാരം കാണുന്നത് വേഗം ചാരുവിന്.

അതാദികൾ അടിച്ചുണർത്ത്, അപ്പോൾ നേക്കി മെയ്യും, എന്നാൽ അതേ കണ്ഠാദനം അവാദകൾ അവരുടെ കണ്ഠങ്ങളെ കത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവരുടെ കിഴിളിൽ നിന്ന് തെങ്ങിന്റെ ചുട്ടനീർകണങ്ങൾ ചാർച്ചാൽ തുടങ്ങി കാണിയാത്ത ഒരുവല്ലികൾ പോലെ ആ വീരപുരുഷൻ സമീകൃതര ശരീരങ്ങൾ കിടന്നു വിറച്ചു അതാകെ സോമോദനത്തിന്റെ പാശ്വര്യം.

നിമിഷങ്ങൾ പത്തിരവതു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അൻപതാം ചോദ്യത്തിന് ഒരു മറുപടിയും അനുജന്മാരിൽ നിന്ന് വരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രകൃതി യാതൊരു രാവിലെയും രാമചന്ദ്രൻ അടിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു — പ്രാമിതുകൊണ്ടും സൽകീർത്തികൊണ്ടും പണ്ടുപണ്ടെ അടിച്ചു വെട്ടിയില്ലെന്ന സ്മരണയെപ്പറ്റി ഇവ രാജൻകാണുമായി

ഒരു ഉദ്ദേശം തുടങ്ങുന്നത് വാങ്ങുകയും മനസ്സിലാക്കുന്ന
മാതൃകയാണ് രാജ്യപരമാരാജാക്കന്മാർ ചെയ്യുകയാൽ വയ്യാ
ത്ത ഒരു മറ്റൊരു അതിർ കോട്ടം തുടർച്ചയ്ക്ക് പതി
വായിക്കപ്പെടുവാൻ വയ്യാതെവിമമുള്ള പിതൃശാപം ന
ൽക്കുവാൻ ചെയ്യും. സംശയമില്ല ആ വേദന അനുഭ
വിക്കുവാൻ ഉള്ള ശക്തി എന്തിനല്ല ദൈവന്റെ സംരം
ഭം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും ഈ അപവാദം വെറും അജ്ഞാനമുന്മു
ഖമാണെന്ന് തീർത്ത് പാതാം അഗ്നിപ്രവേശനമുള്ള ഉ
ന്നാമുൾക്കൊണ്ടുനാൾ ചെയ്തു അഗ്നിദീപ്തമാകും അതു കണ്ടു
കൊണ്ടു തിന്മ അാനന്ദം ദാനമിമാലം മറ്റും അത് സമ്മ
തിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, അതിവിടെ ഇപ്പോൾ പ്ര
യോജനം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഒരു രാജാക്കൻ വാക്കാണ്
ഇതിൽ പ്രധാനമായ ഒരു പ്രാണമെങ്കിലും, നാട്ടുകാരുടെ
യും പെരുന്താരുടെയും ഇടയിൽ ഇങ്ങനെ നിഗ്രഹവും
എന്നാൽ പ്രബലമായ വാത്സല്യമായി ഉത്താമന
നെന്ന് സ്ഥിരപട്ടണമാകു മോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പര
യുക്തരും വെട്ടും കടന്നു. കൂടാതെ ഈ അപവാദം വെട്ടും
നമാകുമെന്നും, സൂര്യപാദം ദുഷ്ടമാകുമെന്നും, പ്രമുഖരുടെ
കുറിപ്പായ വിഭജനത്തിന് നാം മരുനങ്ങളാകുമെന്നും
വേണം വാചാരിക്കാൻ. രാജാക്കന്മാർക്കായിട്ട് ഒരു അ
പവാദം ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചുറപ്പെട്ടാൽ, പന്തിട്ടത് നി
ർദ്ദേശമില്ലാത്തതായതുവരെ അവന്റെ ജീവിതം കേവലം
അശ്വാതമാകുന്നു. ദുഷ്ടിയിൽ ജീവഗ്രാസം ചെയ്യുന്ന ര
ഹാപിശാകന്മാരാണ്. അതിനെ അടുപ്പിച്ചുകൂടാ. കി
ത്തിക്കുവേദികയെ മഹാജ്ഞാൻ ഏതുനേരവും ശ്രദ്ധ
ചെയ്യാറുള്ളൂ. അപവാദത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം എന്റെ

പ്രാണനെത്തന്നല്ല, അതിനെക്കാൾ ഏനിക്കത്തെയും പ്രിയതരന്മാരായിട്ടുള്ള നിങ്ങളെക്കൂടിയും പരിത്യജിപ്പിക്കും. എന്തൊപ്പാലെ ഇത്രമൽ ദുഃഖമനുഭവിച്ച ഒരു ജീവി ലോകത്തു ലഭിച്ചായിട്ടില്ല; ഇനിയുണ്ടാകത്തക്ക എന്ത് അർത്ഥപ്രാപ്തിക്കും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അനിനി പഠയുന്നതു കേൾക്കുവിൻ

“നാളെ പ്രഭാത സമയം നാകുന്ന തേ-
രാജിയോടൊത്തൊരു തേരിൽക്കൊരൊന്നി
സീതയെക്കൊണ്ടുപോയ് കാട്ടിൽക്കളയണം
വീതസന്ദേഹം സുവിത്രാതമി! ചൊൽ.

ജാണവിതാനകട വാനരശൂരി
പുണ്യമാർഗ്ഗം തടസതൽ ചീരത്തിൽ
പുതു നമം വാഴ്ത്തിയിട്ടുനി വാണിട്ടും
പ്രാണനും മിത്രാശ്രമധർമ്മിപ്പതോ
തൽ സമീപ വിജനപ്രദേശത്തിൽ
ലിസ്സിതയെക്കളഞ്ഞിങ്ങ കാകൽസ്ഥ, നി
ശീശ്രം പരിക തേ നന്മയുണ്ടാമെന്തെ-
വാക്ക കേട്ടിട്ടും ചെയ്യുന്നതന്!
സീതയെക്കൊണ്ടു ചീരിപ്പിച്ചതത്തിൽ നി-
തേനും മറ്റുതാ ചെയ്തിടത്തൊട്ടും
അകമ്പൽ പൊയ്ക്കൊരുക നെപ്പമിക്കാത്തതി-
മാകുന്നുവെന്നു വിചാരവും വേണ്ട തേ.”

(വാ-89)

എന്റെ ഈ അമ്മയുടെ വിപരീതമായി നീയേ,
മറ്റു സദാദാസന്മാരോടൊത്തു പഠയുന്നപക്ഷം അവ

മൊക്കെ പുറൻ വിടാനിടമുണ്ട്. എന്നല്ല ഈ കാഴ്ചയിൽ എന്തെങ്കിലും അശ്വസിപ്പിക്കുവാനോ മറുപാത ഒരോ പത്തു പന്തിരപ്പിടയാനോ അർത്ഥമെന്നു നിങ്ങൾക്കു അധുനത മനസ്സിലാ വരികയിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ഓരോരോരുത്തരും തുടങ്ങിയതായാ എന്തിനെ വിവരിക്കാൻ മടയുള്ളൂ. സീതയെ ഉടൽക്കുന്ന ഇവിടെനിന്നു മറന്നിരിക്കുവാൻ മതിയല്ല. അവളെ എങ്ങനെയാണ് ഇവിടെനിന്നു എടുത്തുപറഞ്ഞതെന്നു കൊണ്ടു പോകുക എന്നതാക്കെ ചിന്തയാതെ സംഭവിക്കുന്നു. അതിന് ശ്രദ്ധയോടെ പഠനം അത് പഠനമുമാകും.

“മുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും കയ്യിൽക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും തിരിച്ചറിയുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടാകാം. ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അറിഞ്ഞാലും അപരസമുദായത്തിലായിരിക്കാം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു അപസ്മരണത്തോടും കൂടി വാഴ്ചയായിട്ടു.”

(അമ്മ)

വിശിഷ്ട, ഇന്നുവെക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പലപല പുഷ്പങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകയാൽ വീണ്ടും അറിയാനുള്ളതായിട്ടു് അവളെത്താഴ്ത്തുവാനുള്ളതായിട്ടു്. അന്നുവെപ്പോൾ പറഞ്ഞു മറുപടി, “നാളെ രാവിലെ ലക്കുണനെ കൂട്ടി അയയ്ക്കും” എന്നാണുതാനും. അതുകൊണ്ടു് മക്കൾക്കും, പുറത്തു് ഈ കല്പനയ്ക്കു് അങ്ങനെയും ഇതങ്ങനെയെന്നു നാളെ മാധ്യമനേരം സൂര്യനേ ഏല്പാടുമെന്നു് ഒരു അനുവാദിച്ചു് സീതയെ കയറി കെട്ടിയിരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുപോരുന്നു.”

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

പ. 1൪൧൪

നേരം പ്രഭാതമായി എങ്കിലും, പൂങ്കോശികളുടെ കൂമ്പുകൾ, പറ്റലുകളുടെ കളകളുപോലെയല്ലോ അയ്യോ! കൂമ്പയുടെ സ്വീപങ്ങളിലൊന്നും കേൾക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇതിനാകുന്നു ചങ്ങലയാദി അടിക്കുന്നതുപോലെ മിന്നുമുഖങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. തന്റെ സംരത്നം പറ്റുന്ന കഥാതന്മാക്കളെപ്പറ്റി നാട്ടുകാർ വ്യാപാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു അപവാദത്തോടു ചേർന്നു. തന്റെ സംരത്നം കിരണങ്ങളെയും വ്യാപരിച്ചിട്ടുണ്ടും അതാലു നിധിനി ഒരു കൈയെ നമുക്കു കാണുന്നതു് ദൃഷ്ടാന്തം. അതുകൊണ്ടു കരുതിയിട്ടോ, സംരത്നത്താൽ രാമകണ്ഠനാലും കഥാസന്തപ്തവേളയിൽ കാണുന്ന അസാധ്യം. അതാലു നിധിനി കൈയെ നമുക്കു കാണുന്നതു് ദൃഷ്ടാന്തം. അതുകൊണ്ടു കരുതിയിട്ടോ, സംരത്നത്താൽ രാമകണ്ഠനാലും കഥാസന്തപ്തവേളയിൽ കാണുന്ന അസാധ്യം. അതാലു നിധിനി കൈയെ നമുക്കു കാണുന്നതു് ദൃഷ്ടാന്തം.

അന്നേരം സിന്ധവോദിയുടെ ഉഷ്ണമുഖം മുൻവശം അനന്തരമായി പ്രകാശമായി പൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു അമ്പലം, ആ കർമ്മങ്ങളെ മറിച്ചായി തട്ടിയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ ഇഷ്ടമുഖം വായിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മീപപ്രകാശംകൊണ്ടു പകലുള്ള പെട്ടിയും അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. പ്രകാശമായ സീന്ധവോദി മാമ്പത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹിയുടെ മനസ്സിൽ പരപര ചിന്തകൾ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വാക്കുകൾ സന്തോഷാവഹമേ

അതിനാലാണ് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇന്നത്താ
ക്കൊന്നാണ് തന്റെ വിചാരമെന്ന് വേർതിരിച്ചുടുക്കാൻ
ചോദ്യം ദേവിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

തൽക്ഷണത്തിൽ മകൻമുറൻ അവിടെ പ്രവേശി
ച്ചു വിനീതനായി നിന്നു. മകനാണെന്ന് പറഞ്ഞു. —

“അദ്ദേഹം, ജനനേന്ദ്രപുത്രി, പ്രഭുവാകു
മാഭ്യുന്നാടങ്ങു താമിട്ടു ചെല്ലാമ്പര
മന്നുപൻതാനും പ്രതാപനാഥനാണൊരു
പുണ്യാശ്രമം കൊണ്ടുചോധാനതരംഗമേ.
ജാണാതിരേമുറിമാമരുതു ന
തന്നാശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ
എന്നൊടുക്കിട്ടു ചെല്ലാൻ നമ്പരം.
നിന്നനും ചോരകണക്കാരു, പ്രതാപ
താപസന്മാർ വസിച്ചിട്ടും വിചിന്തയിൽ
പ്രഭാജനാ കൊണ്ടുചോരകണമങ്ങനേ.”

(൧൦-൩)

ജാനകിക്ക് തന്റെ പ്രേമസൂത്രം പൊതുവായി വെളിയാ
യ ഒരു വെളിമാനം തോന്നി. താനപേക്ഷിച്ച കാര്യം ഇ
തുമേൽ കരുതൊടുക്കി, വിചാരങ്ങളും ഭാവങ്ങളുമായ
രാജ്യകാശ്ചര്യങ്ങളിൽചോദ്യം മറുപടി, ഇതുമുഖേ
നത്തിൽ സ്ഥിതിച്ചുതന്നുവാൻ തോന്നിയ രണ്ടാലത്ത
ന്നിൽ അകൃത്രിമയും അസാധാരണയുമായ പ്രണയമുണ്ടെന്നു
ദേവി നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നിസ്കലമായ ഒരു സ
ന്ദേശം മൈഥിലിക്കുണ്ടായി. കടന്നു കയറുന്നതോ
യല്ലവേണ്ടി ദേവി അങ്ങനെയി. വനാശ്രമത്തിൽ വെ

[illegible]

(7-03)

[illegible]

പുതിനാണിങ്ങനെ കരയുന്നത്? ഇവിടെ കൺപന്ത കാ
 ബാൻ അൻ പുതുനാളുകാളുകളെ ചോദിക്കുന്നു. ഇന്ന്
 ഒരു മോഹം സാധിച്ചു ടിപസുദേവ്! അങ്ങനെ സന്തോ
 ഷിപ്പിക്കുന്നതും ഈ സന്തോഷത്തിന് നീ പുതിനാണിങ്ങനെ
 കരയുന്നത്? പറയൂ ലക്ഷണാ, കന്തും ഇറങ്ങുപറയൂ.
 കാര്യം? ജ്യോതിനെ പഠിപ്പിച്ചു പഠനം വിട്ടുപോയി നീ
 നൽകിയ പാഠനം. കോസ്റ്റാ മക്കുലാ? ഇത് മരിക്കാ
 ന്നതിനെ ടിപസുദേവ് അറിയുക? കാര്യം? നീ നൽകിയ
 വൃദ്ധനാണിയാ. പുതിനാ ജീവനുള്ളതും മരണ
 മരണത്തെ നോക്കിപ്പോ, അപ്പോൾ അകട്ടി ഉറപ്പുവ
 നും ഈ കാഴ്ചയിനെയെക്കണ്ടിപ്പോ. കോസ്റ്റാ മക്കുലാ,
 വിശ്വകർമ്മശാലയിൽ ഇങ്ങനെ കരയരുത്. പോകാം, ന
 ഭൂമി പേരും നോക്കി കടന്നു. അങ്ങനെയ്തെ കരയ്ക്കു
 മരിക്കാമെന്നും മരിക്കാമെന്നും പറയു വെച്ചിട്ട് അ
 ടിപസുദേവ് അറിയുക? ഉറപ്പുവെച്ചിട്ട് നോക്കിപ്പോ
 കരയ്ക്കു മരിക്കാമെന്നും മരിക്കാമെന്നും പറയു വെച്ചിട്ട്
 അങ്ങനെയ്തെ കരയരുത്. പോകാം, നോക്കിപ്പോ
 കരയരുത്. പോകാം, നോക്കിപ്പോ കരയരുത്. പോകാം,
 നോക്കിപ്പോ കരയരുത്. പോകാം, നോക്കിപ്പോ കരയരുത്.
 കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം?
 കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം? കാര്യം?

പാലാലിയും നിവൃത്തിയുമില്ലാത്ത ഒരു ഇടവിലും
 മനോഹരമായ പാലാലിയുടെ മേൽക്കൂരയുടെ മേൽ
 ഇം തകന്നുപോയതുകൊണ്ട് കരയുക. പാലാലിയുടെ പുതിനാ
 വൃത്തി, കരയുന്നതിന് നാവികൻ ചെല്ലിപ്പോ. അങ്ങനെയ്തെ
 വാണാജനാചിട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ നൽകിയതും അത് സമയ
 മായ വിവരം നാവികൻ കോസ്റ്റാ മക്കുലാ ഉ
 ദൽഭവം, സമയമൊഴി കേൾക്കുക അവിടെത്തന്നെ അ

കയ്യുണ, തോട്ടം നിർമ്മാശിച്ച കമ്മം എന്താണു്? എന്തു തന്നെയായാലും ചെണ്ടിട്ടു, ഞാൻ കേൾക്കുന്നതിന്നു തയ്യാറാണു്. അതിനെപ്പറ്റി വി കട്ടം പല്ലായ്ക്കുപ്പാക്കേ, പറയൂ. സമാധാനമായി പറൂ.”

മകയ്യുണൻ “ഞാൻ പാമ്പാ, ചെട്ടാസന്നാത എനിക്ക് അതു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഞാൻ മാമാ പാപിത്തായി പിറന്നിട്ടല്ലേ?”

അന്നന്തരം മകൻ ഞാൻ മൂലം താഴ്ന്നി തൊണ്ണയിൽ കൂത്താട്ടുപടി ക.ശാക്കരൻ ഒരു വീടത്തിൽ ചാഞ്ഞവമ്പാ നില്ക്കുന്നു.

ഇടിവെള്ളം പാമ്പിറക്കുവാറെ ഹൈലിവി കൂർച്ച പൂക്കു നിറഞ്ഞുവീശ സെലമിയി പാടിപ്പറന്നനാമി. അ ദേവൻ ദേവിമൂലം മൂലത്തു കരേ പാമ്പുവെക്കൊണ്ടു വെണ് തളിച്ചു വിശ പൊലിച്ചിരുന്നു. കരേനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സീത പ്രഭുലമായി കിടന്നിടപ്പിൽത്തന്നെ കിടന്നു നിവവിളിച്ചു.

“അയ്യോ! ഭക്താദോ പാടിഞ്ഞാമോ മാം ഗൃഹാബദ്ധാൽ സിദ്ധത്തെ മുഖപെട്ടുണ്ടെന്നു കാരണം സാമഗ്രി

ഞാൻ മുന്നമേനാം മ.നയരെ ദേവപ്രിയ കൂട്ടു പാടത്തോളം ചെർപ്പെടുത്തിൻമേം
അ. 1922 ഉത്തരവിട്ടിട്ടുനന്ദി നിരേധിൽ
ദീനതാദനത്രയം ഉച്ചിച്ഛിട്ടുചേണം!

സ്വന്തം മുമ്പുള്ള താപസപരിശോ-
 കത്തിനുപെടിയതിനു താഴെ നിന്നതെന്ന
 സ്വന്തം മോദിച്ചാൽ അന്നെന്തെന്നോടുകൂടിയൊ
 സ്വന്താപരമമുദയോ ആൻ പൊരുത്തമെന്നോ?

(അ-താ)

“വെല്ലുളളിപ്പും അന്നെന്താ പ്രാണനെ കഴിക്കുക
 അതാമോ? ഇല്ല, എനിക്കും ഈ മൃഗത്തിൽ അതു മെ-
 യ്ക്കാൻ തക്കില്ല. സൂര്യനും കിഴക്കുപോകും. അതു
 കൊണ്ട് അന്നിപ്പാറും കിഴക്കുപോകും. നീ
 മെന്ത് അമ്മമാരോടു പറയണം. അൻ വാദിച്ചിട്ടുള്ള
 മുമ്പും എന്റെ ആദ്യമുതൽക്കുതന്നെയാണ് അമ്മ
 മാരോടു വ്യവഹരിക്കുന്നത് പ്രകൃതം പറയണം.

“പുണ്യമേറിയ മൃഗങ്ങളെ ദിക്കിനു നെ-
 നന്നായി കെട്ടിക്കുട്ടുന്നതും അജ്ഞാതം.”

എന്ത് നീ അദ്വൈതമോടും പറയണം. മകന്മ-
 ഞനും, നീ ഒരു നേരവും പിരിയാതെ വെന്ത് അദ്വൈതത്തെ
 പരിചരിക്കണം. ചൊല്ലാമു, വേറും ചൊല്ലാമു.”

വേലി വാദിച്ചതെല്ലാം വെറും കള്ളം. വനമെങ്ങും
 നിശ്ശബ്ദമായി. ചില താപസക്കുട്ടികൾ ഏതോ നിവ-
 ടിച്ചി കേൾക്കുന്നതായിത്തീർന്നു. അവിടെ കാടിയെത്തി. പക്ഷ-
 ള്ള കണ്ണുകൊണ്ട് അവർ ആ സംഭവത്തെ നോക്കിനിന്നു.
 ജാനകി പിന്നെയും പറഞ്ഞു —

“അമ്മയിലേററും താല്പരമാണിട്ടു-
 മമ്മന്നനോടിയും ചൊല്ലു അൻ മെറുന്നതായ്

[illegible]

(013-00)

സൗമിത്രിയുടെ നാണയ പ്രശ്നവും അറിയെ പര
മാനുഷായിരുന്നില്ല. അഥവാ, വല്ലാതെ കഷ്ടതയെ
യും അഭയാർത്ഥിയെ നാശനശ്ചകരമായിട്ട് പക്ഷ്കണൻ
വാവിട്ടുവെക്കുമെന്ന് മൂന്നു പ്രകടനം ചെയ്ത് തെഴിച്ച്
പിൻതിരിയ്ക്കുക നോക്കാനേ നടന്നു. കുറച്ചു ദൂരം ചെന്ന
പ്പോൾ അദ്ദേഹം അറിയെ നിന്നുപോയി. പിന്നെയും
മെൽക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു നടന്നു. പിന്നെയും നിന്നു. വീ
ണ്ടും നടന്നു. ഒരുവിടത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീര
ത്തെ വളർത്തിനുകത്തെയ്തിട്ട്, വളം നീക്കിത്തുടങ്ങി. ല

കുഞ്ഞൻ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങലയെ അഴിയിൽ
 തുറന്നു. സമുദ്രത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽ കയറുന്നതിന്
 ഗോപാലൻ കയറുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല, നീയോ
 തിരിച്ചറിയപ്പെടും.

അദ്ധ്യായം.

അദ്ധ്യായം

“അദ്ധ്യായം കയറിയ കുഞ്ഞൻ” അറിയിക്കുന്നു
 അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായും പൂർണ്ണമായിരുന്നു.

“നീയോ” അദ്ധ്യായം
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായിരുന്നു.
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ

ഇതിന്റെയും അദ്ധ്യായം
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ
 പൂർണ്ണമായും കയറിയതിൽ

കുഞ്ഞൻ അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായിരുന്നു. എ
 ന്നാൽ അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായിരുന്നു. “അദ്ധ്യായം, അ
 ധ്യായം പൂർണ്ണമായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും വർഷത്തിൽ കയറും

കളഞ്ഞുവെട്ടാം. ചാക്കുപെട്ടുപരാൽപോലും നല്ലിടത്തു
 പെട്ടി കെട്ടിത്തൂങ്ങുകയോ പിന്നെ നാശം നഷ്ടം തിരി
 ഞ്ഞുനോക്കുവാൻ വൈദിക, എന്റെ ജീവിതം നിത്യ
 ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.”

സീതാദേവിയുടെ ഏകാഗ്രഹത്തോടു ചേർന്നു
 പാത്രം കേട്ട് ഒരു വനമന്ത്രം നിർദ്ദേശിച്ചു.

“പുനർജന്മമനുഭവിക്കരുത്,
 സകല ജനങ്ങളെപ്പോലെയും,
 വനമന്ത്രം കേൾക്കുന്നതിനായി,
 നദികളിൽനിന്നും മധുരവെള്ളം,
 മിതമനുഭവിക്കുന്നതിനായി,
 മനോഹരമായ വസ്ത്രങ്ങൾ,
 തന്നെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി,
 നദികളിൽനിന്നും മധുരവെള്ളം,
 വനമന്ത്രം കേൾക്കുന്നതിനായി.”

(രാ.ചന്ദ്ര)

ഇങ്ങനെ ഒരു വനമന്ത്രം ദാമോദരൻ ചൊല്ലി.

ജന്മമനുഭവിക്കരുത് എന്നതാണ് പരിഭ്രാ
 ന്തരായ താപസന്മാരുടെ ചിന്ത. ചെട്ടെന്നാടിപ്പോ
 യ്ക്കു തൊട്ടിൽ കെട്ടി “മോക്ഷമന്ത്രം കേൾക്കു
 കരുത” എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. “മ
 മോക്ഷമന്ത്രം, മോക്ഷമന്ത്രം വനമന്ത്രം സഞ്ചരിക്കു
 ന്നതും, മോക്ഷമന്ത്രം കേൾക്കുന്നതിനായി മേൽ
 നാൽ മന്ത്രം കേൾക്കുന്നതിനായി മേൽ നാൽ മന്ത്രം
 നാൽ മന്ത്രം കേൾക്കുന്നതിനായി മേൽ നാൽ മന്ത്രം

നന്മാരി കണ്ടു. അങ്ങിങ്ങനെയാണു സ്ത്രീയേ ഇതിനു മുന്പേയും കണ്ടിട്ടില്ല. അവർ മഹാലക്ഷ്മിയാണെന്നുതന്നെ തോന്നിപ്പോകും. കണ്ടാൽ അത്രയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്യാൻ, കഠിനമായ ഏതാ ഭിക്ഷുനികിടന്നു അവളുടെ മുമ്പം കരിനിവന്നിരുന്നിരിക്കുന്നു. അകാശത്തിൽനിന്നു ധനാനുഭവനി അഴയ പരിചയമായ നക്ഷത്രമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും അവളുടെയടുത്ത്, വെളിച്ചം തുണയില്ലാതെ അവർ കിടന്നു കയറുകയാണ്.

“മുമ്പും ശോകപുരിയായ ചെലവാൻ
അവളല്ലാത്തതും മഹാമുനേ!
മാതൃത്വസ്മിതമനുഭവാനുഭവം.
പുനരനേ സർവ്വതരം ചെന്തെന്നമേ
അഗ്രമന്തിനരിക നിന്തിരുന്നി.
യാഗ്രമമെന്നാതു വന്നതായിടണം
രക്ഷിതാവെക്കൊള്ളിപ്പിന്നിപ്പി
കെച്ചിട്ടിടണമേ നിന്തിരുന്നിതാൻ.”

(വർഗ്ഗം)

കുട്ടികളുടെ പരിശ്രമത്തോടും ഭരണത്തോടും കൂടിയ സംഭാവനകൾ കേട്ടപ്പോൾ യാതൊന്നായ മഹാലക്ഷ്മി സമരം വിരമിച്ചുനാമെന്നു് സിദ്ധ, മദ്ധ്യസ്ഥികളാലും കാര്യമെല്ലാം വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹമെഴുന്നേറ്റു കാട്ടിത്തുടങ്ങി. “അതേ; ഇങ്ങനെ തന്നെ വേണം” എന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഹർഷപരപരമായ കുട്ടികൾ അർത്ഥശ്രാവികളെല്ലാമെടുത്തു് മുമ്പിയുടെ പിന്മുറ പാഞ്ഞുകൊണ്ടു. വാല്യകിമഹാലക്ഷ്മി

ജി. മുഹമ്മദ് നാഥൻ, വിരോധ ഭക്ഷ്യ, അജ്ഞാതമായിട്ടും കൊണ്ട് മെല്ലെമെല്ലെ സംക്രമണം ചെയ്യും.

പിതൃതുല്യനും ദിവ്യനുമായ ഒരു മഹദ്വിഷ്ണുവാണ് ഫിരേന്യനെന്നുപോകുന്ന ജാനകിയുടെ മനോഹാസത്തെ അറിഞ്ഞാൽ? ഇല്ല, അതിനെപ്പറ്റി മനോഹാസിക്കാറില്ല. ദൈവിയുടെ സൂര്യപിംഗാശരക്കും അർച്ചനയെല്ലാം ഉപശമനം വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രേമപൂർവ്വകമായ കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ മനസ്സ് രാജാസംസാരങ്ങളുടെ പൈതൃകം മരണാനന്തരനിന്ന് പെട്ടെന്നു വാസ്തവ്യരൂപം ശക്തിപ്രാപ്ത ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ശരീരത്തിൽനിന്നും പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അനുഭവസമയം കിടന്നുവെക്കുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ഒരു കാലം തീർന്നു ചിട്ടമാറിയതിങ്ങനെ സാക്ഷാത്കാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഉദ്യമം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹദ്വിഷ്ണുവാണ് ജാനകി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. അമ്മയുടെ മുഖപ്രകാശം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മഹദ്വിഷ്ണുവാണ് ജാനകി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. അമ്മയുടെ മുഖപ്രകാശം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മഹദ്വിഷ്ണുവാണ് ജാനകി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്നത്. അമ്മയുടെ മുഖപ്രകാശം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മഹദ്വിഷ്ണുവാണ് ജാനകി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്നത്.

ഏതാനും നിമേഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ കണ്ടുപെ-
തും മൂന്നിപ്പത്തിമാർ വാണിജ്യാ പണ്ണി നാലകുട്ടികളെ സ്വീക-
രിച്ചുവെത്തി. അവരെ കണ്ട ക്ഷണത്തു തന്നെ ഒരു ശ്രു-
ത്യവനിതകൾ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊറ്റു ചെന്നു. വാല്മീകിയവ-
ർക്കിടയിലുടേയും ഒരു വിശിഷ്ടവനിതകളുടെയും അശ്രുപാതകൾ

വളരെ അടുത്തുകണത്തായിത്തന്നെയെങ്കിലും, സാമാന്യമായി
ആ ചേന-അളിയെക്കുറും മാറ്റർഷി പോകാറില്ലായിരുന്നു.
അതിനാൽ മാറ്റർഷിയുടെ ഈ വരവ് അ കലവനിതകൾ
ക്ക് പ്രൗഢ കരമാരു മാനദണ്ഡിന് ഇടനൽകി. അ വിശി
ഷ്ടരൂപം പെണ്ണു:—

“ചന്ദ്രനാട്ടായിട്ടു ചന്ദ്രിതരോടി ചോൽ
അങ്ങളെല്ലാം നാട്ടുകിടന്നിത,
അങ്ങൾവെണ്ടു നതു കല്പിച്ചിടേണമേ.”

മാറ്റർഷിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഏല്പാവരം
യഥാവധി അളവിതാ. പിന്നീട് വാല്മീകിമാറ്റർഷി
പറയുകയാണു്.

“പ്രിയവിദ്യുതീത ചന്ദ്ര കേന്ദ്രാഭിര
രാത്യാകം രേഖുവീരൈർ പതിതാം.
പ്രിയശ്രമേൽ തൻ സ്നേഹവൈഭവേ-
രൂപം വെട്ടു നാണിപ്പുതീർക്കേണ്ടിതരും
നിർദ്ദോഷമാരിവളെ തരിച്ചാൽപതി
ശ്രദ്ധയാ രക്ഷിച്ചിടേണം സദാപി താൽ.
നിങ്ങളെല്ലാവരെയൊന്നാ നേസ്മഹത്തോ-
ടിങ്ങിവളെല്ലാം നോക്കിരക്ഷിക്കണം.
ഗൗരവമെങ്കൊണ്ടുതൻ ഭാവിതം മുമ്പും
പാരംവിശേഷമായ് ശുശ്രൂഷിച്ചെന്തണം.”

(വാ-മ-)

സീതാദേവിതാ മറ്റൊരുകാരിമാരുടെ അതിനത്തിൽ
ഇവയിലും ചന്ദ്രനെല്ലിച്ചതിനുശേഷം വാല്മീകിമാറ്റർഷി
സംശ്ലേഷവർണ്ണനോടുകൂടി തന്റെ പണ്ണിമാരിലേക്കു
പോയി

മാനകി നിത്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ച് താപസ്യ
വൃത്തിക്ക് ഉചിതങ്ങളായ കാര്യകാരികൾ കേന്ദ്രിച്ച് നേര
ത്തെയെന്ന കിടന്നുറങ്ങുകയുണ്ടായു. “അക്ഷിതംതപ്യതി
ഭവൈവക്ഷിതം” എന്ന വാക്യം ഞാനെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ
തപം നോക്കൂ!

III

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

—

ഗർഭഭാഗ്യാർത്ഥം ജാനിതം ജാതം വനാത്മക
ത്തിൽകൊണ്ടു വിട്ടാശയം വകുമാണു് അതാൽ വിശു
സ്ത്വം തിരിച്ചുവല്ലോ. ഏതും ചൊല്ലുന്നതിനെ താമസി
വകുമാണു് അതാൽ പ്രഭവം വന്നു ചാക്കുമാർ
കൊന്നി. പരിവൃത്തമാനം ഒരു സ്ത്രീയും കുഞ്ഞുമാർ
ഗർഭം പത്തുമാസം തികഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു രാജവകു
ബ്ധ—ലോകത്തിലേയ്ക്കുവെച്ച് സ്വർഗ്ഗമാകുമ്പോൾ തിരു
കരവിവരുന്ന ഭക്തപുരുഷപാതികൾ ദൈവ പ്രിയഭാര്യ
യായ ഉർമ്മിയാഭവിയുടെ ഭക്തപുരുഷാദാരിയ—ഒരു
ലോകത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ നാവിക വിദഗ്ദ്ധം, തൈയ്യർ പ്രക
ടകരമായ രാജാക്കന്മാർ വന്നുവെന്ന് കണ്ടുമാണി
ശാരിത്രപാവകളു വരുന്നത്—ഭക്തപുരുഷ കല്പനയ്ക്കു സരി
ച്ചാണെങ്കിലും നിമാശ്രയമാക്കി തള്ളിക്കളഞ്ഞു വകുമാ

[illegible]

മെങ്കിലും ദൃസ്തവ്യമായി. അദ്ദേഹത്തിനകത്തുനിന്നു നിമി
തം കാണ്മാനുമാകുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു മനോഭാവം
അദ്ദേഹം പങ്കിടുകയുണ്ടായിരുന്നു. മനോഭാവം കേവല
മനുഷ്യമനസ്സായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു -

‘‘മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും നീണ്ടതെന്നുള്ളി കഥയും സമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനമായിട്ട് എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഈ കഥയെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അറിയാൻ വേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഈ കഥയെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അറിയാൻ വേണ്ടതാണ്.’’

കമ്മീഷണറുമാരുടെ സഹായം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ തലത്തിലും നടപ്പിലാക്കിയ പദ്ധതികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി കമ്മീഷണറുമാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ: —

അംഗം: താഴെത്തന്നിരിക്കുന്നവയിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടെണ്ണം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉത്തരം നൽകുക. (20 മാർക്ക്)

(97-9)

১৯৭০ সালের ১৫ জানুয়ারি, ঢাকা, বাংলাদেশ
 ১৯৭০ সালের ১৫ জানুয়ারি, ঢাকা, বাংলাদেশ

മിഷൻ മനസ്സ്—പ്രവീണ കുഞ്ചൻ, അഭിനയം: 69
 മരിച്ചു. വി. വി. നമ്പ്യാർ

[illegible]

വർത്തമാന സമയത്തിന്റെ ചെറുകാണിയിലായിട്ട് അധികം വിട്ടുപോയി. ഉപ്പുരി നേരെ മിത്രന്റെ സമീപത്തിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉപ്പുരിയുടെ അടുത്തു കയറിയ കയറിലെ പാലത്തിൽ ഉപ്പുരിയെ കണ്ടു. മിത്രൻ ചെന്നു - 'ഞാൻ നിന്നെ മൂർച്ഛിതനെന്നു ചരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ നിന്നെ നീ അന്യനെന്നു ചരിച്ചതുകൊണ്ട് നീ ഒരു ദുർഗ്ഗതനാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി നീ കടാക്ഷം നേടിയിരിക്കുകയാണ്' എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. 'സാക്ഷാൽ അങ്ങനെയൊരു പെട്ടിന്റെ കൈയായി നീ വളരെനാൾ കൈയടിക്കും.

മിത്രന്റെ ശോചന ഉദ്യം ദിനങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം പുത്രോത്ഥിന്റെ പണിയാലി ഒട്ടനേകം പണമുണ്ടായി. ഉല്പാദനം പുത്രനാണ് അദ്ദേഹം. പുത്രനിലെ നന്മ നല്ലതാണെന്നും, അദ്ദേഹം പുത്രൻ. വ്യത്യസ്തം നിൽക്കും ഇത്രയും പണം ഉണ്ടാക്കാനും മുഴുവൻ സമർത്ഥനായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം നന്മനായാണ്.

ലക്ഷണങ്ങൾ — “പ്രസിദ്ധ്യം നീളം ശരീരികളാ
 യിരുന്ന കഥ കേൾപ്പാൻ അനാശിഷ്ഠൻ”

ശ്രീമാൻ - “മിത്രം വരണന്നും തേക്കു കളെ നി
ക്കൊപിച്ചു കടം കൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ ‘വിദ്യ’ മണ്ണു
സ്രാപണങ്ങളായി. അധിൽ പൂർണ്ണനേത്ര അംഗസ്തക
രായി. പിന്നെ കടകൊലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഇക്കു ചിലക്കു
ളുടെ ഒരു പതയും വിശിഷ്ടനായ വസിഷ്ഠനായി പിറ
ന്നു. ഇതാണ് വസിഷ്ഠാൽപത്തിയുടെ. ഇനി നിമി
ഷമേ കഥ പറയാം. മഹാകാവ്യംപിന്നെ മേഘദൂതനും

തിക്കണ്ട അത്രികൃന്ധായ മഹർഷിമാർ, അപരൻ ശരീരത്തെ
തന്മയമാക്കിയിരിക്കുന്നതിൽ സൂക്ഷിച്ചു ചിന്തിച്ച യാത്ര
കർമ്മവിധി സമാപിച്ചിട്ട് ഭവപ്രാപ്തനായ അദ്ദേഹം
മതി ഭവനമാർ,

“പരം വാങ്ങുക മാത്രമേ! നിന്റെ മകൾക്കുണ്ടായ പൂർണ്ണ
ഏകത്വം നിമിത്തമല്ലാതെ” കോടിയും. “സർവ്വ
ജീവകുടുംബവും ഓരോരുത്തിൽ മുഖമേന്മയെന്നതിൽ പൂർണ്ണ
നിഷ്ഠ വാഴ്ചയുണ്ടാകണം” എന്നാണ് നിമിത്തമാക്കി അപേ
ക്ഷിച്ചത്. ഉത്തരം,

“സൂര്യനാകുലത്തിൽ നിന്നു വന്ന സഞ്ചരിക്കുവാൻ
നിന്നാകുമെങ്കിലും മറ്റും കണ്ണുനീർക്കും മറ്റും
കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വാങ്ങുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നു,”

(വാർത്ത)

അനന്തരം വിശിഷ്ടമായ മഹർഷിമാർ നിമിത്തമാക്കി
ജ്ഞാത ശരീരത്തെ അഭിനയിച്ചിട്ട് മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി
മരിച്ചു. കേരളത്തിൽനിന്ന് മിഥുനത്തെ സൂര്യനാകു
ലായ ഒരു മാതാപുത്രമാർ. ആദ്യത്തെ ജനകന്മാരെക്കൊണ്ട്
മറ്റും അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടുമാകാം. ആ മിഥുനാകുലത്തിൽ
വെളിച്ചമായതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തെ മെച്ചപ്പെടു
ത്തണമെന്നു പറയുന്നു.

മകന്മാർ—“നിമിത്തം വസിഷ്ഠനും ദേവതാകൃ
തമായി വെച്ചു ഈ ഇതിഹാസം അശ്വതുക്കമായിരിക്കുന്നു.
എന്നിരിക്കിൽ ഒരു സംശയംകൂടിയുണ്ട്. കർമ്മവും,
വിശിഷ്ട യാഗദീക്ഷിതനും ആയ നിമിത്തമാക്കിയും വി
ശിഷ്ടനായ വസിഷ്ഠമഹർഷിയെക്കുറിച്ചിടത്തോളം

24. അതികേ താമസിയാതെ ശുക്രമുഖർച്ചി അവിടെ പ്ര
സ്തക്ഷണത്തി മകളുടെ വിവരത്തെക്കുറിച്ച് കാരണമെന്താ? 25.
കോപിയാത്ത കോയാനി പറഞ്ഞു —

അങ്ങനെയൊരു വിഷയം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്
 തീർപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്
 അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്
 അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്
 അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്
 അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക്

(13.03)

[illegible]

രവററി, യുവാവായ ചുരു പിതാവിന്റെ ജ്ഞാനകളോടു
 വാങ്ങി പിന്നീട് വളരെക്കുറേയായിത്തന്നെ ഭോഗസംഗ്ര
 പുനായ യഥാതി പുതന്റെ അടുക്കൽനിന്നു സ്ത്രീസമേതവര
 ണി അപരന രാജാവാക്കി വാഴിക്കുകയും, തദ്ദേഹിനെ രാ
 ജ്യഭൃഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. തമ്മിപ്പുനായ യഥാതിരവരാരാ
 ജാവു് വളരെ നാൾതപസ്സു ചെയ്ത് പരമപരമനാണ്. യഥാ
 തി ക്ഷാത്രയജ്ഞംകൊണ്ട് ഗ്രാഹണശാലനായ സഹിച്ചു.
 നിമിത്തം, ക്ഷാത്ര ശക്തനായിപ്പു. ലക്ഷ്മണാ, ഇനി
 യൊക്കെ താമസിക്കാതെ നിപോതി സങ്കടശാലക്കളെ
 അപരന സംഗ്രഹാലയാൽ ജ്ഞാനമായരിക്കുക. നഗ
 രിനേറ്റോടെ അപനാൽ മാടക നെ നോക്കുകയും നമ്മു
 കൾ കടമയാക്കി.

ലക്ഷ്മണൻ കടമയാക്കിയതനായി സാമ്രാജ്യവ
 യാനിയായി അധിപതിപ്പു പോകുകയുംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൨

പ്രായസനായകം.

അടുത്തതിപസം രാവിന്റെ നിത്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം നട
 ത്തിയശേഷം പ്രഭാതകേന്ദ്രനാലിത്തൽപരനായ രാമര
 ള്ളൽ മന്ത്രസംസ്കൃതിൽ മെന്തിത്തൽ. തൽക്കുടനാണെന്ന സുക
 ള്ളൻ അവിടെയ്ക്കു, “രാജാവാക്കിയ, ചുവനൽ തുട
 ണിയ സുപ്രസിദ്ധമായ കിവി മന്ദർഷിമാർ പാടിപ്പോന്നോടു
 കൂടി ഇതാ രാജാവുവന്നിടപൻ മുഖംകാണിക്കുവാൻ സമ

യജമാന്ദിക്കാണ് എന്ന് അമാർഷ്യവും പറഞ്ഞു. ഏതു താമസിയാതെ അവൻ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയതിനുശേഷം അനന്തനാൽക്കി. വിദ്യ നിവൃത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലും മനർമ്മിമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും പരസ്പരങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേൾക്കുകയും നിരൂപിച്ചു കേൾക്കുകയും, സമാജം ആയതുകൊണ്ടും കൗടുബ്ധിയിലും അതിർമാർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പലതും നായ രാജമന്ത്രി അന്വേഷിച്ചു നായനാലിനെയും എല്ലാവരെയും വരിച്ചു യഥാർത്ഥം അനുനയമായിത്തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെ പറഞ്ഞു — “മഹാ നായനാ നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ, കാരണം അവിവാൻ അതിനാലേക്കാണ് അതിനും മറ്റും പലതും കൂടി എന്തും അതിനാലാണ്”

ശ്രീരാമന്റെ മറ്റൊരു നിമിഷം കേൾക്കുന്ന സമയത്തും മനർമ്മിമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളെ കേൾക്കുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. നായന്റെ സമീപത്തുള്ള നിരവധി നായനാലികൾ സമാജം രാജമന്ത്രിയെക്കുറിച്ച് അവർ കീഴടങ്ങി. അവരെയും രാജമന്ത്രി അനുഗ്രഹിച്ചു പുക്കു. അതായത് മഹാനാദർമ്മി പറഞ്ഞു — “മഹാ നായനാ, അതിനെയും വരിഞ്ഞതെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് അതിനുള്ള കാരണവും പറയാം. പക്ഷെ കൂടുതൽ കേൾക്കുക എന്നതെ സ്പീഷ് കൂടുതലായതായി കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണപിതരും, ശൈഖരും, സ്വീകൃതരായ അ മറ്റു ദൈവത്തിൽ പ്രദാനം കൂടുതലായതായിത്തന്നെ. പരമേശ്വരപ്രിയപ്പെട്ടവൻ കൂടുതൽ

വളരെക്കാലം കൊട്ടം പെസ്സു ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പ്രസന്നനായ ശിവൻ അവൻ കാരണകം ദിവാണഗ്രാമങ്ങളും ശുഭദായയും കൊടുത്തതിനശേഷം ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തു — “പിൻ്റെ പ്രിതിക്കാതി നി ഇതു വലിയ തർക്കം ചെയ്തല്ലോ. അതു കൊണ്ടു പുനിക്കുള്ള സന്തോഷം നിസ്സീമമാകുന്നു, അൻ നിറക്കുളം ഉണ്ടാകുന്നതും തന്നെ” അതിൻ്റെ ഫലമായാകുന്നു. ദൈവദാരിയും ബ്രാഹ്മണരിലും നീതന്ദിപ്പും വികാരികളൊന്നും കാര്യം ഉൾ അയ്യലം സർപ്പശത്രുക്കൾക്കൊന്നി ന്റെ പെസ്സി-നിക്കും ഒരു കാലത്തു നന്നെ കൊടുത്ത സഹായകരവും ഉൾ ശുഭദായയും നിൻ്റെ സ്മരണിക്കുള്ളതും.”

വര ദൈവരാൽ നൽകുന്നതായ ചു,

“ദൈവദാരി, കിടപ്പുപാശ്ശുമാക്കെൻ്റെ കവർത്തിനും,
നിർദ്വേഷനായതേ ദൈവ, ദൈവദൈവം സുരക്ഷിതീ”

പുനലും പ്രാപിച്ചു. ശിവൻ അതു മുഴുവൻ സമ്മതിച്ചിട്ടു. പക്ഷി, കടൽ ഭംഗനെ ദൈവദൈവങ്ങളേക്കു മേൽപ്പോക്കുന്നതാൽ,

“പിൻ്റെ പുത്രനൊക്കുന്നതി

ശുഭം സാധിതാകുന്നു

പുഷ്പം നി മകനി ശുഭം

കളിപ്പുണ്ടായിരിക്കുമോ

അല്ലാത്തതൊരു ജീവിതം

ശുഭ ഫലസ്മരണാകുന്നു”

(വർമാ)

പുനതളിച്ചുട്ടു് ഭറഞ്ഞു. ദൈവദൈവം പുനതളിച്ചു വരവേണ്ടതിൻ്റെ കളിയും കളി

പ്രവചനം - "അവനെക്കാലം പ്രയാണപ്പെട്ട അയാൾക്കു
 എത്രയൊക്കെ അത് ഏതു ജീവിതത്തെ അയാൾക്കു വിശ്വാ
 തമാണായില്ല. എന്നാൽ, തപസ്വികളായാൽ അവൻ
 കണ്ണുനീർക്കു സമുച്ചിതമാണത്രെ. അവന്റെ അയാൾക്കു
 പ്രാപ്തമാകാൻ കഴിയാതെ. പ്രവചനത്തിലാണ് പാർപ്പ്.
 പ്രവചനത്തിൽ പാർപ്പിന്റെ തീർപ്പ് കാണുന്നതല്ലാതെ
 അവൻ അന്നു ദിനം പുറം, മാതൃത്വം ഇടയിൽ സർവ്വ
 ജീവിതം മുറുപ്പിച്ച് പ്രവചനം പരസ്യമാക്കുന്നു.

ശിവാജി - ഒരു പുറം വേഷം മാത്രമേ അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അയാൾക്ക് അധികം അറിയാമെന്നു തോന്നിയില്ല.

[illegible][illegible]

ശതൃക്കളെൻ തൂക്കിപ്പുച്ചും ഉന്മേഷമുനകുചമയ
വാക്കുകെട്ടു പ്രീമാമൻ അതുപോലെതന്നെ സമ്മതിച്ചു.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—

“രാജാപാത” നിന്നെ വാഴിച്ചുൻ
മധുവിൻ നൽപ്പുറത്തിൽ താൻ
ഇങ്ങിതന്നു തരതന്നെ—
തൊഴുന്നെങ്കിൽ മാനു ഭൂമി!
പുതുൻ വിദ്യപരിച്ഛേദൻ സി
പോതുകെ നാടുവാഴിൻ
ശതൃവെക്കൊന്നതാൻ വിഷം
രാജാവില്ലാതിരിക്കാൻ,
അങ്ങു കൂവനെ ചെങ്കുഴുതീ-
ലവൻ നരകരാജപോം.
അതിനാൽപ്പുറപി മധുര-
ലവനക്കൊരു കെട്ടു നീ
താനും വാഴുക പക്ഷം വേദാൽ.”

(വഴി-രാ)

പ്രീതിയെന്നെ നിശ്ചിതമായ മോചിപ്പട്ട് ശതൃക്കളെൻ
ലജ്ജാപരനായിത്തീർ. അദ്ദേഹം രാജാക്കളെക്കൊണ്ടുപറ
യുകയാണു. — പക്ഷേ യുദ്ധം ഉണ്ടാകട്ടെ സ്ത്രീകൾക്കെന്നു, രാജി
ന്നാൽ അറുത്തിൽ ചെല്ലുന്നതാ മഹാമഹേഷി കാണുന്നുണ്ട്.
ക്ഷേത്രത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ കനകനെ അഭിഷേകം ചെയ
്തുകൊൾവാനുണ്ടെന്നു കല്പന കെട്ടുപോകൂ. അതു് ലോകി
ക്കാകുന്നതല്ലതന്നെ. കെട്ടു കെട്ടുതൻ ഉറഞ്ഞപ്പോൾ
അറുത്തിൽ ചെട്ടി, അറുൻ രാജാക്കളെക്കൊല്ലൂ. മെന്ത്
വിശ്വാസം ചെയ്താൽ മഹാമാണ് ഈ രാജസങ്കടം.

സംസ്ഥാന പുനഃവിഭജനവും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനും ഉപരികൂലനിയമം പ്രാബല്യത്തിലാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും ആരോഗ്യത്തിന്റെയും മേഖലകളിൽ
നവീകരണ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കി നടപ്പിലാക്കും”

ಅವನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತನು. ೨೦

നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രശ്നം തിരിച്ചറിയുക.

(27 03)

[illegible]

சிந்தித்துக் கொள்ளும் பொழுது நான் உணர்ந்தது என்னவென்றால், இம்மாதிரியான ஒரு கிடைப்பை என்னால் எதிர்பார்க்க முடியாது. எனக்கு எந்தவிதமான திட்டமிடலும் இல்லை. எனக்கு எந்தவிதமான திட்டமிடலும் இல்லை. எனக்கு எந்தவிதமான திட்டமிடலும் இல்லை.

ശതാബ്ദം കഴിഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ പലതരം പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഇത് പഴയ രൂപയിലാണ്. അതിനാൽ ഇത് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി പലതരം പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഇത് പഴയ രൂപയിലാണ്. അതിനാൽ ഇത് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

[illegible]

[illegible]

പട്ടണത്തിന്റെയും മറ്റും പൊതുവായിട്ടുള്ള പള്ളി
നിന്നും വേർതിരിച്ചു. ഇത്, "പള്ളി" എന്നായിരുന്നു
വിളിക്കപ്പെട്ടത്.

[illegible]

കുന്നതിരുവേലി മാർട്ടിനു വന്ന ഉടൻതന്നെ മകനെയെ
യ്യുന്നു.”

വാല്മീകി—“സന്തോഷമായി, ഇതാ മന്ത്രപരിശുദ്ധ
മായ ഈ കർമ്മകാണ്ഡ പ്രാഥമ്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ ശിശു
വിന്നു നമുക്കു മുമ്പാകെ വെച്ചതെന്തെന്നു പറയുകയും
ജിജ്ഞാസയുണ്ടാകും. കർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ സുപ്രസി
ദ്ധമാണിതിന്നും.”

ഇതെല്ലാംകേട്ട് സത്യഭാമി ഗദ്യമായി “അമ്മേ,
ജാഗ്രൂ” എന്നു പറഞ്ഞ് ചന്ദ്രപാദയെ വരികൾക്കൽ
സീതകാണാത്തായിരം ചെണ്ണത്തു കൂട്ട കൂട്ടക്കണ്ണുകൾക്കു
കുളിപ്പി “തീർത്തുവെന്നു കേൾപ്പോളും നേരെ പ്രഭാത
ബാധാൽ മാർദ്ദവമുണ്ടാകട്ടെ. അതുപോലെ സമുത്ഭവിതെ
നായി അവിടവെട്ടു കർമ്മമാർഗ്ഗമെല്ലാം

ഏകദേശം രാത്രി നദീനിർമ്മലാർച്ചന ശ്രമിച്ചു
കാളിപ്രീതിരേഖിപ്പിച്ചു മുനപദവേദനമായി. മാത്രമായി
കളായ മരദർശനം മുമ്പാകെ അവിടെ വന്നുവെ
ന്നിരുന്നു. നിത്യപാദങ്ങളും അധാരങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞ്
സപ്രസാദമായി കുന്ന നമസ്കരണം ശ്രമിച്ചു മാർദ്ദവമുണ്ടാകട്ടെ
മോടിപ്പിച്ചു “നവനാഭാ ശങ്കരയെപ്പറ്റിയും ശ്രീമത്തി
ന്റെ ബാലതൈക്കുപ്പിച്ചും വിവരിച്ചു കേൾപ്പാൻ ഏനിക്ക്
അശേഷം. ചന്ദ്രപാദയെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പാകെ അമ്മ
യെക്കൊണ്ടാൻ വരിച്ചിട്ടുള്ളതു?”

ചന്ദ്രപാദയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു —“അമ്മന്റെ യീശുവ
ത്തിക്കളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുത്തല്ല. ചുങ്കിപ്പം നിങ്ങളു

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരന്തരം പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം, നിരന്തരം പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

[illegible][illegible]

പ്രമുഖൻ—നിന്നു ജീവനക്കൊന്നിവിട്ടുനന്ന
 അർത്ഥമിങ്ങാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. നില്ക്കുക, കൂ

മേലകത്തെ കട്ടുപ്പുട്ടത്തു നിന്നു കാലക്രമത്താലെ തരമില്ല നിളതിരു മുൽപിൾ ഒരിച്ചിട്ടുള്ളവരെപ്പോലെത്തല്ല ഈ ശതുർന്നൻ. അതിനനുഭവണം പെരുമറവാൻ. ഈ അമ്പ് നിന്റെ മാറുപിളന്നു മരക്കുടിച്ച് നു ചിതന്നടട്ട് ”

അനുഭൂതമുതലായ നാളിത്തം വെണ്ണൻ കരകെരളു് ഒരു പെരുമരം കടന്നൊടെ പിഴുതൊപ്പ് ശതുർന്നന്റെ നേക്കു് എറിഞ്ഞു ശതുർന്നനാകട്ടെ കരസ്സംകൊണ്ടു് സ്കോരം ചട്ടമതു പിന്നീട് പന്താരിയെ പൂക്കുങ്ങമെല്ലാനാലു പിഴുതൊപ്പു് അലഞ്ഞുവരും ഒരിയുന്നവനത്താൻ അടിച്ചൊക്കു്, അനാഥി അസ്ത്രത്തോന്നാരി വെണ്ണനെ പാക്കാക്കി ശതുർന്നനത്തല്ല. അതാനും അമ്പന്റെ ദാഹനത്താൻ ശിശുവുവോളിപ്പു. എണ്ണ, അന്നനാകരാചെരിച്ചു കരകി എറിഞ്ഞു ശതുർന്നന്റെ ശാരിത്താൽ നല്ലൊന്നു കഴുകും അദ്ദേഹം അതൊട്ടുകി തിശ്ശൊന്നാരി നാലപരിത്തും ചെയ്യും. രണ്ടു ശതു മരിച്ചുവെന്നു തീച്ചയാകയാൽ വാണൻ ശുരമെടുക്കുവാനായി പോകുന്ന ഭക്ത്യനുളെടുത്തൊക്കെ ഞ് ശോചനകടന്നു പോകാൻ ഇടയ്ക്കും അപ്പൊത്തെയും ശതുർന്നൻ ഉന്നെന്താരിനു് ദിവാച്ചയമോരി നില്പായി. ഒരു അയ്യയത്തിൽനിന്നു് അപ്പൊഴ്ത്തോ ദിവ്യ പ്രകാശം കൊണ്ടു് വോകമത്രയും അഗ്നിമയമായിത്തീർന്നു. ക്രോധത്താകുന്നതായ ശതുർന്നൻ നിമിഷനേരംകൊണ്ടു് ഒരു ശതത്തെ അശവെട്ടുതൊ പെരുമാറത്തക്കയ്ക്കും അവൻ ജീവൻ വേർപെട്ടു നില്പതു മറിഞ്ഞുപിന്നു. തൽക്ഷണം

യേശുവിൽനിന്നും. അദ്ദേഹം നിമിത്തം അക്കാലകാലപാശ്ചാത്യർക്കു കഴിയാനിടയായ സന്ദർഭങ്ങളെപ്പറ്റിയും മാതാപിതാക്കളായ മാതാപിതാക്കളുടെയും സംഭവം, കേൾക്കുന്നവർക്കു പൊതുവായും പെറ്റുവന്നവർക്കു പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും.

അതായതും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും.

(വാ ൨൦)

ഈ ഗാനം സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കേൾക്കുന്നവർക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായും. അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പൊതുവായും അറിയാൻ കഴിയില്ലാത്ത കാര്യം കണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നതായും.

നികന്മാരോ, അഗ്രമണമുൾ കാണുന്നതിനേയും കേൾക്കുന്നതിനേയും പറ്റി അതൊന്നും ചോദിക്കരുത്. ദിവ്യന്മാരായ മന്ദർഷിമാരുടെ പുണ്യചടങ്ങുകളിൽ വിവിതങ്ങളും അഗ്രന്മാർക്കുള്ളതായ ഉന്നതം സംഭവങ്ങൾ സാധാരണങ്ങളായോ അപരമപ്പറ്റാ മന്ദർഷിയാട്ട് ചോദിച്ചുറിയുകയെന്നത് ശരിയല്ല.”

പൊന്നിന്റെ ഉദയവും സമധാനിപ്പെട്ടശേഷം ശത്രുക്കൾ കിടക്ക നാമി പേരിട്ടിട്ടുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചാത്താശ്വമേധിവി ഹൃദയനായ ശത്രുക്കൾക്ക് വേശംപോലും ഉപദേശിച്ചു. രാമചരിതമാണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയസിന്ധിയെ ചർച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗീതനീതിയെ പരിഹരിക്കുകയുമാകയാൽ ചോരപ്പട്ടണവും സ്വരവും രാമചരിതവും അദ്ദേഹത്തിനടുത്തു കേൾക്കുന്നതുപോലെ പൊന്നി ഉദയാസമയമായപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ നിന്നിരുന്നതിനേക്കു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ചുവരി പിറന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റുന്നതു് സാധ്യമായികൾ എല്ലാം ചെയ്തു് പൂർണ്ണമായൊരു വാഴ്ചകിയുടെ അരികുകയറുന്നതു് കൈകളുപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്തു. —“കേവലം, ഏനിക്ക് രാമചരിതം കേൾക്കാൻ തിരുന്നിരുന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അത്രാനുപദം തരുന്നതാകുമെന്നു്.”

അന്നതരം മുനിയുടെ അനുവാദാനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു് കൃതാർത്ഥനായ ശത്രുക്കൾ അനുമാമികളോടുകൂടി അതുരിയിട്ടു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടേറ്റേറും അത്തരപ്പെരിൽ ചെന്നുചെന്നു. ഖവണാസുരനെ നിഗ്രഹിച്ചു് ചോകാതിയുണ്ടെല്ലാം അകന്നി വിജിതനായി വന്ന അന്ത

തി "ജെന്റ" കടന്നു വന്നു. ഒരു മന്ത്രിയെപ്പോലും
 കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? മൂന്നു മണിക്കൂറോളം അങ്ങനെയോ
 കണ്ടിട്ടില്ല. നിന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കൂട്ടം പേരും
 ചെന്നു. കൂട്ടം അവിടെ നിന്നും ഉറപ്പായി
 പോയപ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം അറിയാൻ
 ചെന്നു. ഈ കാര്യം അറിയാൻ അവിടെ നിന്നും
 പറ്റിയും ചെന്നു. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 പതിനാലു മണിയ്ക്ക് പത്തുമണിയ്ക്ക് ചെന്നു
 ഈ പേരും അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 കണ്ടിട്ടില്ല. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 നിന്നു. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 നാലുമണിയ്ക്ക് പത്തുമണിയ്ക്ക് ചെന്നു
 അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 ചെന്നു. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 കണ്ടിട്ടില്ല. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം അറിയാൻ
 ചെന്നു. അവിടെ നിന്നും ചെന്നു
 പത്തുമണിയ്ക്ക് പത്തുമണിയ്ക്ക് ചെന്നു
 അവിടെ നിന്നും ചെന്നു

[illegible]

புதுச்சேரி நிதித் துறை அமைச்சர் சி.வி.சண்முகம்
 அவர்கள் கருத்துரை: (புதுச்சேரி, 11.12.2019).

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ അനുഗ്രഹിച്ചു. മറ്റു മാർഗ്ഗമായി
 മേയ്യം വെട്ടിപ്പ് അനുഗ്രഹിച്ചു. അതിനാലും വാണി സ
 ത്തപ്പുനായി വിജയനാഥൻ പാർവ്വതിക്ക് വിമാനമ
 ലംഭനം ചെയ്തതുകൊണ്ടു മേയ്യം നേടിയിട്ടു.

“കാണാതിപനാന്റെ കാമൻ
 പൊന്നെപ്പുണ്യനായി പാ
 വർഷകാലത്തു മേയ്ക്കി-
 ന്നാരികളെ തിരുൾപോലവെ.”

നാലാം അദ്ധ്യായം.

(തുടർച്ച)

ശ്രീരാമൻ — “നാലാം അദ്ധ്യായം പ്രാമുഖ്യകാലത്തു
 ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൽ നാലാം അദ്ധ്യായം. ഇനി ഒരു വർഷ
 സേതു നിമിഷമെന്നെ കാൽ വിധമാക്കുന്നു. ധർമ്മ
 മീതന്നും സുധാധർമ്മമാണല്ലോ. പ്രാണപ്രിയരാ
 യ നിങ്ങളോടൊന്നിച്ചു കഷ്ടതകളെ കഴിക്കണമെന്നു
 ഞ് എനിക്കുള്ള കൗതുകം. അകമകൊണ്ടു മാത്രൻ
 വരുന്നതും നേടിയതും, ദൈവൻ അനുഗ്രഹിച്ച കീർത്തിക
 ലയെ പ്രാപിച്ചതും സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.”

മേനൻ — “ധർമ്മം, ഭൂമിയും, യശസ്സും അങ്ങനെയ്
 സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ അങ്ങയെ

മോകങ്ങൾനിന്നിട്ടുംകാല-
 രത്നാളമായാർക്കു കീഴിലാം!
 അങ്ങാക്കങ്കകനീമകാ,
 നമിക്കയാണു മഹാമേല!
 നീ ചൊടിക്കിൽ ക്ഷണംപോലും
 വാഴാ ഗുരുൻ സുരേശ്വര!
 എന്നാളങ്ങളുകാത് വിട്ടപ്പോൾ
 പ്രീതിയോഗം വെച്ചുപോ,
 അന്നതൊടുവകങ്ങൾക്കു
 നാഥനെന്നതരുതിയായ്.

അതുകൊണ്ട് അവിട്ടുന ഗുരുനാതി ചുഴലാരോ മേലു
 കത്തിനില്പാറും കൈയുണ്ണു. ഈ ദേവന്മാരെല്ലാവരും
 അങ്ങാക്ക കാത്തിരിക്കയാണു. അങ്ങാക്കു ഏതൊരാൾ
 ഇത് വരുന്ന സമയവും തുണചെയ്യാറുള്ളതു് അങ്ങുന്നാ
 ണല്ലോ. അങ്ങല്ലാതെ മിനാഗ്രന്ഥനായി മഹാമാളെയും
 അങ്ങാറു കാണുന്നില്ല.

ഇന്ദ്രന്റെ ബാധിതരുള്ള വാക്കുകൾക്കുട്ടു് വില്പനപറ
 യെ — “പുത്രൻ പണ്ടുണ്ടെന്നു മഹാമാന്യനാണു്. അറ
 നവനിൽ വിശിഷ്ട, പ്രീതിക്കു മുമ്പിരിക്കുമാണു്. അതി
 നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രിയത്തിനുചേർന്നു് അവനെ കൊല്ലുക
 യെന്നു അന്തരം എനിക്കൊരിക്കലും ചെയ്യാൻ തരമില്ല.
 അന്തർ ചൂണെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഇന്ദ്രനു
 തന്നെ വൃത്രനെക്കൊല്ലുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. എ
 ന്ന്റെ മരംകും ഇന്ദ്രനിലും, മഹാമാതാക്കും കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും, മൂ
 ന്നാമത്തെ ഭാഗം കീഴ്മിട്ടും കലരുന്നുതാണു്. വൃത്രനെ ഇ

ഇതുകൊൽവാൻ അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും കഴിയുന്നതാണ്.”

വിഷ്ണുപറഞ്ഞു കൊടുത്ത ഈ ഉപാദേശകേട്ടു സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ദേവന്മാർ പുല്ലാവതം വൃത്രൻ കപസ്സിൽ നന്നാക്കുന്നതിനെയും പോയി. ഉഗ്രതപോനിഷ്ഠനായിരുന്ന വൃത്രനെ കണ്ടപ്പോൾ അന്നു ദേവന്മാർ പെട്ടിച്ചുരങ്ങളുപോയി “ഏവ വൃണുജീവനശ്ശാല്യമെച്ചുണ്ണതോലിപനീദാ” എന്നവിചാരത്തോടുകൂടി ദേവന്മാർ വല്ലാതെ അന്ധനായശോയി. അർക്കനന്തരേണ ദേവേന്ദ്രൻ വശ്രായുധമെടുത്തു വൃത്രന്റെ ശിരസ്സിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി അയയ്ക്കയും ചെയ്തു.

അ സമയത്തിൽ,

“മോഹകൊരാഗ്നിശ്ശോഖൈ
വർഗീപുച്ഛിച്ഛുപാശൈര്യം
ലീഴം വൃത്രശിരസ്സോഖൈ
മോഹം ചാടിച്ഛാണ്ടുപോയ്.”

ഏതനെ കൊന്നതു നന്നായില്ലായെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹൻ അവിടെനിന്നോടിറങ്ങി.

“ചാരുശിരന്റെ പിന്നാലെ
പാച്ചിലായ് ബ്രഹ്മഹത്യയും,
അവന്റെ മെഴിലുംകേറി
മുഖച്ഛേദനേറ്റതേ
ശത്രുവെശ്ശാല്യവും ശക്ത
നില്ലാത്തശ്വാഭിദേവകൾ”

വീണ്ടും മറ്റൊവിഷ്ണുവിന്റെ അരികിൽചെന്ന് സങ്കല്പമുണർത്തിച്ചു. —

പന്നിഴയ ഗതി കരേണമേന!
 ലോകത്തിന്നു നാദിജന്മ,
 സമസ്തകൃതകർമ്മങ്ങൾ
 വിട്ടുപാതി ദിവിപ്പവൻ!
 നീതാനീവൃത്രംതൊഴു
 ശക്രനെ ബ്രഹ്മഹത്യയും
 ഞാഥിത്തേ സുഹൃദ്യഹ്വ!
 നൽകതിന്നൊരു കോപനം. 1

മഹാവിഷ്ണു അച്ഛാരി ഭവന്താമോടു പറഞ്ഞു - 'ഇ
 ഞൻ മൽപരമായി ഒരു താനും ചെയ്യാം. ഈ ദുഃഖത്തി
 ന്നാൽ തന്മൂലം നിവൃത്തിപരത്താം അശ്വമേധം
 ഏതെന്ന ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്താൽ ഇ ഞൻ പഴയപടി സ്വ
 സ്ഥാനം സുഖിയുമായി ഭവിക്കും'.

ദൈവനാൻ ബ്രഹ്മഹത്യായിവന്നിടത്തും കൂട്ടുക
 നായിരുന്നു. "മഴയ്ക്കും പ.യ,പോകാം" അദ്ദേഹം കുറ
 ചുകാരം കണ്ണുപ്പെടുത്തുന്ന ചെട്ടു

പ്രപിന്നിടോരായിരക്കണ്ണുനില്പ്തെടു പകഴന്നുപോയ്
 ശ്രവണശിശുപോലായി വരണ്ടുമാറുണങ്ങിയും,
 വന്നിപ്പോയി പുഴകളുടക്കുമെളുമാക്കുവേ,
 കൈവയ്പ്പാണിമറിക്കുവേയ്ക്കു ചരിപ്പാത്തതുകൊണ്ട്."

ലോകത്തിന്റെ ഏതാവുമായ അപരപാതരുകളെ
 ഭവന്താർ കൈക്കൂടി മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ഉപദേശാനുസ
 മണം അശ്വമേധത്തിന് വേണ്ടകരുതലുകൾചെയ്തു താനാ
 നത്തരം ബ്രഹ്മഹത്യ സ്വപ്രകാശിനായിത്തന്നെ തന്നിടത്തു
 പാർപ്പിടക്കേണ്ടതാണ് ഭവന്താമോടു പ്രസന്നസമേതം

ചൊരിച്ചു. ദേവന്മാരുടെ അജ്ഞാനസമരണ മേൽ നാ
ലായിട്ടു പരസ്യം ചെയ്ത ചൊരിച്ചു പ്രവർത്തനം പരസ്യം.—

“കരംശനാവമരവൻ
നീർ നിറഞ്ഞു കളവാർകളിൽ,
വർഷത്തു തന്നെ പരസ്യം ചെയ്താൽ
ഗർവ്വാനിതാമ ചാരണി,
മന്നവനാ പരസ്യം ചെയ്താൽ,
പ്രവർത്തനാനിതാമ ചെയ്താൽ
ചാർത്തിട്ടുവൻ സംശയമി-
ല്ലിക്കുമിപ്പതു സത്യം.
മൂന്നു പരസ്യം ചെയ്താൽ
മൂന്നു പരസ്യം ചെയ്താൽ,
താതന്നെ, താതന്നെ, താതന്നെ,
സ്രീ കളിന്ദനാമ ചാരണിതാൻ.
നിർദ്വേഷം പ്രവർത്തനം
ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ,
ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ,
ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ ചെയ്താൽ.

“അതുകൊണ്ട് ചിന്തനാതാതാമം വേണ്ടില്ല. നി
ന്നു ചിന്തനാതാതാമം ചെയ്താൽ കഴി” എന്നായിരുന്നു ദേവന്മാർ
മുഖം പറഞ്ഞു മറുപടി. ബാധയിൽനിന്ന് വേർപെട്ടു
നിൽക്കുന്ന യഥാവിധി സമാപിപ്പിച്ചശേഷം നിർവൃ
തനായും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലാതമ്യം ഇ
ത്രമേൽ മഹത്തരമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മഹാമഹിമയെ
രുന്ന അദ്ദേഹം തന്നെ തന്നെ നൽകേണ്ടതെന്ന്
അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ച് ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ശിവനീചിതം ഹിനോദധാവസനാതിമിജ്ഞ സമ
 തന്തായിരതം ഇളമഹാമാജാപു' നാത്യാട്ടിനായി തെ
 വനത്തിൽ പ്രദോശിച്ചത്. അവിടെ ചെന്ന സമയത്തു
 ന്ന ശിപുപുത്രായം നിമിത്തം മാജാപു മൂട്ടുമെല്ലാം സ്രീ
 കളാതിപ്പീന്ത. ഈ വിചക്ഷണാധിതികളു മാജാപു എ
 തെന്തില്ല. തപാൽ, തപാൽ, ശിപുന്റെ ശക്തി
 യാതി. തന പ ചിട്ടു അദ്ദേഹം വല്ലാതെ പേടിച്ച്.
 ഉടനടത്തം സൈന്യം അടങ്ങാതി ശിപുജനം ചെയ്തു.

“എന്നിടത്തുനിന്നു മാജാപു
 പാർട്ടാതെ, മഹാജനാ!
 പുണ്യ ഭാരതത്തിൽ നെടുവീ
 വരണമേക സുപ്രഭ!”

എന്നുപോകുമ്പോൾ ശിവനുടെ പ്രത്യക്ഷനായി.
 വിചാരിക്കുന്നതാകട്ടെ മാജാപുക്കു പുണ്യപരാതിച്ച് ക
 ന്നാൻ വാഴും മാജാപുക്ക് സാവശ്യപ്പെട്ടില്ല. തന്റെ
 കാര്യം മാജാപുക്കുവേണ്ടി നിവൃത്തിവരുത്താമെന്ന് കരു
 തി മെണ്ണിൽവെട്ടിയ ഉളൻ പാട്ടുതീർപ്പാണെ മേിച്ചു
 തുടങ്ങി.

“സുഭദ്രാ, ദയാകാരിയേ! പരദാമിനിയാണേനി!
 അതേ ചരമമേനി! ദാമി! മേച്ചു ചേർത്തുയ്യേണേ!”

അ മാജാപുക്കു അഭിമതമറിഞ്ഞു ദേവിയാകട്ടെ
 പരമേശ്വരന ഹിതമായി പ്രത്യക്ഷനായിക്കൊണ്ടിങ്ങനെ
 പറഞ്ഞു: —“പരമേശ്വരം വിനാശം ദേവനും, മഹാപുരുഷി
 ന്നാദം തനാം. നിന്റെ ഈ മരണാലുള്ള വരരുതെ വാ
 ന്തിക്കൊരു ക.”

അതുകൂട്ട് അശുഭശുഭശാശ്വതം നിറഞ്ഞ മര
മാറ് ഇഴവിരം പ്രാർത്ഥിച്ച് —

“എന്നിങ്ങേയ്! തെളിഞ്ഞുകിട്ടി
മണിൽ നേരൻ ചേർന്നൊട്ടും
അതെന്തെന്നാലും പെട്ടെന്നായി-
ട്ടാണു ചുങ്കൊരു മാസമേ ”

ഇളയൻ അഗ്രാഹാർനിന്നു സവിദ്യ ചാരതന്നെ മേ
വി കൊടുത്തു. വിശേഷാൽ, ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന മാസ
ത്തിലെ കഥ പെട്ടെന്നായിരിക്കുന്ന മാസത്തിൽ, പെട്ടെന്നായി
ക്കേൾവാഴ്ന്നു വന്നാൽ മരണാധിപിതം വെട്ടും നിന്നു
സ്മരണയുണ്ടാകുന്നതല്ല” ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി ഭേദി
ക്കേറ്റുവെക്കുന്ന നൽകി. വാഗ്ദാനം മരണാധിപിതം കേ
മാസം ഇളയൻ, മാറ്റം നൽകി ഇളയൻ ചുറ്റുന്നത വെട്ടും
കൂടി.

അതെന്തെന്നാൽ സൂര്യൻ സൂര്യൻ തന്നെ
നീന്തിയാൽ സൂര്യൻ സൂര്യൻ തന്നെ. മാറ്റം വന്നാൽ
യെ കേൾവെത്തിൽ കേൾവെത്തിൽ നൽകുന്നതെന്നു അ
ങ്ങനെ അവതന്നെ പെട്ടെന്നായി സൂര്യൻ തന്നെ, അ
വിടെ,

“കേൾവെത്തിൽ ഇളയൻ ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി
തൻകേൾവെത്തിൽ ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി തന്നെ,
നീന്തിനടക്കൽ കേൾവെത്തിൽ ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി
തന്നെ. കേൾവെത്തിൽ നൽകുന്നതെന്നു അവിടെ.”

ചുറ്റുന്നത അവതന്നെ ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി. അതെന്തെന്നാൽ
തന്നെ ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി ചുറ്റുന്നത വെട്ടുംകൂടി.

അവൻ വിചാരിച്ചു — “വാനവസ്ത്രീകളെക്കാൾ സൗന്ദര്യമേറിയവനായിത്തീരുന്ന ഇവളാവാൻതന്നെ.”

“ദേവസ്ത്രീകളിലെല്ലാംതന്നെ അതിമാന്ദ്യം മുൻകണ്ടിട്ടില്ല അതിൽ ചത്താലോരോരുത്തരും അന്നുതന്നെ പേട്ടാലോരോരുത്തരും പെട്ടെന്നുതന്നെ മരിക്കും.”

ബുദ്ധൻ ക്ഷണത്തിൽ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കരകയറി, അല്പനേരം കയറി നിൽക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വിചിത്രമായിത്തീർന്നു. “ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ സ്വർഗ്ഗത്തിലും അവിടെയെല്ലാംതന്നെ അതിമാന്ദ്യം മുൻകണ്ടിട്ടില്ല അതിൽ ചത്താലോരോരുത്തരും അന്നുതന്നെ പേട്ടാലോരോരുത്തരും പെട്ടെന്നുതന്നെ മരിക്കും.”

ബുദ്ധൻ “ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ സ്വർഗ്ഗത്തിലും അവിടെയെല്ലാംതന്നെ അതിമാന്ദ്യം മുൻകണ്ടിട്ടില്ല അതിൽ ചത്താലോരോരുത്തരും അന്നുതന്നെ പേട്ടാലോരോരുത്തരും പെട്ടെന്നുതന്നെ മരിക്കും.”

ബുദ്ധൻ “ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ സ്വർഗ്ഗത്തിലും അവിടെയെല്ലാംതന്നെ അതിമാന്ദ്യം മുൻകണ്ടിട്ടില്ല അതിൽ ചത്താലോരോരുത്തരും അന്നുതന്നെ പേട്ടാലോരോരുത്തരും പെട്ടെന്നുതന്നെ മരിക്കും.”

“സൗന്ദര്യം പ്രിയപ്പെട്ട-

സൗന്ദര്യം സൗന്ദര്യം സൗന്ദര്യം!

മെരുക്കുന്നിപ്പൊഴൊഴെ!

മൃഗമന്ദാൽ സ്തംഭഭരണമന്ദാ”

ഇതി - “കുലമാരിനി താൻ വെന്ത !

നിന്നയിനത്തിൽ നില്പവര

ശാശിജ്ജേകണ നീ മാത്ര!

മെയ്യുകൊൾകു മഹാമന്ദാ”

സംഗ്രഹനാമ മൃഗാൽ അച്ഛാർത്തനേ അപരമ
ഗ്രന്ഥവർത്തി പരിണാമം മെയ്യുകൊൾകു മഹാമന്ദാ
മെയ്യുകൊൾകു മഹാമന്ദാ”

“പിന്നെ മാസം തികഞ്ഞാറെ

മൃഗാൽ മഹാമന്ദാമന്ദാ

പ്രജാപതിസുതൻ ശ്രീമാ.

അവനാൽ കൈമാറി

അവൻ കൈമാറി

അവൻ കൈമാറി

അവൻ കൈമാറി

അവൻ കൈമാറി

അവൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ
കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി.
അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ
കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി.
അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ
കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി.”

അവൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ
കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി.
അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ
കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി. അതാൻ കൈമാറി.”

ശാസിക്കുക. പെടിക്കണ്ട. കാര്യം കിഴങ്ങു കഴിച്ചു നി
 ഇവിടെത്തന്നെ പാതുക്കൊറുക.”

“താമ്രാർ — പക്ഷാത്യാർ കഥാത്തൽ, അന്നെന്റെ താമ്ര
 ഭാരവും പുറന്നെന്തെന്നും കഴിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. എ
 ന്നാൽ സ്നേഹനിധികളായ ഭൃഗുക്കൾ ചിരിഞ്ഞിരിപ്പാൻ
 എന്തിന് ശേഷമിടും. ശത്രുക്കളെപ്പോലെ പെരായ പു
 ന്നൻ കൃത്യപുത്രൻ താമ്രം കഴിച്ചുകൊള്ളും. എന്തിന്നി
 യിവിതം ചേർക്കും.”

“പുത്രൻ — താമ്രം കഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും. ഒരു വർഷം
 ഇവിടെത്തന്നെ പാക്കു നമ്പരം അന്നവിടുത്തെ അരിപ്പു
 അരി നിറവേറ്റിത്തരാം.”

“പുത്രൻ — താമ്രം കഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും. ഒരു വർഷം
 ഇവിടെത്തന്നെ പാക്കു നമ്പരം അന്നവിടുത്തെ അരിപ്പു
 അരി നിറവേറ്റിത്തരാം.”

“പുത്രൻ — താമ്രം കഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും. ഒരു വർഷം
 ഇവിടെത്തന്നെ പാക്കു നമ്പരം അന്നവിടുത്തെ അരിപ്പു
 അരി നിറവേറ്റിത്തരാം.”

പൂർണ്ണവൃത്തം വൃത്തം ഇവയ്ക്കു നന്നായ മാനദണ്ഡം മാർഗ്ഗം വുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നു ആനന്ദ ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളതു ഇളയനാൾക്കാരു് അതു നടത്തിയാൽ കാര്യം മംഗളമായി വരികാം. നമുക്കൊക്കെയുടീ അതുതൻ നടത്തിക്കാം.”

ഇങ്ങനെയൊന്നും എന്തും സമ്മതിച്ചു. യുവാക്കൾ അത്രയെങ്കിലും സ്നേഹം വെച്ചുവന്ന യാഗം അതേയ്ക്കു മാതിരി. സംവത്സരാങ്കുരത്തിലൂടെ ശിഷ്യനായ മരുതനാ യിരുന്നു യാജ്ഞി. യാഗം ആദ്യത്തിൽ ഒരു നല്ലവഴി യായി യ യോഗസ്ഥനായ മ യാഗവേദം പൂർണ്ണ സമാപ്തനായ പരമേശ്വരൻ ചെന്നു. —

“നമിച്ച് നമിക്കട്ടെ. യാഗം പരിപാടി. ദിവ്യേന്ദ്രരേ അനിഷ്ടാനം മീടാൻ എത്രയെളുപ്പം ഇതോടൊന്നിനും?”

പ്രാമണ്യം അതെല്ലാം അറിയാതെ, ഇങ്ങനെയൊന്നും അനുകൂലം യാഗം നടക്കുന്നുവെന്നു വെച്ചു. ദൈവം സന്തോഷം അറിയിച്ചു. നന്നായി നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രകാരം മെഴു സൂത്രപ്രകാരം അതെല്ലാം ചെയ്തും മെഴു

അനന്തരം ഇളയനാൾക്കാരു് അതിർത്തിയെക്കുറിച്ചു് മലയാളത്തിലായി പ്രതിസ്താനം നടത്തേ പണിമെത്തിച്ചു് യാജ്ഞിയിൽ യാഗം നടത്തി. അതിന്റെയ്ക്കുതന്നെ യാഗം അതിർത്തിയെക്കുറിച്ചു. ഏതെന്നാൽ യാഗം ചെയ്തതും പുതുവസ്ത്രം പ്രതിസ്താനപതിയായി സ്ഥാനം അതിർത്തി മെത്തിച്ചു് ഇളയ സമാധിയാളായിച്ചു് പ്രാമണ്യം പൂരി.

നായി നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ച് അനേകം ഭൂതപിടകളെയും കണ്ടുകിട്ടി.

അതിഥിപൂജയ്ക്കും മറ്റുമായി ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ എല്ലാപ്പോഴും തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു.

“സുഗ്രീവനൊരുമിച്ചു
 വന്ധ്യന്മാരായ വാനരർ,
 താഴ്വരയോടേവരും കൂടി
 ബ്രാഹ്മണരെ വിളമ്പിനാർ,
 ചോരയിട്ടു നിശാഭന്മാർ
 പലർ ചൂഴ്ന്നു വിളിപ്പണൽ
 പൂജിച്ചാരുമുണ്ടുവെന്ന്
 സ്തുതിക്കുക നിശാഭന്മാർക്കു.”

(വാരാഹ)

ഇത്തരത്തിലായിരുന്നു ഭാരതാപ്തപ്രാപ്തികളും ചെയ്തിരുന്നതു്. എവിടെയെങ്കിലും നോക്കിയാലും സകല വേദങ്ങളും സംസ്കാരവിഷയം അപരമധർമ്മവിശേഷത്തെപ്പറ്റി അന്നെന്നായി “കർമ്മവിശിഷ്ടം നൽകുക, അത്ഭുതങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുതന്നു, അന്ധർ ചോദിക്കുന്നത് സർവ്വം കൊടുക്കുക.” എന്നിങ്ങനെ ആദ്യം എല്ലാപ്പോഴും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“വാരാഹ യാചകർ തൻ ചുണ്ടിൽനിന്നുല്പത്തിനുമുന്നേ
 കൊടുത്തതായ് അൻകാണാതില്ലാത്ത പരമശിവം
 അതും മലിനനായതില്ലാത്തതായ് ക്ഷീണനായുമെ
 റ്റുഷ്ടപുഷ്ടനും തിങ്ങാ മാലാവിൻ മഹേഷ്വരിയിൽ.
 അങ്ങനെയോഹ് മാം പ്രാപ്തവേദങ്ങളു മുനിമാർക്കു

കാർത്തില്ലാവിതും യാഗ, മുങ്ങാതില്ലെന്നുള്ള
 ആപേക്ഷാൽ വേദമതമോ, പൊന്നാമ്പൻ കിട്ടിത്തേ
 യന്നാപിക്ക തനകിടീ അപേക്ഷാലാഭമേ മനയും
 എല്ലാമുണ്ണാഴ്ന്നു കെട്ടുന്നതാൻ കൂട്ടു കാണാതിരുന്നതേ "
 (വാ-൪൦)

മോക്ഷത്തിനെന്നു, വാഗ്ദത്തം മനോരമത്തും
 ഇത്രമേൽ വാഗ്ദത്തം കെട്ടാൻ നാഗി ചിട്ടെന്ന് മന
 ഷികാർ ഉള്ളതും ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടു

പ്രകൃതിയുടെ നിന്ന കടന്നു
 വെട്ടാമുറക്കും
 വാഗ്ദത്തം കാണാതിരുന്നതേ
 മോക്ഷമെന്നാണെന്നും."

ഇങ്ങനെയുള്ള വിവിധാധാരങ്ങളോടും, പരവി
 യത്തിലുള്ള ഭാഗ്യമേകുന്നോടുകൂടി ആ യാഗം തരംഗി
 ക്കു വർഷം മേൽ തികഞ്ഞു.

യാഗമോദാധാരം ഇങ്ങനെ ചളി കടമായി നെ
 ഒന്ന സമയത്ത് വെള്ളം വാഗ്ദത്തത്തിൽ അനേകര
 ഹൃദയം വെട്ടാമുറക്കും വാഗ്ദത്തം വാഗ്ദത്തം
 യാഗമോദാധാരം കാണാതിരുന്നതേ മോക്ഷമെന്നാണെന്നും
 കടന്നു, കടന്നു യാഗമോദാധാരത്തിൽ സമയം
 നാഗി പാത്രം കാർത്തികത്തിൽ നിന്നു അനവധി
 വെട്ടാമുറക്കും വാഗ്ദത്തം കാണാതിരുന്നതേ
 മോക്ഷമെന്നാണെന്നും."

വിവൃതമായ ആ മനസ്സിനുവേണ്ടി പാത്രം
 കെട്ടിയുണ്ടെന്നതേ മോക്ഷമെന്നാണെന്നും ഇതിനും മറ്റും

വിനം അട്ടുക്കുളം പഞ്ചായത്തിൽ, അന്നത്തറം ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിൽ.

അന്നൊരു ദിവസം വാല്മീകി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ
 രണ്ടു കുട്ടികളെ വാളിച്ച് ഇങ്ങനെ നിർദ്ദേശിച്ചു. - നി
 ങ്ങൾ രണ്ടുപേരുംകൂടി ജയിന്റെ മേൽക്കൂട്ടം കൂടിയാടണം
 മീടും, ദേവഗ്രാമനാലമ്പലങ്ങളിലും, മാതൃപാലശാലകളിലും,
 മാതൃമന്ദിരങ്ങളിലും ഗ്രാമപ്രദേശം മുഴുവനായിട്ട്
 മോപ്പാങ്ങുകളിലും, കുമ്പളം തടവിലും, താലികളുടെ വെരി
 യത്തിലും കലനാ നിന്ദ താക്കം കളിച്ച് തക്കവേലം രാത്രി
 യണം താനും ചെയ്യണം. കനീടം താനും തന്നെത്തന്നെപ്പോ
 വമ്പുണ്ടായ ഈ മോപ്പാങ്ങുകൾ കെട്ടിപ്പിടിക്കുക. എ
 ന്നാൽ നീങ്ങൾക്കു സമസ്തം കഷ്ടമാകും. ഈ ഉപദേശത്തെ
 മൂലം പട്ടണത്തിന്റേ പൂർവ്വഭാഗം പാർക്കാൻ ഭവി. നി
 ങ്ങൾ പാട്ടുന്നതുകേട്ട് കൂട്ടിയിതന്നു. രാമവരൻ വിളി
 ക്കു പാടാൻ പറയുന്നപക്ഷം വേദവേദങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം,
 തത്ത്വശാസ്ത്ര പാഠകുമാരന്മാരായവരും. തദദിവസം ഇരുപ
 തുവർഗ്ഗത്തിൽ കൂടുതലായി പാടേണമെന്നിട്ട് നിങ്ങൾ
 പാടുന്നതു പഴയതായി വേദം ആയിരിക്കട്ടെ. ആ ഒരു
 ഉദ്ദേശമേ നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകട്ടെ. കാര്യം കിട്ടണം. ക
 ങ്കിച്ച് അശുഭമായി ചെരിയുന്നതും സമീപം നമുക്കു പ
 ണത്തിന്റെ, അവശ്യകതയെ ഇല്ലാത്ത രാമവരൻ നി
 ങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തെ പാലമെടുപ്പാൻ ചൊരിക്കുകയാ
 ളെന്നുകിട്ടി. അങ്ങനെ വാല്മീകിയുടെ ശിഷ്യന്മാരായെന്നു
 രാത്രി പരഞ്ഞെടുത്തു. അസാധാരണമായ ഒരു സന്ദർഭ
 നിരന്തരതയോടെ ഇവ കഥയികളെ കൂട്ടിയിണക്കി കഴ
 പ്പുമാറണം വരാത്തവിധം വേണം പാട്ടാക്കേണ്ടതാൽ ൧൦

ജാപിതം ബലമാനം അശേഷവും തട്ടാതെ അന്ത്യമേൽ
വിനിയോഗിച്ച് അച്ചുതൊട്ടുതന്ന പാടണം മനുഷ്യരുടെ
തന്നെല്ലാ ജീവികളുടെതെല്ലാം പിതാവെന്നാൽ ധർമ്മശാ
സ്ത്രം രാജാവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. മാതൃകൊണ്ടു പ്രസ
ന്നനായ നീശ്ചിതപാരി നാളെക്കാലത്തുതന്നെ പാ
ട്ടുനാളിന് അന്തരായണം.

കുട്ടികൾ അതു സസഭ താഴ്മ സമ്മതിച്ചു

• അമ്മയ്ക്കുമാത്രം ന്യൂനീകമാണെന്നാക -

മനശ്ശിമാർ കാർദ്ദുപരിതപാപം

മനസ്സിൽ പച്ചപ്പടർപ്പുകൾ ചമഞ്ഞതാവാ

കുമാർസഭകളെ നാട്ടാതിപാട്ടുതന്നെ

അടുത്തതാഴ്മ പ്രദാനത്തിൽത്തന്നെ കുട്ടികൾ സ്താ
നവും നിതഃശാന്തയും ചമത്തിടയും മറ്റും കഴിച്ച് വാഗ്ദീ
കിയുടെ ആശ്വാസം പരമാർത്ഥകളായി പാട്ടുപാടി
നടന്നു. നാളെദിവസത്തിന്റെ നോവുവായില്ലാൽ വെച്ചു
പാടിത സഭയും അതു കേട്ട് അക്രമമനസ്സനായ രാവപൻ
വീടും വീടും അതിൽത്തന്നെ നിശ്ചിതനായിപ്പോയി.
അതു മുമ്പാകെപ്പോം അദ്ദേഹം കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.
അന്ത്യമേൽ അകാലമായ ഒരു സ്വരമാധുര്യം ശ്രീമാൻ
അസംഭവിച്ചിട്ടുതന്നെവിട്ടു

“പിന്നെക്കൊണ്ടാ താഴെ ഭൂപത്രിയിട്ടുച്ചുനിച്ചുപ്രദം

മുന്നോക്കത്തും നമുക്കു ന്യായപരമാണ്ഡിതർതമ്മെയും

പെരുമാണികളാർ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പൂർണ്ണമാനം പിജാതികൾ

സ്വരലക്ഷണ വിജ്ഞാനാദിപും പിജസത്താർ

പാട്ടുകാർവകുളങ്ങളെന്താർ വിശേഷി ചുഹന്നെനമർ
പാടാക്ഷരസമാസമുദയംമനോഹരവിശാലമർ
സമമാത്രാപിഭാഷാമർ പിന്നെയോതിയടുത്തു പർ
ക്രിയാകല്പങ്ങളറിവോർ, കാര,സാമന്യമുത്തുവർ
മാധുര്യമറിംഗിത്തന്നെന്താർ കേട്ടുടക്കാർക്കുവരും.

(വട-മ)

എന്നുവെണ്ട, വിവിതകലകളിൽ പാണ്ഡിത്യംനേടി
യുണ്ടെന്നും വേദം ഋഷികളും പൊതുവായ പരമേശ്വ
രാനും ആ സംവത്സരിൽ പന്നിയിടണമെന്നായിത്തന്ന
രമചന്ദ്രനിയോഗം. എല്ലാവരുംപന്നിത്തന്നെ പ്രാപ്തകാരി
കളും ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ ചാക്കകാമളയും നിസർഗ്ഗമണി
യതും ആയ ആ സ്വാമർ മെരുപേതം സമാമൃത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചു. കണ്ടുപർ കണ്ടുവർ, തങ്ങളുടെ നേത്രങ്ങളെ
ളെ ആ കുട്ടികളിൽ നിന്ന് ഒരു മാറുവാൻകൂടി ശ്രമമു
യില്ല. ഇമ്മ്യമിഴി തങ്ങളുടെ അതിരറിനമായ ദുരൂഷത്തി
ന്റെ ഫലമായിട്ട് ആ സമൃദ്ധിക്കൊക്കെ അപോലെ കരുതി.
അവരോരോരുത്തരും പലതും വിചാരിച്ചുതുടങ്ങി. ചി
വർതമ്മിൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു.—

“ഏന്താളും മാനുഷന്മാർ
ബിംബമാളിൽ ബിംബസന്നിഭർ,
ജടയുത്തുവല്ലെങ്കിൽ
രണ്ടാൽ ചുറ്റിക്കാഴ്ചയും,
വ്യക്താസമറിയാ നമ്മൾ
മാമനം പാട്ടുകാർക്കുമേ.”

ആ സന്ദർഭത്തിൽത്തന്നെ കുട്ടികൾ പാട്ടുതുടങ്ങി.
അതിമാനുഷമായ ആ ഗാനത്തിന്റെ രംഗീകരണത്തി

മകളുടേതല്ലാത്തതല്ല. മോഷ്ടിച്ചതല്ല നിന്ദാശാസ്യ
കാരകമല്ല ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം കടികൾ പാടിത്തീർത്തു.
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം കടികൾക്കു തുല്യമാ
യില്ല. എങ്കിലും കടികൾ കടികൾക്കു മാത്രമല്ല
വിചാരിച്ചു. മോഷ്ടിച്ചതല്ല പാടിത്തീർത്തു.
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം കടികൾക്കു മാത്രമല്ല
വിചാരിച്ചു. മോഷ്ടിച്ചതല്ല പാടിത്തീർത്തു.
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം കടികൾക്കു മാത്രമല്ല
വിചാരിച്ചു. മോഷ്ടിച്ചതല്ല പാടിത്തീർത്തു.
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം കടികൾക്കു മാത്രമല്ല
വിചാരിച്ചു. മോഷ്ടിച്ചതല്ല പാടിത്തീർത്തു.
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം കടികൾക്കു മാത്രമല്ല
വിചാരിച്ചു. മോഷ്ടിച്ചതല്ല പാടിത്തീർത്തു.

“മോഷ്ടിച്ചതല്ല നിന്ദാശാസ്യ
കാരകമല്ല ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം,
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം
കടികൾക്കു മാത്രമല്ല

(വാരാ)

അ മോഷ്ടിച്ചതല്ല നിന്ദാശാസ്യ
കാരകമല്ല ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം,
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം
കടികൾക്കു മാത്രമല്ല

“മോഷ്ടിച്ചതല്ല നിന്ദാശാസ്യ
കാരകമല്ല ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം,
പക്ഷേ, അത് കടികൾക്കു മാത്രം
കടികൾക്കു മാത്രമല്ല

ഗന്ധിൽ വാല്മീകീയർ ചിരകാലം അരികേയെന്ന് ഇങ്ങനെ
ചൊല്ലിപ്പിടന്നു. -

“സദ്യതന്മനകീയം സീത
ദോഷമനവളകീയം,
ഇങ്ങനെയുണ്ടിരിക്കട്ടെ
സമ്മതിപ്പിച്ചു ചിരകാലം.
മുനിമാർ പരമധർമ്മം
കൽപനസ്സുണ്ടെന്നു
പ്രകാശമെടുത്താൽ
മോക്ഷമെന്നു ധ്യാനത്തിൽ,
നാളെക്കാണു ശപഥം
മനകീയം കൈമാറി,
സദ്യതന്മനകീയം
മോക്ഷമെന്നു വിളിച്ചാൽ.”

സദ്യതന്മനകീയം സദ്യതന്മനകീയം എന്നു ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട്
ഈ കല്പനകൾ ധർമ്മമെന്നു തീർത്തിട്ടു.

മുനിമാർ അത്യാവേശത്തോടെ വാല്മീകീയനെപ്പറ്റി
അങ്ങനെയൊന്നും പറഞ്ഞു. അപരദൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ട് മനകീയം
എന്നു ഇങ്ങനെ അറിവില്ല. -

“മനകീയം എന്നതിൽ കൈമാറ്റമില്ലാ
നാനാമോക്ഷംകൊണ്ടു പ്രത്യേകമെന്നു

മുനിമാർക്കു സന്തോഷമുണ്ടെന്നു അറിവില്ല
എന്നു മനകീയം അറിവില്ല. -

“നന്നിട്ടുനാളെക്കൊന്നു സദ്യതന്മനകീയം
എന്നു മനകീയം അറിവില്ല. സദ്യതന്മനകീയം അറിവില്ല

വേഗത്തിൽ തിരിയെ വന്ന് നാനാഭനസംസേപിതനായ
രാമദളന്റെ തിരുമുമ്പിൽ വിചരമുണർന്നു.

അന്നന്തരം സഭ്യമോട്ട് രാമചന്ദ്രൻ കല്പിച്ചു —

“സേശിഷ്യർ ഭഗവാനാത്മദാർശനാദിനാ നരേന്ദ്രനും
സ്വീതന്തൻ ശ്വേതം കേരളപ്പിൻ മറുകാംക്ഷിക്കുവാനാമ.”

മുനികളും രാജാക്കന്മാരുടേയും സ്വപുത്രരും മുഴക്കി,
രഹസ്യമായ രാജ്യപുരംവരെ പുല്ലാവരം വീണ്ടുവീണ്ടും
പുക്കുഴി. അടുത്തദിവസം മാരാമനക “ഗുണിൽവെച്ചു”
സ്വീത, അത്മശുദ്ധിപരമായ ശ്വേതം വെയ്ക്കുന്നതാണെന്നു
ഈ ശ്രുതി എങ്ങും മുഴങ്ങി. ആ മാരാമനകസ്വയം കുറുക്കു
ആ വിതരം സന്തോഷമോദനമെന്നു ചിരിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം നൂ.

തിരുവനന്തപുരം.

അടുത്തദിവസത്തെ സൂര്യോദയം വിചിത്രസംഭവങ്ങളു
ടെ നാമ്പിനായിരുന്നു. രാവുവൻ മുനിമണ്ഡലത്തോടും
മറ്റനവധി ജനങ്ങളോടുകൂടി ‘യാഗശോഭയ്ക്കും
പൂജി. ധന്വന്തർവൃത്തികളായ വാനരന്മാരും, വിഭീഷണാ
ദികളായ അരക്കരും അവിടെ സന്നദ്ധരായി നിന്നു. സീ
താദേവിയുടെ സത്യം കേൾപ്പാൻ ആ ജനതയ്ക്കുണ്ടായിര
ുന്ന രഹസ്യം അപരിഹാരമായി. എല്ലാവരുംവെന്ന് രവ
പോലിളകാതെ നിന്നിരുന്നതായി നിന്നു. വാഴ്ചി സീ
താസമേതനായി അവിടെയെഴുന്നള്ളി.

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ
കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ
കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ
കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ
കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ
കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ

[illegible]

31.2.2008 : മോട്ടോർവെട്ടിക്യുവാൽ
വെച്ച് റോഡിൽ ഓടിക്കിട്ട് നന്നേക്കുറേയ്ക്ക്

[illegible]

ഈതാ ഭാരതേശ്വരി നീതി
യമ്മചാരിണി സുസ്രുത
മഹാ ധർമ്മം പരമേശ്വര
ജ്ഞാനാശ്രമസ്ഥിപരമ.
മഹാ കർമ്മം പരമേശ്വര
ജ്ഞാനാശ്രമസ്ഥിപരമ.
മഹാ കർമ്മം പരമേശ്വര
ജ്ഞാനാശ്രമസ്ഥിപരമ.

നിൽപ്പുനാൾ മുറുപ്പർപ്പർ
 അന്നീ ചൊൽവതു സത്യമാം.
 പ്രഭുവതസ്സുണ്ടു പത്താരുൻ
 ചമൽക്കാൽ താഴുന്നവൻ
 പൊതിവാക്കൊക്കമാറാൻ
 ല്ലിറർ നിങ്ങളെപ്പുണ്ണീർ
 തോന്നു ചാരുമന്ദം
 തപഃ ചെയ്യുവനാണു അൻ
 അതിൽമറന്നുകൾക്കൊന്നാ
 മുറ്റിപ്പിറ വിരചകൻ
 തെപ്പാർ തൊഴിലാൾ വാഴാൽ
 മുൻകൈയിട്ടില്ല പാതകം
 അതിൻ മാറ്റത്തിന്നു അൻ
 സീതനിസ്സാപനെങ്കിലൊ.
 നീത പുണ്യലിഖണമുണ്ടാ
 പൊന്നുണ്ടു പാട്ടിൽനിന്നു അൻ.
 ലവരേ നല്ല നടപ്പുണ്ടാർ
 പാപമൊന്നു പരിവൃതം

(പാ രാ.)

പരിമിത നാലു അംഗം ചാമുക്കു മൃദലം പ
 തിശുദ്ധം പാപസ്തർക്കാരം ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. ശി
 രാമപ്പിള്ളയുടെ അൻമാലാപം കണ്ടു ഞ്ഞിരിക്കുന്ന
 അ. അപരിപാ. പരമപ്പിള്ള അരു ശങ്കരകാഷ്ഠ
 നെ അൻ മരുന്നു. ദൈവ പാപമിതമനുഭവ അവി
 ദത്തക്കൊണ്ടു ഈ പരിതാപകാരാകർഷം ചെയ്തിട്ടു
 ഇ. അതു നിർദ്വേഷം തന്നെയാണു സീത ശപഥം
 ചെയ്യും.

അതുവരെ നിശ്ചയമായിത്തന്നെ ഭനാപതിയിൽനിന്ന് തൽക്ഷണം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നി അകാശമണ്ഡലത്തെ മുഖരിതമാക്കി. സകലപേരും ചരസ്തരം മുഖം നോക്കി ഒന്നാം ഹന്താനിന്ദ്രാണി വിസ്മിതരായിത്തന്നെ. മഹാരാജാവിതിനെത്തുടങ്ങാതെ പൊതുക്കണ്ണനിവരൻ ഏവർക്കും കെട്ടുറപ്പും വളർത്ത. അ സമയം ശ്രീരാമൻ അമ്മവി അന്ധിച്ച്, ദയാകൃഷ്ണമന്ത്രണായ മിഴിക്കൊണ്ട് സ്വീതരെയും മുറിക്കെയും വീക്ഷിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

നിന്തിരുമടി പറഞ്ഞാവതുതന്നെമനി
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയില്ലൊരുസത്യം
വഹിതേവനും മനാദേവനും വിവിതമനം
അതുദേവന്മാക്കിരുന്നെട്ടു ചെയ്യാതെല്ലാം.
അധനനാത് വിചാരിച്ചുവന്നുവെക്കുകിട്ടെപ്പൻ
നിന്തിരുമടിതു ചെയ്തുകൊള്ളേണമേ.
മുറും അനപവാദംപെട്ടിട്ടുതന്നെചെയ്തൻ
കുറമില്ലിപ്രകാരനാതിമാഞ്ഞല്ലയല്ലേ.
ഇന്നിനി മഹാജനഹിതമാവു സത്യം
തന്നയാമിവരും ചെയ്തിട്ടുപവാദം തീർപ്പാൻ.

(അ-മാ)

മഹാരാജാജ് വിനെയും പറയുകയാണ്.— “ഈ കട്ടികൾ പുറൻ കരണപുത്രർ തന്നെയാണെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമായിത്തന്നെ. സകലരായ ഈ പൊന്നത്തു കള്ള കള്ളപ്പാർത്തന്നെ അപമാനമായ ഏതൊരു ശരം സമസ്തംതന്നെ പുറൻ ഏതും അവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് ക്രമപ്രകാരമെന്നതായും എനിക്കുവേണ്ടിട്ടു. എന്നാൽ, ഹൈന്ദവനായ പുറൻ പ്രവൃത്തിയുടെ കഠി

എം എന്ന പരാക്ഷയാക്കി നിന്നു. സീതയെ വെടി
ത്തു എന്റെ പാപത്തെ അടപ്പിക്കിൽ, മഹാപാപത്തെ
അവിടുന്ന് സഭാം പൊറ്റത്തുള്ളണമെന്ന് അന്തപെക്ഷി
ക്കുന്നു."

- അപ്പോഴേക്കും അന്തരികമന്ദിരം സുരസംഭരി
ത്താൽ അന്തർവിതമായി. ബ്രഹ്മാവിനെ മുൻനിർത്തി ഏറ്റവും
ദൈവത്തോടു നിരന്തരമായി വാണിജ്യം നിർവ്വഹി. അദ്ദേഹം
നും, വേദാന്താഭിരുചിമുള്ള വിശിഷ്ടന്റെ പ്രാപ്തം വന്നോ
രാനവും പുണ്യമായിത്തീർന്നു. "ശ്രീരാമനാമകം സു
ചരിതമുമാം സീതാദേവി മഹാ സഭാം, "പരമേശ്വരനെ
നോക്കിക്കണ്ണനിർമ്മാണമാ-ൽ ഭക്തമനസ്സും നിറഞ്ഞു
ള്ള മാനസഭാവമാണ്" ഉടി ശൈലാപിനിന്നുകൊണ്ട് ഈ
വിധം മനസ്സും. എന്നാൽ ഗുഹാധിപി അതൊക്കെ
യ്ക്കു—

“അമ്മനസ്സാതൊരാളേ അം.

അമ്മനസ്സാ നിന്നതാൽക്കൊ

എന്നിങ്ങ മായാദീദേവി

പഴയൊന്നു തരണമെ.

മനസ്സാൽ തൊടിയാൽ പാപം

അൻ അമാർച്ചന മെന്തുകിൽ

എന്നിങ്ങ മായാദീദേവി

പഴയൊന്നു തരണമെ."

വൈദികദേവി ഇത്തരമുള്ള സമുപേയം നിന്ന
പ്രാപ്തമായ അദ്ദേഹം വാചാമൃതമാവാതെ അന്നു ഭൂമി
യുടെ അടിസ്ഥാനം നിന്നു മഹനീയമായ ഒരു മാനസിക
സന്നം ഉയർന്നുവന്നു. അതൊരിക്കലും അന്തപഥി സ

വാനിൽ നിന്നിരുന്ന പിതാമഹൻ ദേവനീർദ്ദേശാൽ സം
ന്നം ശ്രീരാമനാഥ് പറഞ്ഞു -

“പുനരാൽ ബാധിതകോപമുണ്ടാവാനിപ്പോൾ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നീനാക്കുന്നതു പാകാർത്ഥം.
വൈദേശമിദമാട്ടും തുടർ കേൾവും വാഴ്ചമല്ലാ
ലേപവുംകൂടാതെക്കൊണ്ടു നന്ദസമന ദിതഃ
മുഖ്യമം മാന്യമുണ്ടാക്കുകവെല്ലു പക്ഷം
ദീപം സമ്പദ്യുക്തമിടകാണമെ , കനി.”

“വാദ്യീകീർത്തിയാൽ വിദഗ്ദ്ധകാഴ്ച കാമാനുഷ്ഠി
കൻറ അനന്തരാലാശംഭി കാണു കേട്ടിടുക. അതു കേൾ
ക്കുന്ന പക്ഷം അങ്ങനെയുടേ മാന്യവ്യപകാര ഉപക്രമം നി
ശ്ശേഷം നിങ്ങളുമാണ്.”

കേരള ബാധ് ദേവദാസൻ മാതൃം അദ്ധ്യക്ഷൻ ബ്ര
ഹ്മാർത്ഥപറഞ്ഞത് കേൾക്കുന്നതുവീഴ്വ. ഉടൻ
കാൽ വാദ്യീകീർത്തി, കേരളാത്മൻ, പുറൻറ ജീവിത
ത്തിലാല വേർപെട്ടു കേൾപ്പാൻ അനാശിഷ്ടന;
അടുത്തദിവസംതന്നെ പുറൻറ ഈ അശ്വൈ നിർമ്മിതി
മുതൽപറന്നോകൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. വാദ്യീകീ അതുപ്ര
കാരം സമ്മതിച്ചു. കേരളവർത്തമാനത്തിലേക്കു
പോവുകയും ചെയ്തു. “ശ്രീരാമൻ” അന്നോത്തരാത്രി സീ
താവിവാമവിവാഹംകൊണ്ടു” അന്യമന്യമായിത്തന്നെ കലാ
ശീലിച്ചു.

നേരം പുലർന്ന് നിതകമ്മങ്ങളല്ലാം കഴിഞ്ഞതുക
ണത്തന്നെ മാതൃവ്രതൻ കട്ടിക്കുള വരുത്തി ഉത്തര ചരിത
ത്തെ പാടുവാൻ നിർമ്മാശിച്ചു. മാന്യമായ മഹാഷിമാരി

തന്നെയുടൻ കലാമന്ദാർ കാകളികളുടനന്തരിൽ അതു പാടി സദസ്യരെ അഹർദ്വാരമേറിയരാക്കി.

സീതയുടെ ആ വിഭാഗം മരണ അന്ത്യയിൽ വൃഥി തനാക്കി യാഗത്തിൽപ്പെട്ടുകി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിശ്ചിപാദ നായകനായി ഭൃഗുവരമായിത്തീർന്നു. സിതാവാമിതമാനവോ കർമ്മിതം ചൂതുകുമാരന്തി അദ്വൈതാനിന്ദു തോന്നി. ദുഃഖം വേരുംമൂലം അവനോട് നിന്നു മകന് കല്പമൊരു സമാ ശ്വാസവും ലഭ്യമായതില്ല. താഴന്നിനായി കർണിച്ചു വരുന്നതിൽ രാജാക്കന്മാരെയും വാനരന്മാരെയും, ബ്രാഹ്മണ രെയും മോഹിതാനുസരണം സമ്മാനിച്ചുവെച്ചു അശ്വ മേന്മാനും ഇങ്ങനെ മോഹാകൃം പാടിത ശേഷം എല്ലാ വരെയും ചിരിച്ചുവെച്ച് സീതാപ്രതിനിധിത്വമെന്നായിത്തന്നെ കശവവരേഴുകടി അന്താരാധ്യം പൂരി

നാൾ പട്ടമകൾ അപ്പോൾ കൈസസ്ത്ര പ്രായായി കൃം മൂലം അന്തരിച്ചു ചിന്ന അധികം താമസിയാതെ സമിത്രയും, അടിയൊതുങ്ങിയ കൈകളെയും സാഗ്ഗംപൂകി. ആ സുചരിതകളായ സഖാനിടർ വിസ്തരിൽ ദശരഥസമേ തകളായി വീണ്ടും അക്ഷതമായ മായതാഴ്ത്തം നുകർന്നു. മരണം നോക്കുമ്പോൾ ദുഃഖിതനായിട്ടും, വിയിശക്തി അന്തിനമായി നിവൃപാണമികൾ പ്രമോനംചെയ്തു പിതൃ പ്രീതിവരത്തി.

അന്നൊരുദിവസം കേകതപ്രപാലനായ യുവാവിനുള്ള സാധുരോഹിതനും ബ്രഹ്മർഷിയുമായ ഗാർഗ്ഗനെ മാനസ നിധിയിലേയ്ക്കു അയച്ചു വിവചിപ്പിച്ചതും വിശിഷ്ടങ്ങളും

[illegible][illegible]

நயினர் அருவம் உயர்ந்தே.

[illegible]

അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ സാമന്തമാന ഉദ്യോഗം മാത്രം നന്നെ വേർതിട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു സാമന്തസ്ഥിതിയുടെ ഒരു തരം ഒരു കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോടിക്കുന്ന പര

മായി നടന്നു. ഭട്ടയിൽ ഭരതന്റെ സംവത്സരമെന്ന കാ
 ലാസ്രുതിന്റെ ഉദ്ദേശമായ ശക്തിനിമിത്തം ഗന്ധർവ്വപ്പു
 മുഴുവനും കന്യാവശിഷ്ടമായിത്തീർന്നു. കണ്ണിമച്ചുതുറന്നു
 വാൻ ദാമ്പത്യ സമയംകൊണ്ട് മൂന്നുകൊടിപ്പുറമെല്ലാം
 കൊന്നൊടുക്കിയ ഭരതന്റെ അഭിഷേകാചാരത്തെപ്പറ്റി വാന
 വാഹ്യം പുക്കു. ദേവനിഗ്രഹം കഴിഞ്ഞയുടൻതന്നെ
 ഭരതൻ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു വൻപുരം അവിടെ പണി
 ചെയ്തിട്ടു. തക്കൻ പാപ്പാക്കിയ സ്ഥാപനം തക്കശീ
 മയെന്നും, പുഷ്പന്റെ വാസസ്ഥലം എന്നും പുഷ്പവാസ
 മെന്നും പേരുകൾ പ്രസിദ്ധമായി.

ഭരതൻ ദേവോൽഭവിഷ്ഠനായി രാജപാടങ്ങളിൽ ക
 ണ്യകന്യാസ്ത്രീകളെയും സോദരനാൽ നടത്തപ്പെട്ട ഗന്ധ
 വാഹ്യയും, രാജപ്രതിഷ്ഠയും കേട്ട് വെണാഥൻ അഭ
 വാനവരാനു.

അനന്തരം ഒരു ദിനം രാമൻ ദക്ഷിണനെ വിളി
 ച്ചിരുന്നെ കല്പിച്ചു. — “ദക്ഷിണ, നിന്റെ ഈ പുത്ര
 ന്നായ അംഗരം മന്ത്രികളും യജ്ഞാസമരം, രാജ്യ
 ഭരണനിപുണനാകുന്നു. ഇവരെ ഉടൻതന്നെ ഭരതോദി
 പരീകളായി വാഴിക്കണം. അതിനെവിടമാണ് നല്ലതെ
 ന്ന് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതെന്നു.

“വിദ്വാന്മാർ മലിനമൃതാദിപൈവ ചാമയ്”

രാജപീഠാഗ്രമലംസ ഹീനമാരുള്ള ദേശഭേദം

തിരഞ്ഞുചിടിക്കണം. താതാമതരത്തിലും നമ്മുടെ
 നോട്ടം അസ്ഥാനത്തായി പോകരുതെന്ന്.”

അതനുസരിച്ച് കാരുപ്യമെന്ന ദേശം അംഗമെന്നും ചന്ദ്രകാന്തനാമം ചന്ദ്രകേതുവിനും ലക്ഷ്മണനാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായി. ഉടൽത്തന്ന ഉണ്ണികളെ ആ രണ്ടുദേശങ്ങളുടെ അതിർത്തികളാക്കി വാഴിക്കുമ്പോഴെയ്തു. അനന്തരം ഭരതവക്ത്രനെക്കാൾ രാജപാദപരിസേവാപരമായിത്തന്നെ ചാങ്ങ സ്നേഹാത്മകനാകയാൽ ആ ചാമരവീരന്മാർക്കു ദിവസം നിമിഷമെന്നപോലെ കഴിഞ്ഞുപോയി. സന്ധ്യയ്ക്കും സമാധാനവും സംഗ്രഹിച്ചും നാടെങ്ങും നടമാടി.

അദ്ധ്യായം ൭.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

ദിവസങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് പൊടയ്ക്കാഞ്ഞിരുന്ന അന്ന് കഴിഞ്ഞ ഒരു താപസൻ അതാത്പ്രാപ്തിയുടെ ഗോപുരപാദത്തിൽ കുറുകത്തായി. അവിടെ അമിതപരാക്രമിയും രാമാർത്ഥപരമായ വക്യങ്ങൾ നിർദ്ദുകയാക്കിത്തന്നു. താപസൻ വക്യങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. — “ഞാൻ അടിത്തറയിലായി ഒരു കാലം പറയുന്നതിനുവേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ് അതിരുകൾക്കുപുറത്തുള്ള ഒരു മഹർഷിയുടെ സന്ദർശനവും കൊണ്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. എനിക്കു മറ്റെന്തെങ്കിലും മഹാരാജാവിനെ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ”

താപസന്റെ സമാഗമത്തെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ശ്രീരാമനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന് രാമൻ അനുവദിച്ചുവിയും ലക്ഷ്യങ്ങൾ രാമസന്നിധിയിൽ ആ

അപസരനെ നന്ദിച്ചു. കർമ്മശീലിനികളെല്ലാം നടത്തി അദ്ദേഹത്തെ സുഖസ്തംഭനത്തിലിരത്തിയതിൽ പിന്നെ രാജമന്ത്രി ചോദിച്ചു — “മഹാജനൻ, അവിടെയ്ക്കു സ്വാമരത്ന! അങ്ങനെയുണ്ടായി വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സന്ദേശം നൽകിപ്പോയി അതിനെ സമ്രാജനത്തിൽ അറിയിക്കൂ.”

അപസരൻ — “ശരി, പാദാർ. എന്നാൽ ആ മൂന്നു യുദ്ധ സന്ദേശം ഹൃസ്വമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതു് ഹൃദയവേദം കേൾക്കുകയോ, നന്മ കാണുകയോ ചെയ്യുന്നവരെക്കൂടി വലിക്കുന്നു. ഈ സന്ദേശം കേൾക്കുകയും സന്ദേശം പാദാർ തരുകയും മൂന്നുവർഷം കൂടി അങ്ങനെ താണു്.”

പാദാർ മറുപടിയിൽ സമ്മതിച്ചു, അങ്ങനെയൊരു തളിപ്പെട്ടല്ല — “പാദാർക്കു് നീ പോയി ഗോപുരത്തിൽ കാവൽപ്പട്ടണ അപാർത്തമായി നീക്കം ചെയ്ത നില്ക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു പാദാർക്കു് കേൾക്കുകയോ അങ്ങനെയൊരു സന്ദേശം കാണുകയോ ചെയ്യുന്നവർ എന്നാൽ വല രാജകുന്ദ. അതുകൊണ്ടു് ഇവർക്കു് നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കുക.”

പാദാർക്കു് പാദാർക്കു് മൂന്നുവർഷത്തെ കേൾപ്പാൻ താമസ് കാവൽപ്പട്ടണമായിരുന്നു.

അപസരൻ — “മഹാജനാർയ, ഇനി അതിൽ ഇവിടെ വരാൻ കാണാം പാദാർ. ബ്രഹ്മദേശന്റെ സന്ദേശം ഹൃദയവും കാവൽപ്പട്ടണ അതിൽ. ആ മഹാപ്രഭു അങ്ങനെയായിരിക്കണം കല്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്” — “മഹാജനാർയ ചെയ്യുകയോ അങ്ങനെയല്ലോ അവിടുത്തെ പ്രതിജ്ഞ. ആ

ദിച്ച് സ്വ. — ലക്ഷ്മണ, എനിക്ക് ഒട്ടും താമസിക്കാൻ തരമില്ല. ഉടൻ ശ്രീരാമനെക്കണ്ട് തിരിച്ചെത്തുകണം.”

ലക്ഷ്മണൻ — “താപാന, കാര്യം പറയൂ. എന്താണ് അവിടത്തുണ്ടായത്? യോഗനിസ്സാരി ഒരു പ്രത്യേക പ്രവൃത്തിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മണ്ണിനിടം അവിടുന്ന് ചില കയ്യിൽ നില്ക്കുന്നു.”

അദ്വൈതത്തിൽ അടങ്ങുന്നതൊക്കെ കൊപമുണ്ടായി. മീനപ്പാരി ചിതറുന്ന കണ്ണുമായി അദ്വൈതം പറഞ്ഞു —

“സേമിത്രേ, ഇക്ഷണം നമ്മെ മാരണാടറിയിക്കുന്നി സേമിത്രേ, ഇക്ഷണം നമ്മെ മറിയിക്കാതിരിക്കിമോ രാജ്യത്തെ നിന്നെപ്പരിമെല്ല പിപ്പൻ മാരണയുരേ മേമ സേമിത്രേ, മേതന്ന ന അറിയർ മേമെല്ലയുരേ മേമക മേല്ലയുരേ കൊലം വിഷമുള്ളിമേമെല്ലയുരേ.”

(വം-രാ)

അ മാറ്റത്തിയുടെ തിന്മയാകണം പ്രവൃത്തിയിലും വരുവാൻ വിജയമുണ്ടാകുമെല്ലാം ലക്ഷ്മണനറിഞ്ഞു. “താൻ മരിച്ചായും നാടുകൾ മുടിക്കാൻ അനുവദിക്കുമില്ല” യെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് ഹൈന്ദവ സമാധാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മാരണൻ അവിടക ചെന്നു മുഖാസാവിന്റെ സമാധാനത്തെ വിതപ്പെടുത്തുന്ന ലക്ഷ്മണൻ ബോധിപ്പിച്ചു. അ ഉഗ്രതാപസനെക്കുടന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നതിനായി മാരൻ നൽകിയ അസുരനെപ്പറ്റി സേമിത്രേ അദ്വൈതത്തെ മാരസമകത്തിലാക്കി. അതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ അന്തകൻ അവിടെ നിന്ന യാത്രപറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവിടുള്ള അടിമയിൽ പ്രീതിയും കരുണയും ഉണ്ടെങ്കിൽ അനാഥിടേയും അനാഥാശ്രമങ്ങളിൽ തർക്കകണ്ഠയുപേ ങ്കി അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്നുവേണം."

പക്ഷേ എന്റെ നിർദ്വേഷമുള്ളതായ യർത്തപരതകളെ
നാം കേൾക്കുക വാങ്ങാത്ത ഉപരി മറ്റൊന്നും പുറം
മിതമാകുമെന്നു തന്നെ ഉപദേശം സംഭവിക്കുമെന്നു സാധിക്കും
പ്രതിപാദിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവരെല്ലാം കേവലം മൂലമായി
ഉള്ളവർ. അതുകൊണ്ടാണ് ഉപദേശം തീരെ ശക്ത
രല്ല. അതുകൊണ്ട് വാങ്ങാത്ത പക്ഷം.

[illegible]

വസ്തുതകൾ വാക്കുകളെ അനുസരിച്ചുള്ള മനസ്സിലാക്കലുകളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ശ്രീമാൻ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വാക്കിൽ, 'പ്രശ്നം, അർത്ഥം, സമാധാനം'

യാ. ഉടൻതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ അദ്ദേഹം പഠിക്കുകയും—
 “മഹാമാലാഭം, എനിക്ക് രാജ്യത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു കാര്യം
 യുമില്ല. അതിനുള്ള സൗകര്യം. ഈ നിമിത്തം
 കർമ്മപഥംവെക്കും അത് വാഴിക്കാൻ, കർമ്മ
 കോസംകൊണ്ടും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും അതി
 യെക്കൊണ്ടും. ഉടൻതന്നെ ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടും അതി
 കീഴെ പൂർണ്ണമായി നിർമ്മിക്കണം. നാമൊരുമിച്ചു
 വന്നവരായിട്ട് പോയവർക്കൊക്കെയും പൂർണ്ണമായി അവർ
 വിട്ടുപോകട്ടെ.”

അതിന്റെ ഫലമായി, “അതിന്റെയും” തത്വമാ
 യ്ക്കു നിന്ന പൊതു കർമ്മം വന്നിട്ടുണ്ട് ഇങ്ങനെ
 യെക്കൊണ്ടും—“മഹാമാലാഭം, അത്” ഈ നിമിത്തം പ്രകൃതി
 കർമ്മം, കർമ്മം, “മഹാമാലാഭം” അതിന്റെ ഫലമായി
 യെക്കൊണ്ടും അതിന്റെയും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു.”

“മഹാമാലാഭം”, “അതിന്റെയും”
 യെക്കൊണ്ടും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അവ
 യെക്കൊണ്ടും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. —“മഹാമാലാഭം, അതി
 യെക്കൊണ്ടും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു.”

“മഹാമാലാഭം” കർമ്മം, കർമ്മം,
 കർമ്മം കർമ്മം, കർമ്മം,
 സമുദായം, സമുദായം,
 അതിന്റെയും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു!
 തത്വം, തത്വം, കർമ്മം,
 കർമ്മം, കർമ്മം,
 അതിന്റെയും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു!
 കർമ്മം, കർമ്മം, കർമ്മം.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് നൽകിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ നൽകാനും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാനും സർക്കാർ തയ്യാറാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

(22-59)

പൊതുവേ, ഒരു കോളിക്കു നാലോ അഞ്ചോ മക്കളായി ജനപ്പെട്ടു ത്തിയിട്ടു. അപ്പോഴെങ്കിൽ ചുറ്റും കായി നുളയ്ക്കിക്കൊണ്ടു കെട്ടി. ചുറ്റുമിങ്ങിനാണു മരണന കശലായന്മാരെ കൊന്നു വെട്ടിയും ഉത്തരവിലിറും അധികരികളാക്കി കൊല്ലി യെന്നു കേൾപ്പു. അ പൊക്കത്തിലുള്ള മരിച്ച വൃത്തര ക്രൈസ്തവിൽ മൂക്കു് അനവധി സഞ്ചാരങ്ങളാലും കത്തരം ഗവാരലിനെയും ഉടിക്കത്തു പുരികളിൽ അന്നെ വാരി കയ്യും ചെയ്യും. അനവധി ശവ്വര നാൾ കരയിക്കെ യ്ക്കു തന്മാരെയും നാശമാരിട്ടു.

[illegible]

മധ്യമം അനുസരണ നടത്തിയശേഷം ശ്രേയസ്സ് ഒരു
തെരുവുകാരി അടയാളപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും ചെയ്തു

ജാലദശിപോലെ മുന്നിടേസവിതനായി വഴിന
മാമന്റെ : സന്നിയിതിൽവന്ന് കൈകൾപ്പിടിക്കാൻ്റെ ആ
യൽപ്പിടാൻ പറയുകയാണ്. “ചാത്തൻ, പുത്രക്കാരി
അന്തർ ഭാഗം കൈകൾക്കൊടുക്കുക പോന്നിരിക്കുന്നത്.
അപ്പോൾ പിൻതുടരാൻ അന്തർ വിളിച്ചപ്പോൾക്കിരിക്കുന്നു.
എന്റെ കൈകൾക്കും അവിടുന്ന് വിവിതകാരിയായിത്തീർന്നു
അന്തർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശ്രേയസ്സ് ന്റെ ദൃഢനിശ്ചയിത രാത്രി ‘അങ്ങി
നൊരുന്നിനെന്ന് മാത്രമേ സമ്മതിച്ചു കാണുകയുള്ളൂ.
അന്നു വിവിതകാരിയും അമ്മയുടെ അവിടെ കൂട്ടുകൂട്ട
മായി വന്നപ്പോൾ. മാത്രമല്ല വിശ്വസ്തമാർവന്നുപോ
ലാവാൻ. പക്ഷെ അവിടെയും ഒരു നാലാഴ്ച
വന്നുവന്നു. സുവിശ്വസ്തമാർ വന്നപ്പോൾ അമ്മയെ
നന്നിന്ത കൈകൾക്കൊടുക്കാൻ്റെയും മാത്രമേ സമ്മതി
ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അനുവാദംതന്നെ അമ്മയ്ക്കു
രാത്രി നൽകി. അന്നുതന്നെ വിളിച്ചു നോട്ട്, “പ്രമുഖ
കുടുംബങ്ങളായും - സുവിശ്വസ്തമാർ കൂട്ടുകൂട്ടി
അന്നുതന്നെയും എന്റെ മകൻ പോകും ബഹുമാന അ
ന്നിടത്തായുംകൂടം - മുഴുവൻ നീ സമ്മതിച്ചു സമ്മതി
വഴിനാണ്. അമ്മിതിൽ പ്രജാഭരണം നൽകുകയും,
ഇക്കാര്യംകൊണ്ടുതന്നെ പുതിയതും ചെയ്യുക” എന്നത
ഉൾപ്പെടും.

[illegible]

അപ്രകാരം സംഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ
 വർഷം ഉന്നത സ്കൂളുകളിൽ വിവിധതരം പരീക്ഷകൾ
 നടത്തുന്നതിനായി സന്നദ്ധരായി. അതുകൊണ്ട്
 എല്ലാവർക്കും അറിയാം. —

[illegible][illegible]

“தாழைகளைக் குடிநீர் வாயிற் பூசிவைத்து
உணவாகப் பயன்படுத்தி, வகைபெறும்

വാമോദമനിന്നാൾ ഹ്രീമാദോഭിയും
 സാമോദമാവ്യവസാതഗ്രാഹങ്ങളും
 വിപ്രവേഷണ ഗാന്ധിദോകാരങ്ങൾ
 സുപ്രസന്നവർഷാദാപുരങ്ങളെ,
 യോഗ്യമാമാമുനിഭൂസുരന്മാർകളും
 സ്വാർത്ഥാതിൽക്കൂടുന്നാനന്തരപാത്ത്,
 ശുദ്ധാന്തനാരികൾ, ഭാസികൾ, കൂട്ടികൾ
 വൃദ്ധരെന്നിങ്ങനെ യോഗംപോയിനാർ,
 യിമാൻഭരതം ശത്രുഷ്ണനും നിജ-
 പ്രോതാമങ്ങളോടൊത്തു നടക്കുമ്പോൾ,
 പുത്രോന്മാരികളെത്തുല്പാദിപ്പി
 പിൽതിരിഞ്ഞു രാമപുത്രനും നാമനെ,
 വാനരാക്ഷസകാലാപവിപ്രസുപും
 ഭാനസാനന്ദന പിൻതുടർന്നുടനീളം.

(സ്വപനം)

എന്തിനധികംപറയുന്നു!!

“ജീവനുള്ളൊരുതലമുതലകാണുകനിവരോദ്ധ്യയിൽ
 തിന്മകളെക്കൊട്ടു പിന്തുടർന്നിത്രരാമനെ.”

(വാക്യം)

ഈ വലിയ സംഭവം കേൾക്കും നമുക്ക് അതോദ്ധ്യയിട്ട്
 ഒരു കാതം വഴികടന്നുപോയി. അവിടെനിന്ന് അല്പമൊത്ത്
 പടിഞ്ഞാഴ്ചേട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കും പുണ്യഭൂമി നിറഞ്ഞ സ
 മൃന്നദി കാണപ്പെട്ടു. അതോതികുലിച്ചതനായ രാമക
 ളൻ ഈ പുണ്യനദിയുടെ കരയിൽ ചെന്ന് അതിന്റെ പ്ര
 വാഹമാണിയകഞ്ഞ നോക്കി കണ്ടുകൂട്ടിട്ട് നിവരുകാ
 ബു. അന്നതും മുനിഭവസമരനായ പിതാമഹൻ ഈ

വിടെ വന്നെത്തി. ദിവ്യവിമാനങ്ങൾ അകാശമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും. ദിവ്യതോജാനികൊണ്ട് അന്തരിക്ഷം ജ്യോതിർജ്ജ്വലിച്ചുവെച്ചു. സുരഭിലമായ ഒരു പുന്തനൽ സുഖകരമാവണ്ണം വീശി. വാനവരൻ ചൊരിച്ചു പൊട്ടിപ്പുനീർ പശ്ചാത്തയിൽ ഒഴിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ പൂർവ്വം ഗാനാവാപം ചെയ്തു. ദിവ്യപ്പെരുപറയുടെ തുമുഖനിനാദം ടിക്കെണ്ടും മുഴങ്ങി. തൽക്ഷണം സഭയുനമിയിലെല്ലാം കരിച്ചുചാടാനായി രാമനാമജ്ഞാനികൾക്ക് ബ്രഹ്മരൂപൻ പറഞ്ഞു:—

“വിജ്ഞാ, വടിക ഒരു തേ
 ദാഗ്ദ്ധൻ നി വന്ന രാത്രി
 ദൈവശ്രീ സോമരത്നായ്
 സ്വന്തം മെത്താണ്ടുകൊറുക നി.
 ഇച്ഛിപ്പതേതാ, സ്വന്തംമെ-
 ത്താണ്ടുകൊറുക മഹാദേവ!
 തേജസ്വിൻ വൈഷ്ണവതേതാ,
 രാശപതബ്രഹ്മരൂപതോ,
 ദൈവത്തിൽഗതി നി ദൈവ!
 നിന്നെയാതമറിഞ്ഞിടാ
 പണ്ടേ നി വേട്ടൊരു നെടും
 കണ്ണാളാം മായമെന്നിതേ
 അമിത്ത്വമായതുകൊ-
 നിത്യമാംഭൂതമാണു നി
 ഇച്ഛിക്കും സ്വന്തംമെത്താണ്ടു-
 കൊറുക താൻ താൻ മഹാദേവതേ!”

(വാ—രാ)

പിതാമഹാക്കുളിനെ അറുമാനിച്ചു ശ്രീരാമൻ സോ
 രസഭക്തനായി ഉടൻതന്നെ വിഷ്ണുഭക്തസ്സിൽ നില്പിനനു
 യി. ദേവകളെല്ലാപേരും അദ്ദേഹത്തെ പാരിപൂജിച്ചു. പാ
 പരഹിതയായിത്തീർന്ന സ്വർഗ്ഗലോകം സഭാതാഴ്ചനിഗമനമാ
 യി. വിഷ്ണുരൂപിയായ രാമനാഥൻ അനന്തരം ബ്രഹ്മാവി
 നോടനുഭവിച്ചതു:—“ഇംനീപ്തുന്ന സകലജീവജാവാണരും
 ക്കും ഉടൻതന്നെ ഒരു പുതിയ ലോകം നിശ്ചയിക്കണം. സു
 ധീരനായ ഇവർ സ്നേഹശക്തിയുടെ പ്രേരണാനിമിത്തം എ
 ന്നെ പിൽത്തുടൻപരാധ്വം. മകരം എന്നിങ്ങവെഴി
 ശരീരത്വാനം ചെയ്യുന്നവരമാണിവർ.”

ബ്രഹ്മാ —“ഇവരെല്ലാം സന്താനകുലനാ' പേരായ
 ലോകത്തെ പ്രാപിക്കും. കേവലമൊരു തിരുശാസ്താവും ദേവ
 ജീയസ്മരണിയിൽ വെച്ചിട്ടു പ്രാണൻവിട്ടുനാപകരം അ
 ലോകത്തെത്തന്നെ പ്രാപിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

എതേതു ദേവമോതികളിൽ നിന്നാണോ വാനര
 ളാർ മേലിൽ പിറന്നതു' അവരെല്ലാം അതതു' പദങ്ങളിൽ
 തന്നെ ചെയ്തചേർന്നു. സുഗ്രീവൻ നേരെ അഭിത്യാജ്യ
 മത്തിൽ മറഞ്ഞു മറ്റു വാനരന്മാർ സരയുസരിത്തിരി
 റങ്ങിമുങ്ങി. ഭോതികമായ ദേഹം പെടിഞ്ഞു' അവർ
 വിമാനപോരാ വിരണ്ണി. അവർ ദേവലോകാരിമികളാ
 യിത്തന്നു. അതെല്ലാംകണ്ടു' കാരകളിൽക്കു രാമചന്ദ്രൻ
 ശ്രീകൃപരിതനായി പൈകണ്ഠം ചുക്കുകയും ചെയ്തു.

